

Giới thiệu Dị Giới Truy Mỹ Ký

Thể loại: sắc hiệp, tiên hiệp, xuyên không

Câu chuyện kể về một thanh niên ở thời hiện đại, lại vô tình xuyên không đến thanh lân đại lục, và lại vô tình nhận được truyền thừa của Phong Lưu Đại Đế ở Tiên Giới. Cũng kể từ lúc đó thì con đường truy mỹ của nam chính chính thức bắt đầu.

Truyện main ăn tạp, chỉ cần là mỹ nữ là sẽ không tha! Sắc nặng!

Phạm cảnh: Luyện thể kì - Luyện khí kì - Trúc cơ kì - Kết đan kì - Kim đan kì - Nguyên anh kì - Xuất khiếu kì - Hợp thể kì - Độ Kiếp kì - Đại Thừa kì - Địa Tiên....

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Lâm Thiên!

Lâm Thiên, một sinh viên đại học năm nhất, năm nay 20 tuổi, cuộc đời của Lâm Thiên không đúng được như những gia đình khác, từ nhỏ gia đình đã nghèo khổ, hắn phải học vừa phụ giúp gia đình công việc nhà. Khi lớn lên vào đại học, hắn ngoài việc được trường trao học bổng, còn phải đi làm thêm nhiều công việc để gửi ít tiền về cho bố mẹ. Bởi vì bố mẹ hắn bây giờ đã già yếu mà còn bị bệnh nan y, không lao động được, trong nhà chỉ còn có hắn có thể làm. Hắn không muốn bỏ học, bởi thế hắn phải cố gắng làm thêm để có tiền chữa bệnh cho bố mẹ và lo tiền học phí và sinh hoạt cho chính mình.

Bởi vì gia cảnh hắn nghèo khó, không có thời gian quen bạn gái, cho nên từ lúc hắn vào lớp 10. Cho dù có mến một cô bạn gái nhưng hắn vẫn không có tự tin để thổ lộ. Năm lớp 11, trong một ngày định mệnh, hắn lấy hết can đảm để thổ lộ cho cô gái đó. Nhưng không ngờ lại bị từ chối. Cho nên từ đó về sau hắn không còn dám yêu một ai nữa, và từ đó hắn có tính sợ tình cảm, trong lúc đầu vào đại học, bởi vì lí do hắn có khuôn mặt khá điển trai, cho nên được khá nhiều cô gái trong lớp yêu mến, nhưng hắn không để ý đến ai mà chỉ lo học, dần dần trong lớp đặt cho hắn cái biệt danh là "tên một sách", từ đó không có gái nào để ý hắn nữa, cũng vì thế trong lớp hắn chẳng có một người bạn nào, cho dù là con trai cũng không nhiều lắm.

.....

– Keng! Keng! Keng!

Tiếng chuông hết tiết của trường quan lên, Lâm Thiên xấp xếp lại sách vở sau đó đi ra khỏi trường.

Hệ khảo cổ chương trình học rất ít, thực thoải mái, Lâm Thiên có càng nhiều thời gian đi kiếm sống. Hết giờ học, dựa theo lẽ thường, Lâm Thiên vội vàng chạy ra phòng trường, vừa đi vừa gọi điện thoại nói:

– Mập mập, đêm qua tao tra xét thật lâu, rốt cuộc tra được, khối ngọc nọ thực sự có tên tuổi, đáng giá mua, tao lập tức đi qua.

Một đầu khác của điện thoại, một cái giọng nam hàm hậu truyền tới nói:

– Thiên ca, vậy lại là hai chúng ta hùn vốn?

Mập mập là một trong những bằng hữu số lượng không nhiều của Lâm Thiên, mập mập là từ trong cô nhi viện đi ra, trong lúc vô tình hai người đã quen nhau, mập mập cũng không có học đại học giống như là Lâm Thiên.

Nửa giờ sau, Lâm Thiên quen thuộc đi vào thành phố, một cái chợ nhỏ chuyên môn mua bán đồ cũ, nơi này thậm chí xuất hiện qua một ít đồ cổ đơn lẻ, cổ bảo các đời. Đương nhiên đa phần đều là hàng giả, nhưng người đến đái vàng vẫn không ít, Lâm Thiên sau khi từ cô nhi viện đi ra, liền vẫn dựa vào đầu cơ trục lợi một ít đồ như vậy là mà kiếm sống. Là kiếm một ít tiền, tượng phật nhỏ linh tinh. Phí tổn thấp, lợi nhuận cũng coi như không tệ, bình thường nhân lực vận khí tốt cũng không tệ mà nói, mua mấy chục cũng có thể bán mấy trăm, hơn một ngàn cũng có thể.

Sau khi đem xe đạp khóa lại, gấp mập mập, lèn chen vào đám người, nói thực ra, tới chỗ này, phần lớn là một ít người đã có tuổi, mua bán một ít đồ cổ đồ cũ, cũng coi như một loại hứng thú cùng với giết thời gian.

Hai người quen thuộc rẽ đông quẹo tây đi tới một quán, quen thuộc hướng ông chủ chào hỏi:

– Lão gia gia, khối cổ ngọc lần trước đâu?

Một lão nhân tinh thần từng sáu mươi, đang chop mắt ở trên ghế dựa, nghe được thanh âm hít mắt, ngồi dậy nói:

– Tiểu tử, nhìn không ra người thật sự là biết hàng! Ta đã nói, đồ ta bán tuyệt đối là thật.

Lão nhân tên là gì, cũng không có người biết, mọi người đều gọi hắn là Lão thúc, hoặc là lão gia gia.

Lâm Thiên cười tủm tỉm không nói gì, mập mập thật ra liếc mắt xem thường, trong lòng không cho là đúng, ở trong này lăn lộn đã hơn một năm, hai năm, còn không quen thuộc sao? Những lời này, người chỉ lừa được người khác mà thôi. Bất quá mập mập cũng không có ngốc đến nói ra lời đắc tội với người.

Lão nhân lấy ra một cái hộp gỗ mới tinh, mở ra đưa qua nói: "Kiểm tra một chút đi".

Lâm Thiên lấy ra kính lúp trong túi nghiên cứu, loại ngọc này, tốt cùng hồng xem là trầm sắc, cùng với có tia hay không. Đương nhiên, muốn bán tốt, còn phải có chút trò, ví dụ như nói là cổ ngọc hoàng đế đời Nguyên đã mang quá.

Tỉ mỉ lật xem kiểm tra hơn mười phút, ông chủ nằm ở trên ghế, híp nửa mắt, cũng không có lên tiếng thúc giục.

– Không sai, là thật, mập mập trả tiền!

Lâm Thiên đóng hộp nói. Thuận tiện từ trong trong túi lấy ra cái phong bì, đưa cho mập mập, miệng nói:

– Đa tạ Lão gia gia.

Hắn lên tiếng cảm tạ.

Sau khi thanh toán tiền, Lâm Thiên đem hộp đưa cho mập mập nói:

– Buổi chiều, tao có khả năng không rảnh, mày cầm ra ngân hàng, thuê cái hộp bảo hiểm cất cho tốt, sau đó lại lên mạng liên hệ người mua.

Mập mập sững sốt một chút, tuy rằng trước kia cũng thường như vậy, nhưng trước kia số tiền cũng không có lớn như vậy, không khỏi mở miệng hỏi:

– Mày yên tâm với tao như vậy sao?

Lâm Thiên nghe xong, nhếch miệng cười cười nói:

– Đương nhiên.

Mập mập vui vẻ gật gật đầu, cảm thứ nợ rồi đi. Khối ngọc này chỉ gần hai ngàn mới mua được, là vụ mua bán lớn nhất mà từ khi hai người kết phường buôn bán đã gần hai năm nay, tìm một người mua tốt, ít nhất cũng có thể bán được mấy vạn.

Lâm Thiên thực yên tâm, thứ nhất hai người quen nhau khá lâu, giao tình khá sâu, thứ hai mập mập tính cách tuyệt đối không có khả năng làm ra chuyện đó, làm cái đồ cổ này, cũng không chỉ là vận khí, càng nhiều là tri thức chuyên nghiệp, cùng với bản lĩnh kiểm hàng thực tốt. Nếu người ngay cả thứ đó là thật là giả cũng phân không rõ, vậy còn muốn làm cái rắm? Làm cái đồ cổ này, không dám nói trên thông thiên văn, dưới tường địa, nhưng mà sáng tỏ cũng hơn phân nửa.

Sau khi mập mập rời khỏi, Lâm Thiên mở miệng hỏi:

– Lão gia gia, có sách cũ linh tinh gì hay không, con xem xem.

– Không có.

Tài lão đầu ngáp một cái hỏi đáp.

– Tiểu tử ngươi lại muốn đọc sách à?

Lâm Thiên ở chỗ này trà trộn gần hai năm, người quen thuộc ai chẳng biết tiểu tử này thích nhất chính là đọc sách. Đứng nhìn Lâm bất hiển son bất lộ thủy, thật ra chỉ số thông minh cao tới 249, kém chút chính là 250, có bản lĩnh cao siêu đã thấy qua là không quên được, tuyệt đối là quái tài.

Lâm Thiên cũng không có thất vọng, đứng dậy muốn rời khỏi, đột nhiên khoe mắt léo lên liếc đến một thứ, đó là hòn đá hình vuông này nửa tắc lão đầu nhi dùng để lót chân ghế. Nếu chỉ là hòn đá đương nhiên không thể lọt vào Lâm Thiên chú ý, mấu chốt là mặt trên hòn đá lộ hiện ra chính là một bộ hình vẽ các đồ án cổ xưa. Loại hình vẽ này, bình thường là phong thủy sư dùng để xem phong thủy, hoặc chính là vật bài trí dùng để xu cát tị hung, ở tại nơi này, loại đá này đương nhiên không hiếm lạ, chủng loại rất nhiều, có lớn có nhỏ, hình thức không đồng nhất. Nhưng mà hình vẽ đồ án ở trên hòn đá này lại đem cho Lâm Thiên một cảm giác quái lạ, hình như nó đang kêu gọi mình vậy.

– Lão gia gia, tảng đá phía dưới là thứ gì vậy, bán không?

Lâm Thiên mở miệng hỏi.

Lão đầu hướng phía dưới ghế dựa nhìn, lấy tay đưa xuống phía dưới, nhẹ nhàng đem phiến đá rút ra, nhìn nhìn, đưa qua nói:

– Ô, thứ này là ta trước kia nhặt được ở trên núi, không đáng giá tiền, ngươi thích thì đưa cho ngươi, coi như là mua một tặng một.

Thứ không cần tiền, lại là thứ mà mình cảm thấy hứng thú, Lâm Thiên tự nhiên sẽ không khách khí tiếp nhận vào tay, mở miệng nói:

– Cảm tạ, cháu đi đây.

Rẽ đông vòng tây một hồi, phát hiện không có thứ tốt gì liền đạp xe rời đi, phiến đá đặt ở trong giỏ trước xe đạp. Một mình một xe đi ở trên đường cái thành thị tràn đầy nhà cao tầng, tòa thành thị quen thuộc trước mắt này luôn cấp cho Lâm Thiên một loại cảm giác xa cách.

Đến chợ dạo qua một vòng, mua một ít đồ ăn trở về nhà. Đến nhà bếp tùy tiện làm chút đồ ăn, ở trên giá sách tùy tiện chọn một quyển sách, mở ra, vừa ăn vừa đọc. Nhiều năm như vậy, cũng chỉ có đọc sách mới có thể giải cảm giác cô tịch ở trong lòng. Lâm Thiên đọc sách thực tập, chính sử dã sử, binh thư kỹ môn, đạo thư hoàng đình, thiên văn địa lý, đoán số tử vi cái gì cần có đều có.

Cơm nước xong, đem mọi thứ thu thập rửa xong, lại tới trước bàn học, bởi vì không gian có hạn, cho nên cái bàn cũ không lớn nọ đặt ngay ở trước giường. Đặt mông ngồi xuống, cầm lấy thuốc lá trên bàn, châm một điếu hít một hơi thật sâu, sau khi ăn xong hút một điếu, khoái hoạt giống như thần tiên, sau đó lại vui đùa ở trong sách. Buổi chiều không có lớp, thời gian rất nhiều, hôm nay mới làm thành một vụ mua bán lớn, có thể nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

Không biết qua bao lâu, đột nhiên vang lên một trận tiếng chuông di động không hài hòa, Lâm Thiên không có ngần ngại, đưa tay cầm lấy điện thoại bên cạnh bàn, tiếp nghe:

– Alo...

.....

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Phong lưu đại đế!

– Thiên ca đã có người chịu mua rồi, họ đã liên hệ với chúng ta. Nói địa chỉ giao dịch. Lát nữa Thiên ca qua nhà ta nha.

Mập mập trong điện thoại nói một lèo.

– Ủ, để ta qua liền.

Nói xong Lâm Thiên cúp máy, hắn không ngờ lại nhanh như vậy có người đặt hàng mua, nếu vụ mua bán này thành công chắc cũng được một khoản tiền kha khá để hắn sống một thời gian và còn lại gửi về để lo cho bố mẹ.

Nghỉ ngơi linh tinh một chút. Sau đó hắn đi tới tủ quần áo, thay một bộ mà hắn cho là lịch sự nhất, sau đó mặt vào, chỉnh trang một chút, sau đó đi ra ngoài, lấy chiếc xe đạp, đạp nhanh đến nhà tên mập.

– Thiên ca.

Sau khi đến cửa phòng của tên mập thì thấy hắn đang đứng trước cửa vẫy tay về phía hắn. Phòng của tên mập cũng không khác gì hắn cho lắm, cũng là phòng thuê, bên trong không có gì nhiều, chỉ có một số đồ đạc cơ bản như bàn, ghế, tủ... Bên trong phòng rất bừa bộn, không được dọn dẹp thường xuyên. Chứng minh chủ nhân của căn phòng là một người lười biếng.

– Được rồi, mập mập, người mua hẹn chúng ta ở đâu, bây giờ chúng ta đi qua.

Nhìn vào trong phòng mập mập một chút sau đó dời ánh mắt lên người mập mập nói.

– Ủ, đi thôi, hắn chờ chúng ta ở đầu hẻm quán cà phê.

Nói xong hai người cùng nhau đạp xe đến quán cà phê ở đầu hẻm.

Hai người vào trong thì có một người trung niên áo đen ra đoán, sau đó 3 người ngồi xuống rồi bàn bạc giá cả. Sau một hồi cò kè mặt cả, giá tiền dừng ở mức 3 vạn đồng.

Sau khi giá cả được chấp nhận, thì mập mập lấy hộp ra đưa cho trung niên, sau đó hai người nhận tiền rồi đi khỏi quán cà phê. 3 vạn chia đều hai người mỗi người 1 vạn 5. Sau đó hai người chia tay, ai về nhà nấy.

Lâm Thiên cũng đạp xe về nhà.

Lâm Thiên vào trong nhà tắm rửa một tý sau đó đi ra ngoài phòng ăn một ít đồ ăn sau đó lấy cái hòn đá hình vuông ra xem.

Hòn đá này có hình vuông, bên trong có các hình vẽ bát quái, xung quanh có những con thần thú trấn giữ trong rất uy nghiêm, tạo cho người ta không cách nào xâm phạm. Lúc mới thấy hòn đá này, Lâm Thiên có cảm giác nó đang kêu gọi mình dậy, khiến hắn không kìm lòng được muốn có nó.

– Vụt!

Bỗng nhiên, hòn đá bỗng nhiên vụt sáng lên, ánh sáng màu xanh nhạt bao trùm cả người Lâm Thiên, suýt soát không chờ Lâm Thiên kêu một tiếng thì Lâm Thiên đã biến mất cùng với tảng đá.

Trong phòng gió lạnh thổi qua trông rỗng tĩnh mịch, giống như căn nhà này không có người ở vậy.

.....

– Đây là nơi nào?

Lâm Thiên nặng nề mở mắt ra thì thấy xung quanh mình là một hoàn toàn xa lạ, nhìn thì biết đây không phải căn phòng thuê của hắn rồi. Xung quanh trống trơn, chỉ có vị trí trung tâm là có một cái hồ đoàn, nơi này tựa hồ cái gì cũng không có.

– Đồ nhí, rút cuộc ta cũng chờ được người tới.

Bỗng nhiên ở trong không khí, một thanh âm già nua truyền đến. Lúc này trong không trung xuất hiện một vị lão giả mặt áo xanh lục, khuôn mặt tiên phong đạo cốt, nhưng mà có chút dâm dề, đáp xuống trước mặt Lâm Thiên.

– Người, người là ai, rồi còn ta đang ở đâu?

Lâm Thiên cảnh giác nhìn lão giả này, hiện giờ hắn chưa biết mình đứng ở đâu và có bị nguy hiểm nào không, cho nên phải cảnh giác với những thứ xa lạ.

– Ta là ai, để ta giới thiệu.

– Ta là Phong Lưu Đại Đế, là một vị Đại Đế vĩ đại ở Tiên Giới, sức mạnh vô địch, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, các muội tử trên Tiên Giới đều là người phụ nữ của ta và...

– Thôi, thôi ngay.

Lâm Thiên vội vàng cắt đứt cái diễn thiết đầy dài dòng của tên tự nhận mình là Phong Lưu Đại Đế này.

– Đây đồ nhí, không đúng được cắt đứt lời của sư phụ chứ.

Phong Lưu Đại Đế ra vẻ bất mãn nói với Lâm Thiên.

– Đây lão già kia, ta là đồ đệ của người hồi nào. Mà lại ta đang ở nơi nào.

Lâm Thiên trừng mắt với Phong Lưu Đại Đế nói.

– À, ta quên mất, để ta làm rõ cho con hiểu nhé. Con ở nơi này. Đây là không gian được ta tạo ra để có thể lưu lại một tia hồn phách của ta ở nơi này để không bị tiêu tán. Còn con vì sao ở nơi này là do ta đưa vào.

Phong Lưu Đại Đế tường tận giải thích cho Lâm Thiên.

– Cái gì? Người đã chết rồi. Còn cái thứ đứng trước này là tàn hồn của người?

Lâm Thiên hơi nguy hoặc hỏi. Hắn cũng có đọc một ít tiểu thuyết tu tiên. Hắn biết hình như tàn hồn là một tia được tách ra bởi hồn phách khi linh hồn bị hủy diệt. Nếu không có bảo vật trấn giữ thì tàn hồn sẽ tang biển trong thiên địa. Chẳng lẽ tên tự nhận mình là Phong Lưu Đại Đế này đã chết, đây là tàn hồn của hắn.

– Ừ đúng dậy ta đã chết rồi, đây chỉ là một tia hồn phách của ta mà thôi, bởi vì thời gian của ta không nhiều cho nên mới đưa con vào đây để làm đệ tử ta và nhận được truyền thừa của ta. Con có đồng ý làm đệ tử ta không.

Phong Lưu Đại Đế Trầm giọng nói.

– Đệ tử nguyện ý!

Nguy hoặc không nguyện ý, hắn cũng là một dân chuyên đọc tiểu thuyết, hắn nhận ra trước mắt này chính là cơ duyên của mình, nếu có một sư phụ ở tiên giới như thế này, chần chừ truyền thừa rất lợi hại.

– Được rồi, đồ nhí ngon, mau đứng lên!

Phong Lưu Đại Đế mỉm cười hớn hở, đi đến đỡ Lâm Thiên.

– Cảm ơn sư phụ.

– Sư Phụ tại sao người lại chết vậy.

Lâm Thiên hiểu kỳ hời, mạnh như sư phụ thế này ai có thể giết người được.

Nghe Lâm Thiên hỏi. Khuôn mặt vốn cười của Phong Lưu Đại Đế biến ra vô tận sát khí nói.

– Rất đơn giản, lão phu bị tiện nhân làm hại. Năm đó lão phu bước vào Tiên Đế Cảnh, đang chịu Thiên kiếp tẩy lễ, bản thân bị trọng thương, nhưng còn tính là miễn cưỡng vượt qua, đợi một chút nữa là có thể bước vào Tiên Đế, nhận được vô tận lực lượng. Nhưng không nghĩ tới đúng vào lúc này một vị hảo hữu chí giao của ta bỗng nhiên xuất thủ, đem ta đánh khi sinh mệnh của ta còn yếu, lão phu lúc đó vừa sợ vừa giận, hao phí không ít bảo vật mới có thể chạy trốn ra ngoài.

– Thế nhưng tiện nhân kia đây đưa không bỏ, thế mà lựa chọn lúc này liên hợp với cửu đại môn phái đến công kích Vạn Linh Tiên Tông, một trận đại chiến đánh trời đất mù mịt, sơn hà phá nát, thương khung chấn động.

– Tuy nhiên Vạn Linh Tiên Tông, sát phạt vô song, chiến lực cường hãn, có thể chung quy vẫn không thể một mình mà chống lại nhiều môn phái vây công, vẫn bị đối phương đánh liên tục bại lui, sau cùng bị diệt môn.

– Mà ta vì môn phái hưng thịnh, mưu đồ Đông Sơn Tái Khởi, vừa đánh vừa lui, dùng bí pháp đem môn phái tổng bộ chuyển di. Mà ta bởi vì quan hệ bí pháp, mà ta bởi vì sử dụng bí thuật cho nên thương thế không thể nghịch chuyển. Vì không muốn Tông môn mà mình đã nỗ lực đã gây dựng lại sụp đổ, không cho truyền thừa của Vạn Linh Tiên Tông cứ thế biến mất, lão phu cũng chỉ có thể là miễn cưỡng chèo chống, lựa chọn ở cái địa phương này nhận thu đồ đệ, khôi phục Vạn Linh Tiên Tông.

Hắn ngữ khí nghe rất bình thản, nhưng lại ẩn chứa vô tận sát khí, hảo hữu chí giao của mình lại hãm hại mình, dẫn đến Tiên đồ đoạn tuyệt, môn phái bị diệt, cái sự tình này bức nào khiến cho người ta giận sôi.

Không có gì phẫn nộ bằng việc bị bằng hữu phản bội, càng dễ cho người đau lòng, khiến người ta giận sôi!

– Thế nhưng sư phụ, có một việc ta không rõ ràng, vì sao vị hảo hữu chí giao kia bỗng nhiên đối sư phụ người xuất thủ? Theo hành động mà hắn liên hợp cửu đại môn phái, thì biết hắn đã sớm có mưu đồ.” Lâm Thiên cảm thấy sự kiện này cũng không phải đơn giản như vậy.

Phong Lưu Đại Đế đối với Lâm Thiên cảm thấy rất hài lòng vì lúc này mà còn lo lắng cho sư phụ, mỉm cười nói: – Rất đơn giản, hắn muốn mưu đồ với vị sư chính là vì ta lúc tuổi còn trẻ đạt được hai kiện chí bảo vô thượng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Luyện thiên ngọc tịnh bình!

– Chí bảo?

Nghe được Phong Lưu Đại Đế nói, Lâm Thiên cũng giật mình, đến cùng là dạng chí bảo gì, thế mà làm cho tên hảo hữu chí giao của sư phụ không tiếc mà phản bội, thậm chí liên hợp với môn phái khác tiến hành vây công.

– Cái Chí bảo thứ nhất, Nó tên là Luyện Thiên Ngọc Tịnh Bình, chính là một kiện Thần Khí chí bảo vô thượng.

Phong Lưu Đại Đế lộ ra thần sắc nhớ lại:

– Ta lúc tuổi còn trẻ, tư chất không cao, thanh danh không hiển hách, vốn không có nhiều hi vọng lắm tấn thăng đến Luyện Khí Sĩ. Nhưng trong lúc vô ý, tại một chỗ thần bí sơn cốc đạt được kiện bảo bối này, chính là bởi vì kiện Thần Khí bảo bối này, giúp tu vi của ta đột nhiên tăng mạnh, nhất phi trùng thiên, tấn thăng đến Tiên Quân Chi Cảnh.

– Thậm chí Vạn Linh Tiên Tông cũng là một vô danh tiểu tốt môn phái, cũng bởi vì thế mà trở thành một trong những môn phái mạnh nhất Tiên Giới, đáng tiếc không nghĩ tới một lần tự hủy, ta lại vô ý, rò rỉ tin tức môn Thần Khí này. Khiến cho vị hảo hữu chí giao kia của ta nảy sinh tâm tư cướp đoạt.

Nghe tới đây, hắn không khỏi cảm thấy có chút hối hận.

– Bảo bối này đến cùng có làm được cái gì?

Lâm Thiên hỏi.

Phong Lư Đại Đế mỉm cười:

– Nó không phải lợi khí chiến đấu, cũng không phải chỉ bảo phòng ngự, chỉ có tác dụng phụ trợ, nó có thể tự mình chế tạo ra Linh Dịch trân quý.”

– Chế tạo Linh Dịch?

Lâm Thiên khẽ giật mình.

Phong Lư Đại Đế nói:

– Không sai, Chính là chế tạo Linh Dịch, những thứ Linh Dịch này cực trân quý. Chỉ bảo này có thể hấp thụ tất cả những thứ như Linh Dược và những Thiên Tài Địa Bảo trong thiên địa vào trong trong bình, và sau đó tạo ra một loại Linh Dịch màu xanh nhạt. Người dùng loại Linh Dịch này, có thể cải tạo cơ thể trở thành Vạn Mộc Thánh Thể, Loại thể chất này khi luyện đến cảnh giới cao nhất có thể điều khiển hầu như tất cả những thực vật trong thiên địa vô cùng lợi hại và quan trọng nhất nó có thể khiến tu vị người dùng tăng rất nhanh, có thể nói là nghịch thiên, nếu như dùng các Linh Dược khác để tăng tu vị thì cần có thời gian luyện hóa khá dài, còn Linh Dịch được tạo ra từ Luyện Thiên Ngọc Tĩnh Bình này có thể tự chuyển động trong cơ thể người dùng, giúp họ luyện hóa được dễ hơn cơ hồ gấp mười lần thậm chí còn cao hơn.

– Chính là bởi vì Thần Khí Luyện Thiên Ngọc Tĩnh Bình tồn tại, Vạn Linh Tiên Tông chúng ta gần như không sầu lo về vấn đề tu vị, dẫn đến tu vị đột nhiên tăng mạnh, tiến triển thần tốc, cơ hồ không có bình cảnh.

Khó trách!

Lâm Thiên bừng tỉnh đại ngộ, hắn cũng coi như minh bạch, vì sao tên hảo hữu kia lại nhớ thương Thần Khí này rồi, thế mà có thể chế tạo linh dịch và tăng tu vị nhanh mà không có bình cảnh, người nào thấy mà không thêm nhỏ dãi chứ.

Phải biết rằng tu luyện giả trong thiên hạ, ai không muốn tu vị mình tăng nhanh, mà không có bình cảnh chứ. Mà cái Luyện Thiên Ngọc Tĩnh Bình này có thể đáp ứng những nguyện vọng đó, hỏi sao những tên đó không điên cuồng chứ, phải biết tu luyện là nghịch thiên mà đi, ai chẳng muốn mình mạnh hơn người khác chứ, không ai muốn mình yếu và bị người khác áp chế cả. Trước cái lợi trước mắt tình nghĩa huynh đệ không bằng một cái rắm.

– Sư phụ, chẳng lẽ món bảo vật này đã bị cướp đi?

Lâm Thiên

Phong Lư Đại Đế đắc ý nói:

– Làm sao có thể bị đám cường đạo kia cướp đi? Tại lúc chiến lược vì sư rút lui trước đó, cũng đã đem nó mang theo ở trên người, cùng một chỗ mang đi, hiện tại nó đang ở trong người vị sư.

Hắn khẽ vươn tay, trong tay lập tức xuất hiện thêm một cái bình màu trắng, phía trên lưu chuyển những khí tức huyền ảo.

– Đây chính là Luyện Thiên Ngọc Tĩnh Bình?

Lâm Thiên nhìn xem, lại không nhìn ra cái này đến tột cùng có gì thần kì.

Phong Lư Đại Đế nói:

– Lão phu đã chết, cũng không có cách nào tiếp tục đem Vạn Linh Tiên Tông truyền thừa nữa, Vạn Linh Tiên Tông trong tương lai cũng chỉ có thể là giao cho người, cái này Luyện Thiên Ngọc Tĩnh Bình cũng sẽ truyền cho người.

Hắn hòa ái nhìn lấy Lâm Thiên.

– Sư phụ, người yên tâm, chỉ cần ta tìm được cừu nhân của sư phụ, nhất định đem hắc thảo thành tám khối, cho Vạn Linh Tiên Tông các sư huynh đệ báo thù.

Lâm Thiên nắm nắm tay đầu, rất là nghiêm túc.

Lâm Thiên lắc đầu:

– Không cần như thế, lão phu thu người làm đồ đệ, cũng không phải muốn người vì Vạn Linh Tiên Tông báo thù, chỉ là hi vọng Vạn Linh Tiên Tông truyền thừa, không thể bị phá hủy được.

Hắn tuy đối với cừu nhân rất thống hận, nhưng là cũng biết muốn báo thù đến cùng là gian nan đường nào, cứu đại môn phái ở Tiên Giới liên thủ, Tiên Giới mạnh nhất là những thế lực này, ở đâu có chỗ cho một tên chưa từng tu luyện như tên đệ tử này của mình báo thù?

Cho dù hắn toàn thịnh thời kỳ, đoán chừng cũng vô vọng báo thù, đã là sự tình chính mình cũng làm không được, cần gì phải đem cái nghiệm vụ không có khả năng này lên vai đệ tử của mình chứ.

– Tốt!

Hắn tuy nhiên đối cừu nhân rất là thông hận, nhưng là cũng biết muốn báo thù đến cùng là gian nan đường nào, cừu đại môn phái liên thủ, Huyền Hoàng đại lực mạnh nhất một thế lực, ở đâu là tốt như vậy trả thù?

Cho dù hắn vẫn là toàn thịnh thời kỳ, đoán chừng cũng là báo thù vô vọng, đã chính mình cũng làm không được sự tình, cần gì phải đem cái này không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ giao cho mình đồ nhi.

– Tốt a.

Lâm Thiên con người đảo một vòng:

– Báo thù sự tình tạm thời không nói đến, đồ nhi có thể biết cừu nhân của môn phái chúng ta đến cùng là ai chăng? Dù sao nếu có cơ hội gặp được đối phương, cũng có phòng bị tốt.

– Tiểu tử người thật sự là lấu cá.

Phong Lưu Đại Đế cười cười, hắn cũng biết tiểu tử này tựa hồ không cam tâm, có điều hắn cũng không thêm đề ý:

– Nói cho người biết cũng không sao, hắn là chương môn Chiến Thần Điện trên Tiên Giới, Biệt hiệu Chiến Thần Chân Quân. Về sau nếu người nhìn thấy hắn, thực lực không đủ liền lập tức nhượng bộ lui binh, tuyệt đối đừng cứng đối cứng.

– Biết rồi, sư phụ!

Lâm Thiên ánh mắt léo lên rồi biến mất, không ai biết hắn đang nghĩ gì.

– Được rồi, hiện giờ đến môn Chí Bảo thứ hai của ta.

Phong Lưu Đại Đế nhẹ nhàng nói.

Nghe được Phong Lưu Đại Đế nói, hắn giật mình tỉnh lại trong cơn suy nghĩ. Nghĩ đến Luyện Thiên Ngọc Tịnh Bình là Thần Khí vô cùng nghịch thiên, chắc chắn cái thứ hai cũng không thua gì Thần Khí thứ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ngự nữ thiên thần quyết!

– Chí Bảo thứ hai là Ngự Nữ Thiên Thần Quyết!

Âm thanh của Phong Lưu Đại Đế dần chuyển sang dễ tiện khi nói những từ Ngự Nữ Thiên Thần Quyết!

– Ngự Nữ Thiên Thần Quyết?

Lâm Thiên đầu óc trở nên nghi hoặc. Ngự nữ? Cái này là pháp môn cho dân tộc phải không nhỉ? Lâm Thiên nhìn cái mặt biến đổi thành dễ tiện cử sự phụ mình thì càng chắc chắn với suy nghĩ của hắn.

– Ehem!

Phong Lưu Đại Đế ho một tiếng, hắn nhìn thấy đệ tử nhìn mình như một tên dân tộc thì nhanh chóng chỉnh lại tinh thần, không thể mất mặt được.

– Nếu con đã trở thành đệ tử của vi sư, thế thì vi sư sẽ truyền Pháp Quyết Chí Cao Vô Thượng này cho con.

Phong Lưu Đại Đế hùng hồn nói.

Lâm Thiên vừa nghe xong liền nói:

– Sư phụ không phải muốn ta trở thành dân tộc đấy, nghe tên pháp quyết sao giống mấy tên dân tộc thế này?

– Cái gì mà dân tộc chứ, cái pháp quyết này có thể nói là một pháp quyết xong tu Vô Thượng, tu luyện loại pháp quyết này có thể vừa tăng tu vị vừa có thể kiếm vợ rất lợi hại. Người nghĩ xem đằng ông chúng ta tự hào nhất là chuyện gì, không phải đánh nhau trên chiến trường, cũng không phải thống trị vạn giới. Mà chính là có thể khiến cho các muội tử chịu thua trên giường, đây là việc vinh quang nhất của đàn ông. Bởi vì thế pháp quyết này có thể khiến cho tu vị tăng cao trong lúc song tu và có thể khiến cho tiểu đệ đệ của người ngày càng mạnh mẽ. Đánh đâu thắng đó. Không muội tử nào địch nổi.

Phong Lư Đại Đế cao giọng nói. Cứ như chuyện này là chiến vinh quan nhất đời lão vậy.

Lâm Thiên nghe sư phụ nói, thì bắt đầu suy nghĩ. Cuộc đời của mình từ nhỏ đến lớn không biết tình yêu là gì. Nhưng khi muốn yêu lại bị người từ chối, khiến hắn rất tự ti, bây giờ có kỳ ngộ, nhận được truyền thừa của Phong Lư Đại Đế, nhận được cái pháp quyết ngự nữ chí cao vô thượng này. Hắn không phải tất cả mỹ nữ hắn nhìn thấy không thể thoát được sao. Đến lúc đó hắn sẽ có một hậu cung đầy ắp mỹ nữ, oanh oanh yến yến, như thế thì còn gì bằng.

Phong Lư Đại Đế nhìn thấy Lâm Thiên mê ly thì đắc ý. Không tên đảng ông nào có thể cưỡng lại được dụ hoặc như thế này. Nếu hắn không phải là đảng ông thì không tính.

— Sư phụ ta muốn học Ngự Nữ Thiên Thần Quyết.

Lâm Thiên ánh mắt mong đợi nhìn sư phụ mình.

— Được rồi, cái gì cũng từ từ.

— Trước hết để ta quán đỉnh cho con cái đã, tia tàn hồn này của ta cũng có thể giúp con đến Trúc Cơ Cảnh Giới. Đi đến Tu Chân Giới cũng có chút lực tự vệ.

Phong Lư Đại Đế nghiêm túc nói.

— Bây giờ con nên làm gì.

Lâm Thiên thấy sư phụ nghiêm túc nói thế, hắn cũng nghiêm túc lại.

— Ngồi xuống đi!

Phong Lư Đại Đế ra lệnh nói.

— Vâng!

Lâm Thiên làm theo mệnh lệnh của sư phụ.

— Oành!

Phong Lư Đại Đế đưa bàn tay lên đặt ở đỉnh đầu Lâm Thiên, sau đó một luồng sức mạnh từ trên tay Phong Lư Đại Đế truyền vào cơ thể Lâm Thiên, tạo nên một tiếng nổ mạnh. Lâm Thiên chỉ cảm thấy một đạo hàn lưu từ trên cao đi xuống thẳng bụng, ban đầu thì chưa thấy cảm giác gì. Đột nhiên cỗ sức mạnh đi khắp cơ thể phá các đạo kinh mạch đang ách tắc trong cơ thể Lâm Thiên.

Ngay lập tức lúc đó, Lâm Thiên cảm thấy toàn thân như bị đao cắt, thân thể cả cực kỳ đau đớn. Khí huyết trong kinh mạch quay cuồng xoay chuyển tựa như ngọn lửa thiêu đốt. Khắp cơ thể đang bị nguồn sức mạnh này khai phá, luyện hóa, cơ thể của Lâm Thiên ngày càng mạnh mẽ, từng tiếng, từng tiếng nứt của những đạo bình cảnh bị nguồn sức mạnh này phá vỡ, Luyện thể tầng một, Luyện thể tầng hai, Luyện thể tầng ba,... Luyện khí tầng 4,... Luyện khí tầng mười,...oành! Trúc cơ tầng một. Lâm Thiên cảm thấy cơ thể mình được khoái hoạt thoải mái chưa từng thấy, như được sinh ra một lần nữa vậy. Trong tu luyện giới chỉ khi vào trúc cơ mới thật sự đặt chân lên con đường tu tiên. Bởi vì khi đến trúc cơ tu sĩ sẽ được tăng thêm 100 năm thọ nguyên, 100 năm đấy, con người trong thế giới này ai chả muốn mình được sống lâu, đâu ai muốn mình chết cả, nhưng mà nguoi bình thường chỉ có ước mơ mà thôi, không thể thực hiện được. Nhưng tu sĩ thì khác chỉ cần họ tu đến trúc cơ thì sẽ được tăng thêm 100 năm thọ nguyên vô cùng quý giá. Nhưng mà Lâm Thiên không biết muốn tu thành trúc cơ đối với những tu sĩ bình thường khó khăn cỡ nào, có người khi hết thọ nguyên cũng chả tu đến trúc cơ, chết đi vì không đủ thọ nguyên. Lâm Thiên quá may mắn khi được một vị Tiên Quân quảng đỉnh cho, thế nên hắn không cần tu luyện cực khổ như những người khác.

— Oành!

Trong cơ thể Lâm Thiên nổ mạnh một tiếng, sau đó bình ổn trở lại, nguồn sức mạnh được Phong Lư Đại Đế đưa vào cũng đã được luyện hóa hết, trở thành cảnh giới của Lâm Thiên.

— Vào!

Mở mắt ra, Lâm Thiên cảm giác thế giới thực không giống. Hết thấy đều rất minh bạch, sắc thái rõ ràng, sinh động mỹ lệ. Bên tai còn nghe rõ tiếng không khí lưu động, tiếng con ruồi đang bay lượn, tiếng côn trùng phát ra từ lòng đất. Minh cư nhiên lại có thể nghe được những thanh âm nhỏ và xa như vậy, chuyện này quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Tất cả những việc này, nếu là trước kia Lâm Thiên chưa bao giờ cảm thụ được, chỉ là bây giờ lại cảm nhận vô cùng chân thực. Đây nhất định là cảnh giới thiên tiên mang đến, thật không biết nên hay không tin tưởng. Lâm Thiên một chốc lát đã đạt được mong ước của vạn người bước vào cảnh giới tối cao, hắn không còn là một người yếu đuối như trước kia nữa, bây giờ hắn đã mang trong mình tu vị cao thâm. Tất cả đều phát sinh rất bất ngờ, tựa như ảo mộng.

Lâm Thiên thả lỏng tâm tình, xem kỹ lại cơ thể một lượt, tuyệt không có gì bất thường. Chỉ là da dẻ trắng ra rất nhiều, giống như là hải nhi vậy. Y phục cũng đã nhỏ đi một ít, xem ra bản thân mình lại cao hơn lúc trước. — Sư phụ, thật là thần kỳ

Lâm Thiên mừng rỡ hướng về Phong Lư Đại Đế nói.

Nhưng khi nhìn thấy sư phụ thì hấn cả kinh, bởi vì hình dáng của sư phụ với trước kia khác một trời một vực, lúc trước cơ thể rất rõ ràng, còn bây giờ thì nhạt dần, như thể sẽ tiêu tán bất cứ lúc nào vậy.

– Sư phụ, ngươi không sao chứ!

Lâm Thiên lo lắng hỏi.

– Ta không sao!

Phong Lư Đại Đế mỉm cười hiền lành nhìn Lâm Thiên.

Phong Lư Đại Đế híp hai mắt, có khí mà không có lực nói:

- Đại công cáo thành! Đồ nhi ngoan, ngươi phúc trạch vững chắc, thật vượt xa kỳ vọng của ta, ngươi hướng vách gỗ này đánh ra một chường xem.

Lâm Thiên có chút không rõ, y lờ sư phụ đánh ra một chường, chỉ nghe rắc rắc một tiếng vang lên, bức tường gỗ vững chắc lập tức đổ sụp.

Lâm Thiên ngậy người cả kinh, mình căn bản không có dụng lực, nếu mà dụng lực, chẳng phải đã phá nát cả cái động này rồi sao. Hấn ngạc nhiên hỏi:

- Sao có thể như thế?

Phong Lư Đại Đế vẻ mặt tươi cười, hết sức vui mừng nói:

– Ngươi tu vị trúc cơ, không còn là thường nhân nữa rồi, đây là chuyện bình thường, sau này ngươi hãy tự tìm hiểu.

– Thời gian của ta không còn dài, còn một tâm nguyên chưa hoàn thành, ngươi có thể thay ta hoàn thành được không.

Nghe sư phụ nói thế Lâm Thiên vội vàng lên tiếng:

– Là chuyện gì sư phụ, dù lên trời xuống đất đệ tử cũng sẽ hoàn thành nó cho sư phụ.

– Thật ra cũng không có chuyện gì, năm xưa khi Vạn Linh Tiên Tông bị diệt, những sư nương của ngươi đã được ta dùng pháp thuật vô thường cưỡng ép đưa các nàng đưa về nhân giới, đây cũng chính là 1 trong những nguyên nhân làm vết thương của ta không thể hồi phục.

Phong Lư Đại Đế ưu thương nói.

– Thế là giúp sư phụ tìm sư nương về à.

Lâm Thiên tò mò nói.

– Không chỉ có thế, ngươi phải còn giúp ta chiêu cố các nàng! Hiểu chưa!

Phong Lư Đại Đế thờ dài nói.

– A!

Lâm Thiên cả kinh, là một nam nhân, đối với từ "chiếu cố" này, hấn còn có thể giải thích, từ ánh mắt thỉnh cầu của Phong Lư Đại Đế, hấn hoàn toàn hiểu được. Thế nhưng mình cả đời đâu có gặp qua chuyện hoang đường như vậy, bây giờ sư phụ lại bảo mình chiêu cố sư nương, chuyện này thực sự không thể tưởng tượng. Lại nghĩ, sư phụ nhìn bề ngoài hơn sáu mươi, vậy sư nương chẳng phải cũng đã già rồi sao? Nếu sư phụ có nữ nhi Chiêu cố nữ nhi của bọn họ còn có thể, chứ sư nương liệu có thể miễn không? Lâm Thiên trong lòng thầm nghĩ, nhất thời không biết nói gì cho tốt.

Phong Lư Đại Đế tựa như nhìn thấu tâm tư Lâm Thiên, tiếp tục nói:

– Trong Tu chân giới có Trú nhan đan, ăn vào có thể được dung nhan vĩnh viễn.

Lâm Thiên sùng sốt, vậy chẳng phải những sư nương của mình rất xinh đẹp hay sao? Lâm Thiên không khỏi khâm phục sư phụ, chuyện như vậy, nếu đổi lại là hấn, thì vạn vạn lần không có khả năng làm được.

– Được rồi, ta cũng không còn nhiều thời gian, đến lúc ngươi phải đi rồi, nhớ phải chiêu cố các nàng đấy.

– Đây là Ngọc Đỉnh Ước, cái này để ngươi nhận dạng các nàng. Khi ngươi đến gần các nàng, viên ngọc này sẽ phát sáng. Còn đây là Ma Long Giới có thể chứa đựng vật sống. Trong giới ngươi là vô địch. Chỉ cần ngươi có thể đem người vào trong nhấn thì cho dù Tiên Quân cũng phải chết.

Phong Lư Đại Đế móc trong người ra một cái ngọc thạch xanh biếc tỏa ra ánh sáng lung linh huyền ảo và một cái nhấn màu đen phía trên nhấn là hình đầu lâu đáng sợ.

– Trích máu nhận chủ đi.

Đưa nhẫn xong, thì hấn bảo Lâm Thiên trích máu nhận chủ.

– Vâng!

Lâm Thiên làm theo, cắn ngón tay của mình để máu nhỏ lên chiếc nhẫn. Sau đó chiếc nhẫn phát sáng, sau đó tự động bay vào ngón tay của Lâm Thiên.

– Dùng ý thần thức để xem thử đi!

Sau một thời gian thì Lâm Thiên đã sơ bộ biết cách sử dụng của nhẫn không gian này.

– Được rồi đến lúc ngươi phải đi rồi.

Nói xong, Phong Lưu Đại Đế lấy tay mình đánh mạnh vào trong hư không, khiến hư không vỡ ra. Đây là sức mạnh quy tắc của Tiên Quân.

– Oanh!

– Vào đi!

Phong Lưu Đại Đế đạp một cước vào móng Lâm Thiên, khi hấn vẫn chưa hồi phục lại tinh thần.

– A...sư phụ!

Lâm Thiên hét thảm, sau đó hư không đóng lại.

– Nhờ cả vào con đây!

Nói xong thì thân hình của hấn cũng biến tại chỗ, tan biến vào trong thiên địa, như chưa hề tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Cường gian! (18+)

Thanh Lâm Đại Lục, Một đại lục vô cùng rộng lớn, rộng đến nỗi dù phi hành 10 năm cũng không đi tới được điểm cuối của đại lục.

Thanh Lâm đại lục từ khi thành lập đến nay đã được hơn ba ngàn tỷ năm. Mỗi một ngàn tỷ năm, đại lục lại xuất hiện một đợt đại thanh tẩy. Vì thế ba ngàn tỷ năm nay chia thành ba đại thời kỳ. Hồng Hoàng Thời Kỳ lâu đời nhất, sau đó là Thượng Cổ Thời Kỳ và đến nay là Chiến Thiên Thời Kỳ. Câu chuyện của chúng ta bắt đầu ở Thời Kỳ thứ ba, thời điểm là trước khi đại thanh tẩy thứ ba mươi ngàn năm.

Thanh Lâm đại lục chia thành ngũ Vực. Đông Vực, Tây Vực, Nam Vực, Bắc Vực và Vùng Trung tâm.

Ngũ Vực tồn các môn phái, chia làm 10 cấp. Từ cấp 1 đến cấp 10.

Mỗi Tông môn được phân chia rất khác khe, mỗi Tông môn đều có cường giả tọa trấn.

Thanh Lâm đại lục tồn tại ba loại sinh mạng có trí tuệ là nhân loại, dị tộc và ma thú. Nhân loại ở trên đại lục lập ra Thành Trì, dị tộc lập ra Bí Cảnh còn ma thú thì rải rác khắp đại lục. Bí cảnh được coi là nơi tập trung của dị tộc, những tộc nhân của bí cảnh vẫn có thể sinh sống thế giới nhân loại. Có thể gia nhập thế lực, học tập công pháp của nhân loại. Mà những nơi mà dị tộc cùng nhân loại sống chung, học tập, tu luyện... thì được gọi là môn phái.

.....

Địa điểm: Bắc Vực.

Thiên Lâm Sơn Mạch là một khu rừng cực kì rộng lớn, có diện tích bằng một nửa bản đồ việt nam. Bên trong tồn tại vô số ma thú cường đại. Thậm chí có đồn đại rằng, Thiên Lâm Sơn Mạch tồn tại một con Đại Thừa Kỳ ma thú.

Oanh...Uỳnh.

Tại trung tâm khu rừng. Rất nhiều tiếng nổ vang lên kèm theo đó là bụi bay mù mịt. Chỉ thấy trong rừng có lầy hai bóng người đang truy đuổi.

Nói là hai người thì không đúng, chính xác hơn là một người một dị tộc. Một tên nam tử khoảng bốn mươi, khuôn mặt trời sinh hèn mọn, bi ối, ai nhìn thấy cũng ghét. Thân trên là người, thân dưới là ngựa cho thấy vị nhân huynh này thuộc nhân mã bộ tộc.

Truy đuổi hắn là một cô gái khoảng hai mươi tuổi. Mặc bộ quần áo màu đỏ bó sát người tính từ vai xuống, để hở phần ngực làm lộ ra làn da trắng mịn màng. Khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành, tuyệt mỹ không tỳ vết.

Lúc này trên khuôn mặt tuyệt sắc tràn đầy màu hồng. Không phải do thẹn thùng mà là tức giận, ánh mắt nàng tràn đầy sát khí cùng lửa giận nhìn nam tử. Trong tay nàng cầm lấy một quả cầu màu đỏ. Từ bên trong quả cầu, rất nhiều quang cầu bắn về phía nam tử đồng thời nàng cũng kêu lên một câu tràn đầy bất mãn:

– Tên dị tộc kia, mau trả lại Thanh Lam Quả cho ta, nếu không thì ta sẽ không khách khí.

– Nhân loại, nguoi thể mà cũng nghĩ ra. Có giỏi thì bắt được ta lấy lại Thanh Lam Quả.

Tên Nhân Mã khinh thường lên tiếng, bốn chân chợt động tốc độ trong nháy mắt đề cao. Cả người như một đạo lưu quang bắn xa.

Thấy vậy, mỹ nữ sốt ruột vô cùng quát lớn:

– Đứng lại cho ta. Lưu Quang Nguyệt Động.

Theo một tiếng quát của nàng, mỹ nữ hóa thành bạch quang đuổi theo.

– Chết tiết. Nguoi đối với ta làm gì

Mỹ Nữ khuôn mặt đỏ bừng, toàn thân vô lực ngã xuống đất. Ánh mắt tràn đầy tức giận cùng sợ hãi nhìn về phía tên dị tộc.

Thấy vậy, tên nhân mã cười lớn nói:

– Không có gì, chỉ là một pháp quyết phong ấn mà thôi.

Nói xong, hắn bốn chân đạp không, trong chớp lát bay lên trời biến mất kèm theo đó là tiếng cười càn rỡ vang xa:

– Nhân loại, gặp lại sau. Ha...Ha.

– Đồ khốn kiếp, ta muốn giết nguoi.

Mỹ nữ gào thét, thể nhưng toàn thân không có lấy một sức lực nào khiến nàng bực bội vô cùng.

Đúng lúc này, từ trong cơ thể nàng xuất hiện một cỗ hỏa diễm. Chỉ trong chớp lát bao phủ lấy toàn thân. Mỹ nữ chỉ cảm thấy toàn thân nóng vô cùng, khuôn mặt nàng trở lên cực kì hồng hào, ánh mắt mê ly.

– Đây là dâm khí. Dị tộc Chết tiết, Nguoi hại ta

Mỹ nữ trừng lớn mắt quát khê. Nàng biết bản thân mình đang bị làm sao. Trong lòng lời mười tám đời tổ tông tên dị tộc ra mà mắng.

– Hiện tại quan trọng nhất là phải giải quyết dâm khí trong người đã.

Mỹ nữ buồn bực lắm lắm. Thế nhưng rất nhanh nàng vô lực. Dâm khí này không phải do dâm dược tạo ra mà là do huyết mạch của nàng sinh ra. Muốn giải quyết nó, chỉ có hợp thể là các duy nhất.

Thế nhưng mà, ở cái nơi khi ho cò gáy này lấy đâu ra nam nhân. Mà nếu có, nàng cũng không muốn như vậy mất đi trinh tiết.

Năm phút sau, mỹ nữ toàn thân trở lên cực kì khó chịu, khuôn mặt đỏ ửng. Trong cơ thể dâm khí càng ngày càng nhiều, hiện tại trong đầu nàng chỉ có một từ “Nam Nhân”.

Như là ông trời nghe được tiếng nói của nàng. Không trung bỗng nhiên xuất hiện một cái lỗ đen. Sau đó từ bên trong lỗ đen rơi xuống một người, chuẩn xác rơi bên cạnh nàng.

Từ trên người này, Mỹ Nữ người được nồng nặc mùi nam tử. Không chút do dự nàng bò tới bên cạnh hắn, hung hăng xé rách quần áo của hắn. Sau đó hai tay mò tới Long Thương, lâm bẩm:

– Ta muốn... Cho ta....

Sau đó không chút do dự ngậm lấy. Nam tử tuy rằng hôn mê thể nhưng cơ thể bản thân sinh lý vẫn hoạt động bình thường. Bị mỹ nữ “phục vụ đặc biệt” như vậy, rất nhanh ngẩng đầu chào cò.

– Wow, thật lớn.

Mỹ nữ tuy rằng bị dâm khí làm cho đầu óc chóng mặt nhưng vẫn còn một tia lý trí. Cầm trong tay hơn 20cm Long Thương, nàng không khỏi kêu lớn.

Nàng ngậm lấy Long Thương mút lên mút xuống, khiến nó ngày càng cứng rắn, ngày càng to ra. Mà nam tử nằm bên dưới vẫn đang hôn mê, nhưng theo bản năng vẫn kêu vài tiếng "ừ ừ" tỏ vẻ rất thoải mái, khuôn mặt đầy vẻ thỏa mãn. Nam tử nam phái dưới này không ai khác chính là Lâm Thiên.

Bởi vì trong đường hầm không gian, hắn bị những không gian lực lượng tác động lên cơ thể, khiến hắn không chịu nổi nên mới xỉu, không thể tỉnh lại ngay được. Nếu mà hắn tỉnh dậy lúc này mà biết mình bị đẩy ngược cường hiếp, chắc học máu. "Thế chó nào mới đến lại bị cường gian thế này". Đây là câu chắc chắn hắn sẽ nói ra nếu như hắn tỉnh lại.

Long Thương của Lâm Thiên run bần bật khi được mỹ nữ phục vụ, sau đó một dòng tinh trùng đầu tiên của đời hắn đã bắn mạnh vào miệng nhỏ của mỹ nữ.

– Phụt!

Tinh trùng quá nhiều khiến nó bị trào ra từ trong miệng của mỹ nữ, nhưng nàng ta hình như không chú ý việc này mà còn thỏa mãn nuốt hết tinh tinh trùng.

Sau đó nàng ta đứng dậy cởi hết quần áo của mình ra. Một cơ thể hoàn mỹ hiện ra trong không khí, hai con thỏ ngọc rung động mạnh liệt ở trước ngực nàng, vòng eo thì thon thả, phía dưới thì có một cặp mông căng mọng đầy sức sống, hai đôi chân thon dài, ở giữa hai chân là một vùng đất màu mỡ chưa được khai phá đang chảy ra những dòng nước thần thánh xuống chân của nàng, tạo nên khung cảnh mà nếu có một tên đàn ông nào cũng hết khí xối trào.

Sau khi cởi hết tất cả quần áo, thì nàng ta ngồi xuống, dùng tay tách hai mép âm đạo hồng hào của nàng ra, sau đó dùng tay còn lại chỉnh đầu dương vật của Lâm Thiên lại, sau đó đưa dương vật cắm vào âm đạo của nàng.

– A...

Nàng hét thảm một tiếng, chứng minh đời xử nữ của nàng đã chấm dứt tại đây.

Theo một tiếng kêu đau đớn cùng với sáng khoái, ở trong rừng diễn ra một bộ phim cường gian. Chỉ là người cường gian là một vị tuyệt sắc nữ tử từ mà thời.

.....

Do chương này nhân vật chính của chúng ta không tỉnh, cho nên không thể tả chi tiết cảnh 18+ được.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tuyệt Ngọc Linh! (Kịch Tình 20+)!

A...

Mí mắt của Lâm Thiên giật giật, sau đó mở ra. Khi hắn mở mắt ra thì thấy trên bầu trời màu xanh thẳm, bên cạnh hắn là từng cái cây cao, khổng lồ mà đứng. Ý nghĩ đầu tiên trong đầu hắn là đây là đâu?

Hắn vô cùng nguy hoặc, không biết mình ở nơi nào, bởi vì lúc đang đi trong không gian, hắn bị vô số sức mạnh không gian tác động vào thân thể, cho nên bị ngất đi, không biết gì cả, khi tỉnh dậy thì thấy mình đang ở trong một khu rừng xa lạ.

– Ừ.

Một tiếng ừ quan lên trong khung cảnh im lặng của khu rừng.

Lâm Thiên nguy hoặc nhìn xuống bên dưới, thì phát hiện trên ngực mình đang nằm là một tuyệt sắc mỹ nữ, toàn bộ cơ thể có thể nói là gần như hoàn mỹ. "Ngực tấn công, mông phòng thủ". Hiện giờ trên khuôn mặt của nàng lộ ra vẻ thỏa mãn.

Lâm Thiên sau khi nhìn thấy mỹ nữ này. Thì mí mắt giật giật, bởi vì hắn cảm thấy tiểu huynh đệ của mình đang nằm trong một nơi vô cùng ấm áp và chặt khít. Cho dù ngu hơn nữa cũng biết "hắn bị cường gian rồi". không những thế còn là mỹ nữ. Điều này khiến Lâm Thiên vừa buồn bực vừa vui vẻ. Buồn bực là ngày đầu tiên đến thế giới này đã mất t...rinh, vui vẻ là có được một người vợ tuyệt sắc. Ngoài ra thực lực của hắn còn tăng lên rất nhiều. Bởi vì trong lúc hắn hôn mê, bị mỹ nữ cường gian, Ngự Nữ Thiên Thần Quyết đã tự động vận chuyển hấp thụ nguyên âm của mỹ nữ và ngược lại, bởi vì đây là lần đầu hắn song tu cho nên tu vi tăng lên khủng khiếp. Từ Trúc Cơ Tầng 1, trực tiếp tăng lên Trúc Cơ Tầng 7. Điều này khiến hắn vui mừng vô cùng.

– Ừ...Ừ.

Mỹ Nữ từ từ mở mắt. Ánh mắt nàng tràn đầy mê man. Bỗng nhiên, nàng khẽ nhủ mày nhìn xuống hạ thể mình phát hiện “noi đó” của mình đã bị một cây côn dài hai mươi cm cắm vào. Nhất thời toàn bộ hình ảnh đêm quá hiện ra trong mắt nàng. Nàng liền biết rõ mình đã mất đi trinh tiết rồi.

Trong lòng cực kì buồn bực, chán nản cùng với tức giận. Nàng tức giận không phải vì nam nhân này đã lấy đi trinh tiết của nàng mà tức giận tên dị tộc chết tiệt kia khiến nàng rơi vào tình cảnh này. Nàng xin thề, lần sau gặp lại nàng giết hắn thề không làm người.

Khẽ ngẩng đầu nhìn nam tử đầu tiên của mình. Mỹ nữ muốn biết hình dáng nam nhân của mình ra sao. Bởi vì công pháp quan hệ, nàng một đời chỉ có một nam nhân. Một người nam nhân lấy đi trinh tiết thì phải gả cho hắn, nếu không chỉ có cách giết hắn rồi tự sát.

Nhìn nam tử trước mặt, nàng đại ra. Hiện ra trong mắt nàng là một khuôn mặt tuấn mỹ đến cực điểm. Nàng xin thề trong hơn mười sáu năm sinh sống nàng chưa từng thấy ai đẹp trai như người này. Trong lòng không khỏi nghĩ “Lần đầu cho hắn cũng không tệ”.

— Nàng đã tỉnh.

Đang trong lúc nàng ngây người, Lâm Thiên mở mắt mỉm cười nói.

Đột nhiên bị Lâm Thiên gọi khiến nàng giật mình tỉnh táo lại, khuôn mặt đỏ bừng lên lý nhí đáp:

— Ừm

— Ta tên là Lâm Thiên, nàng tên gì?. Lâm Thiên ôn nhu nhìn nàng hỏi.

— Tôi là Tuyết Ngọc Linh, Lâm Thiên, chàng sẽ phụ trách chứ.

Tuyết Ngọc Linh ngẩng đầu, ánh mắt chờ mong nhìn hắn. Câu trả lời của hắn đại biểu cho sự sống của hai người.

Nghe vậy, Lâm Thiên khẽ cười. Hắn cũng không phải kẻ ăn xong rồi bỏ. Đặc biệt đối phương còn là mỹ nữ, không những thế còn là người mà hắn cực kì yêu thích.

Khẽ hôn lên mi tâm nàng, Lâm Thiên ôn nhu:

— Yên tâm, Ngọc Linh. Từ nay nàng sẽ là nương tử của ta.

— Thật sự?.

Tuyết Ngọc Linh vui mừng nói.

Cảm nhận được nàng thật sự rất vui mừng hắn cũng mỉm cười nói:

— Ừ, từ này về sau, nàng sẽ là nương tử của ta, cho dù có xảy ra chuyện gì đi nữa, ta cũng sẽ bảo vệ nàng, không để ai khi dễ nàng.

Lâm Thiên kiên định nói.

— Ừ, thiếp tin chàng.

Tuyết Ngọc Linh ngọt ngào tựa đầu vào ngực hắn nói.

— Thế bây giờ đến việc chính.

Lâm Thiên đổi giọng nói.

— Việc chính gì?

Tuyết Ngọc Linh nghi hoặc nói.

— Còn việc chính nào nữa, chính là việc của phu thê nên làm. Hối tôi chỉ có nàng làm thôi, ta có làm gì đâu. Bây giờ phải trừng phạt nàng cái tội giâm đậy ngược phu quân.

Lâm Thiên dùng hai mắt nóng rực nhìn chằm chằm vào cơ thể mềm mại mê người của Tuyết Ngọc Linh. Tuyết Ngọc Linh bị ánh mắt như lửa nóng của Lâm Thiên nhìn, thì cảm thấy vô cùng ngượng ngùng, dù sao đêm qua nàng trúng dâm khí ly trí không còn, đâu có biết chuyện mình làm, bây giờ thanh tỉnh nhìn thấy Lâm Thiên nhìn mình bằng ánh mắt như thế, không ngượng ngùng mới lạ. Lâm Thiên duỗi hai tay của mình ra sờ tới núm vú của Tuyết Linh Nhi, Lâm Thiên hai tay rất cực mô tới vú của Tuyết Ngọc Linh, trơn bóng, non nớt, phi thường co dãn! Sờ tới sờ lui vô cùng thoải mái!

Lâm Thiên nhin không được nữa, bắt đầu nhẹ nhàng xoa bóp.

— Ân ~!

Tuyệt Ngọc Linh bỗng nhiên thân thể run lên, trong miệng nhin không được phát ra một tiếng rên ri rất nhỏ! Lập tức sắc mặt xấu hổ vô cùng, mặt không dám nhìn thẳng Lâm Thiên!

Lâm Thiên cũng nghe được tiếng rên ri của Tuyệt Ngọc Linh, lập tức cười tà nói:

– Nương tử! Ta yêu ngươi! Thanh âm của ngươi thật dễ nghe!

Sau đó Lâm Thiên cúi đầu xuống nhu hòa hôn lên môi Tuyệt Ngọc Linh, Tuyệt Ngọc Linh cũng rất phối hợp cùng Lâm Thiên hôn, mà hai tay Lâm Thiên thì tại phía trên nhũ hoa của Tuyệt Ngọc Linh xoa bóp, dùng ngón tay xoa nắn nắn vú Tuyệt Ngọc Linh, làm cho thân thể mềm mại của Tuyệt Ngọc Linh không ngừng run rẩy, trong miệng còn bất chợt phát ra ô ô tiếng rên ri.

Lâm Thiên dần qua không thoả mãn với xoa bóp hai vú, di động sắc thủ, đi tới hạ thể Tuyệt Ngọc Linh, vừa mới đụng phải mật huyết Tuyệt Ngọc Linh, lập tức khiến thân thể mềm mại của Tuyệt Ngọc Linh run rẩy lên. Đây là lần đầu tiên mà cũng là lần thứ nhất bị nam nhân chạm vào chỗ riêng tư (trừ lần tối qua, do lúc đó nàng bị đả độc không chế), thân thể một hồi run run gầy dựa, Lâm Thiên một tay chui vào mông của Tuyệt Ngọc Linh, nhẹ nhàng xoa bóp lấy hai quả mông mềm mại căng mọng của nàng, cảm thụ được bờ mông mềm mại cùng phi thường co dãn! Lâm Thiên tay kia không ngừng ở trên bụng Tuyệt Ngọc Linh xoa nhẹ, sau đó thời gian dần qua trượt hướng mật huyết Tuyệt Ngọc Linh, khi mò tới! thân thể mềm mại của Tuyệt Ngọc Linh mãnh liệt rung động, phi thường mãn cảm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Kích Tình! (20+)!

Tuyệt Ngọc Linh cảm thụ được động tác của ngón tay Lâm Thiên, lập tức cảm giác được bên trong mật huyết của mình có nhiều thứ muốn chảy ra, trong miệng phát ra một tiếng rên ri vô cùng mê người, sau đó Lâm Thiên cũng cảm giác được có một cỗ nước chảy theo mật huyết Tuyệt Ngọc Linh dừng mãnh trào ra, trực tiếp bắn trúng tay Lâm Thiên, Lâm Thiên lập tức ngốc trệ, cái này, điều này chẳng lẽ là triều phun hiếm thấy vô cùng, ở thế giới hiện đại, hẳn cũng nghe nói có người phụ nữ lúc giao hợp có triều phun nhưng vô cùng quý hiếm, ngàn người cũng không có một? Bà mẹ nó! Nhặt được bảo rồi! Không nghĩ tới thân thể của Tuyệt Ngọc Linh lại nhạy cảm như vậy, chỉ là ma sát rất nhỏ thì có thể làm cho nàng triều phun! Trong lòng Lâm Thiên tràn đầy kích động!

Dương Tiễn tà mị cười, nhìn xem sắc mặt đỏ như mầu của Tuyệt Ngọc Linh, hẳn cười tà nói:

– Nương Tử! Không nghĩ tới ngươi rõ ràng nhạy cảm như vậy?

Sau đó Lâm Thiên bỗng nhiên duỗi ra ngón tay trượt vào bên trong mật huyết của Tuyệt Ngọc Linh, lập tức cảm giác được mật huyết của Tuyệt Ngọc Linh vô cùng nhỏ, một ngón tay đều có chút cổ sức, may mắn có nước cùng mật dịch làm trơn, Lâm Thiên mới dần dần đem ngón tay duỗi đi vào. Thân thể mềm mại của Tuyệt Ngọc Linh lập tức run rẩy, nói chuyện đều có chút run rẩy, hai chân mạnh mẽ xiết chặt, lập tức kẹp ngón tay của Lâm Thiên, run rẩy nói:

– Phu quân! Không muốn! Ô ô ~~~ ngứa quá!!! Không muốn vào! đau...đau...chàng nhẹ...nhẹ thôi! Ah ~~~

Mặt dù đã qua một lần ân ái nhưng mà mật huyết của nàng vẫn vô cùng chặt chẽ, khiến cho ngón tay Lâm Thiên vào có chút khó khăn và làm cho Tuyệt Ngọc Linh có cảm giác đau ở hạ thể.

Nghe được tiếng rên ri của Tuyệt Ngọc Linh, mặt Lâm Thiên đỏ chói lên, huyết khí trong thân thể xoi trào, ngón tay của hắn trong mật huyết của nàng nhẹ nhàng chuyển động, lập tức lại để cho Tuyệt Ngọc Linh rên ri lên: – Ah... Ah... ngứa... Ô ô... Phu quân! Không muốn! Ah...

Thân thể mềm mại của Tuyệt Ngọc Linh run rẩy nói, cái cảm giác tê tê đại đại giống như là có con kiến tại trong mật huyết của mình chuyển động vậy, quá ngứa rồi! Tuyệt Ngọc Nhi nhin không được lớn tiếng rên ri cầu xin tha thứ nói.

Lâm Thiên như là nhập ma đồng dạng, ngón tay điên cuồng di động trong mật huyết..., ngón tay dứt vào kéo ra liên tục, trên tay dính tay dầm thủy, Lâm Thiên dần dần đem tay kia cũng duỗi xuống dưới, chạm tới hột đậu ở giữa hai mép âm đạo của nàng, sau đó nhu hòa ma sát xoa bóp nó..., lập tức khiến cho Tuyệt Ngọc Linh cả kinh hô to, sau đó Lâm Thiên cảm giác được hột đậu đỏ của nàng cứng ngắt, thân thể mãnh liệt run rẩy, sau đó Lâm Thiên cảm giác được ngón tay của chính mình tại âm đạo Tuyệt Ngọc Linh trong âm đạo lập tức bị kẹp chặt gắt gao, chút nào không nhúc nhích được, sau đó cũng cảm giác được âm đạo Tuyệt Ngọc Linh run rẩy, sau đó một cỗ dầm thủy tựa như sóng biển phun ra, Tuyệt Ngọc Linh lại một lần nữa triều phun! Sau đó Tuyệt Ngọc Linh thờ hồn hên tựa vào trong ngực Lâm Thiên, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt.

Lâm Thiên kích động vạn phần, rõ ràng lại một lần nữa triều phun! Quá gọi dục rồi! Lâm Thiên tiếp tục nhẹ nhàng xoa bóp hột đậu của Tuyệt Ngọc Linh, lập tức lại để cho Tuyệt Ngọc Linh dâm tính đại phát, âm thanh vô cùng dâm dăng phát ra từ miệng của nàng:

– Ah! Phu quân bại hoại! Không muốn sờ chỗ đó! A... A... A..... ngứa... Ngứa quá... Sướng, ah... Không muốn niết! A.....!

Lâm Thiên một bên dùng ngón tay dứt vào, một bên dùng ngón tay nhẹ xoa bóp niết hột đậu đỏ của Tuyệt Ngọc Linh, sau đó đem đầu hắn tới gần bên

tai Tuyết Ngọc Linh hỏi!

– Nương tử! Có thích hay không, để ta làm ngươi?

– Ah... Uả thích! Uả thích! A... A... A..... Ngứa quá a! Không muốn! nhẹ thôi, A... A... A.....!

Tuyết Ngọc Linh bị kích thích thiếu chút nữa phát khóc, cầu khẩn Lâm Thiên nói ra.

– Ha ha! Nương tử! Có nghĩ muốn để cho ta giúp ngươi giải ngứa?

Lâm Thiên tiếp tục dụ dỗ nói.

– Ah ~ muốn! Muốn!!! Ô ô...

Tuyết Ngọc Linh lập tức như là tìm được công rom cứu mạng vậy, hai tay ôm lấy cổ Lâm Thiên gấp giọng nói.

– Nương tử! Đến! Trước giúp ta sung sướng rồi nói! Sau đó ta cũng sẽ giúp ngươi giải ngứa!

Lâm Thiên giữ chặt lấy bàn tay như ngọc của Tuyết Ngọc Linh nhẹ nhàng hướng về phía dưới háng mình mà kéo tới, dưới háng cây đại Long Thương đã sớm đứng thẳng một cách dữ tợn, thật sự là quá thô, quá lớn rồi! Quả thực có thể so với con bò rồi, vừa thô, vừa to, khủng bố cực kỳ, nhìn vào mà thấy cực cực kỳ dọa người!

Bàn tay ngọc trắng của Tuyết Ngọc Linh đụng đến cái đại Long Thương của Lâm Thiên, lập tức giống như bị điện giật, muốn lấy ra, nhưng là bàn tay của Lâm Thiên gắt gao giữ chặt bàn tay như ngọc của Tuyết Ngọc Linh lại, sau đó Lâm Thiên nói:

– Nương tử! Trước giúp ta mà, sau đó ta cũng giúp ngươi giải ngứa nha! Nhanh nào!

Lâm Thiên dụ dỗ nói, sau đó ngón tay bên trong âm đạo của Tuyết Ngọc Linh cũng gia tốc! Lại để cho tâm hồn thiếu nữ của Tuyết Ngọc Linh rung động, trong lúc nhất thời đã mất đi năng lực suy nghĩ! Vậy mà ma xui quỷ khiến cảm lấy Long Thương vừa to, vừa dài, vừa thô của Lâm Thiên mà dục lên dục xuống!

Lâm Thiên hưng phấn vô cùng. Khi nhìn về mặt dâm đãng của Tuyết Ngọc Linh, dưới háng đại Long Thương cũng dữ tợn thêm vài phần, càng lộ ra sự khủng bố của nó!

Lâm Thiên nhìn thấy Tuyết Ngọc Linh có ngộ tính như vậy, trong nội tâm kích động lên:

– Nữ nhân này thân thể miễn cảm như thế, hơn nữa rất là dâm đãng, rất đủ vị, nếu dạy dỗ phía dưới của nàng thật tốt, tuyệt đối về sau sẽ trở thành một nữ nhân trầm luân trong bể dục! Ha ha!. (Được Phong Lưu Đại Đế quán đỉnh, cũng truyền lại cho hắn tất cả kinh nghiệm sống và chiến đấu của hắn. Cho nên Lâm Thiên bây giờ tính cách cũng không giống hồi trước trầm lặng ít nói, mà trở nên tà mị và vô lại).

Lâm Thiên kích động nhìn Tuyết Ngọc Linh, sau đó hay tay của Tuyết Linh Nhi tốc độ càng ngày càng nhanh, bởi thể Long Thương của Lâm Thiên càng trở nên dữ tợn, nhưng không có chút nào bộ dạng muốn xuất tinh. Lâm Thiên thấy thế kéo một bà vai Tuyết Ngọc Linh lại, sau đó cúi đầu tại môi của Tuyết Ngọc Linh hôn nhẹ một cái, sau đó nhẹ nhàng nói:

– Nương Tử! Dừng miệng của ngươi giúp ta làm được không!

Nghe được Lâm Thiên nói, Tuyết Ngọc Linh lập tức chỉ lắc lắc đầu, không muốn giúp Lâm Thiên ngậm Long Thương, sau đó ngón tay Lâm Thiên tại bên trong âm đạo niết niết thật mạnh, sau đó còn dùng tay chỉ xoa bóp huyệt đậu đỏ của Tuyết Ngọc Linh, dùng ngón tay kẹp lấy huyệt đậu đỏ, nhẹ nhàng xoa nắn, lập tức khiến cho thân thể mềm mại của Tuyết Ngọc Linh run rẩy, dâm khiêu liên tục.

Cuối cùng dưới dâm uy của Lâm Thiên, Tuyết Ngọc Linh cũng khuất phục! Lập tức mở ra cái miệng nhỏ nhắn, rồi sau đó ngậm lấy Long Thương của Lâm Thiên, Lâm Thiên lấy những kinh nghiệm mà sư phụ đã truyền dạy cho hắn mà chỉ bảo Tuyết Ngọc Linh, Tuyết Ngọc Linh lập tức hội ý, sau đó làm theo những gì Lâm Thiên chỉ. Khiến cho hắn sáng khoái vô cùng.

Lâm Thiên nhịn không được nữa, đề đầu của Tuyết Ngọc Linh lại, lập tức để cho Tuyết Ngọc Linh có chút trở tay không kịp, một dòng tinh trùng nóng hôi hổi bắn vào miệng nàng, Tuyết Ngọc Linh lập tức cảm giác như muốn nhổ ra, vội vàng gãy dựa, nhưng Lâm Thiên cảm giác bắn một phát cảm giác thoải mái vô cùng, cho nên vẫn còn dùng sức ấn lấy đầu Tuyết Ngọc Linh, Tuyết Ngọc Linh rơi vào đường cùng đành phải nuốt hết số tinh trùng mà hắn bắn ra, nước mắt đều chảy ra cả ra trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng!

Bởi vì tinh dịch nhiều vô cùng cho nên số còn lại trào ra khỏi miệng Tuyết Ngọc Linh, bộ dạng của nàng bây giờ dâm mỹ vô cùng. Khiến Lâm Thiên cảm thấy huyết khí sôi trào. Tiểu huynh đệ bên dưới cũng không chịu nổi nữa rồi. Hắn mạnh mẽ đẩy ngã Tuyết Ngọc Linh về sau. Rồi sau đó lấy hai tay mình tách hai chân thoang dài của nàng ra.

– Ta vào nhé!

Lâm Thiên hô hấp dồn dập nói.

– Ừ...

Tuyết Ngọc Linh nhỏ giọng nói. Nàng cũng không chịu nổi nữa rồi.

– A!

Một tiếng hét thảm khi Lâm Thiên đưa Long Thương vào trong huyết động của nàng. Cho dù đã qua một lần nhưng huyết động của nàng vẫn vô cùng chật hẹp. Lâm Thiên cưỡng ép xâm nhập vào như thế, khiến nàng đau xót.

Lâm Thiên thấy nàng hét thảm như thế, thì cảm thấy đau lòng, thế là hắn ngừng lại cái Long Thương đang ở trong âm đạo của nàng.

Chờ một lúc phía dưới hết đau, cảm giác ngứa bắt đầu lan tràn trong cơ thể nàng. Nàng mới lí nhí nói:

– Chàng...chàng...chàng bắt đầu đi!

Nghe nàng nói như thế Lâm Thiên liền mạnh mẽ chuyển động Long Thương ra vào âm đạo của nàng.

– Ba! Ba! Ba!

Trận mây mưa của hai người liên tục kéo dài hơn hai tiếng đồng hồ, sau đó kết thúc, hai người ôm nhau ngủ!

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Lan Thành!

Buổi trưa!

Bên trong Thiên Lâm Sơn Mạch, bên trong sơn mạch này là nơi yêu thú và dị tộc hoành hành, là nơi nguy hiểm và tràn đầy kì ngộ cho nhân loại. Nơi này sinh trưởng rất nhiều loại dược liệu, thiên tài địa bảo và những thứ quý hiếm được thiên địa dưỡng ra. Bởi vì những dược liệu và thiên tài địa bảo quý hiếm này mà hằng ngày đều có nhân loại đi vào nơi này tìm vận may, bất kể những nguy hiểm đến tính mạng đang rình rập họ.

.....

Hiện tại đang giữa buổi trưa, bên trong Thiên Lâm Sơn Mạch, nơi mà những Yêu Thú và dị tộc hoành hành. Tại một nơi trong sơn mạch, cây cối cao lớn che chắn bầu trời. Hiện tại phía dưới một tán cây có hai thân ảnh đang trần truồng ôm nhau ngủ. Nam thì anh tuấn tiêu sai, ngọc thụ lâm phong, có thể mê chết các thiếu nữ đang hồi xuân. Nữ thì là một tuyệt sắc giai nhân, với cơ thể hoàn mỹ đang lộ ra trong không khí, trên khuôn mặt nàng đang tỏ ra vẻ rất thỏa mãn.

Hai người này không ai khác chính là Lâm Thiên và Tuyết Ngọc Linh. Hai người này sau khi mây mưa cuồng bạo đã ôm nhau mà ngủ tại nơi đây. Không biết có phải trên người Lâm Thiên có uy áp còn sót lại của sự phụ hấn hay vì nguyên nhân nào đó, mà hai người ngủ ở nơi này mà chẳng có một yêu thú nào qua vấy rầy cả.

– Ừ...

Tuyết Ngọc Linh ừ một tiếng, sau đó dần dần mở mắt của mình ra. Không mở thì thôi, mở rồi thì thấy mình đang trần truồng nằm trên ngực một nam nhân, nàng hốt hoảng chuẩn bị kêu lên. Nhưng nàng vẫn kìm che miệng mình lại, sau đó nhớ lại chuyện hôm qua, nàng biết rằng tất cả không phải là mơ mà là sự thật, mình đã trao thân cho một người đàn ông xa lạ, nàng biết từ nay về sau nàng là phụ nữ đã có chồng. Nàng mong rằng người đàn ông này không như tên đàn ông hay phụ bạc phụ nữ. Nếu thật thế thì nàng chỉ có con đường chết.

– Ừ....

Tuyết Ngọc Linh rên khẽ một tiếng. Bởi vì Lâm Thiên dưới thân nàng đã chuyển động dần dần thức dậy. Tối qua mây mưa do mệt quá nên Lâm Thiên không có lấy Long Thương ra khỏi huyết động của nàng. Bây giờ hắn chuyển động làm cho Long Thương Trong huyết động của nàng cũng chuyển động làm cho phía dưới nàng tê dại.

– Nàng tỉnh rồi!

Lâm Thiên mở mắt ra thì thấy Tuyết Ngọc Linh đã thức dậy trước mình, thế là hắn ôn nhu nhìn nàng mà chào hỏi.

– Ừ!

Nàng lí nhí đáp lại.

– Linh Nhi! Nàng có thể nói cho ta biết tình hình đại lục không!

Lâm Thiên nhẹ giọng hỏi, hần vừa đến đây không biết gì cả, phải hỏi cho rõ ràng rồi mới tính tiếp!

– A...Ừ, để thiếp nói cho chàng!

Mặc dù rất nguy hoặc tại sao Lâm Thiên lại hỏi như thế, nhưng mà nàng không hỏi. Cho dù chuyện gì đi nữa thì phu quân vẫn là nhất. Phu quân muốn biết cái gì thì nàng sẽ tận lực nói hết.

Sau đó nàng kể cho Lâm Thiên về 5 vực của Thanh Lan Đại Lục và sự phân bố thế lực của Đại lục và nói cho hần biết hần và nàng hiện tại đang ở Thiên Lâm Sơn Mạch, một người sơn mạch rộng lớn chiếm cứ một nửa Thanh Lan Đại lục, và những chuyện dị tộc, yêu thú, nhân loại...vv...vv..!

– À, thế à. Mà bây giờ thành trì gần nhất của chúng ta là nơi nào thế.

Lâm Thiên hỏi ngay vấn đề mà hần nghi hỏi này giờ.

– Phu quân, cách chúng ta không xa có một toa thành cấp một.

Tuyệt Ngọc Linh nhẹ giọng nói.

– Cấp 1 sao?

Qua lời kể của Tuyệt Ngọc Linh hần biết sơ sơ về sự phân bố thực lực của các tông môn và thành trì ở nhân loại, thành trì cấp 1 này ít nhất phải có một trúc cơ mới có thể chủ trì thành trì cấp một. Nhưng thành trì từ 1-10 dưới sự chi phối của 5 Thần Thánh Điện, mỗi một vực đều có một Thần Thánh Điện và tất nhiên mỗi Thần Thánh Điện đều có Thực Lực khác nhau. Thần Thánh Điện của Bắc Vực là yếu nhất. Bởi vì linh khí và tài nguyên không bằng nhưng vực khác.

– Linh Nhi, chúng ta đến Lan Thành đi!

Lâm Thiên quyết định đến Lan Thành!

– Ừ, thiếp nghe chàng!

.....

Cách Thiên Lâm Sơn Mạch không xa là Lan thành, một thành trì một sao. Ở Bắc Vực cũng là một thế lực khá mạnh trong các thành trì một sao. Thành chủ Lan Thành Lan Thư Hùng là một tên Trúc Cơ Tầng 8 đỉnh phong. Thực lực sâu không thể lường.

Lan thành nghiêm cấm phi hành dưới mọi hình thức. Muốn tiến vào thành phải đi qua cửa thành, ở cửa thành đưa ra thân phận là người của thành. Nếu không phải bỏ ra một số linh thạch nhất định để vào thành.

Lâm Thiên cùng Tuyệt Ngọc Linh cười một con yêu thú luyện khí khoảng ba giờ thì tới nơi. Đáp xuống mặt đất, Lâm Thiên ôm lấy tay Tuyệt Ngọc Linh tiến vào thành trì. Bởi vì hai người chỉ là khách nhân đi qua thành vì thế phải bỏ ra 50 linh thạch để vào thành. Lâm Thiên không tiết một chút linh thạch thế này bởi vì bên trong Ma Long Giới, sự phụ đề lại cho hần khá nhiều ông thạch, chắc khoản 100 vạn, bao nhiêu đây cũng để hần sài một thời gian, còn sau khi sài hết hần phải tự kiếm.

Vào bên trong thành trì, Lâm Thiên không khỏi kinh ngạc. Trước mặt hần là một khu phố tấp nập người ra người vào. Nhà cao tầng mọc san sát, tiếng hô to gọi nhỏ vang vọng khắp nơi. Trên đường có thể nhìn thấy đủ loại dạng người, nhân loại có, dị tộc có.

Nhìn Lâm Thiên ánh mắt tràn đầy kinh ngạc, hiếu kì nhìn xung quanh. Tuyệt Ngọc Linh cũng không khỏi nghi hoặc. Lâm Thiên nhìn qua cũng khoảng mười tám, mười chín tuổi. Bằng vào cái tuổi này đối với những thành trì như vậy có lẽ sẽ không có biểu tình như vậy ah. Tuy vậy, nàng lập tức nhớ tới lần đầu gặp hần, hần là từ trên trời rơi xuống. Trong lòng không khỏi giật mình, chẳng lẽ hần....

– Sao nàng nhìn ta chằm chằm thế!

Lâm Thiên thấy nàng nhìn mình chằm chằm thì nguy hoặc.

– À, không...không có gì.

Mặc dù nguy hoặc nhưng nàng lập tức đẩy nó ra đằng sau, hần thế nào thì kệ chỉ cần hần yêu thương nàng là được rồi.

Tại một khu nhà trọ sang trọng, một tên tiểu nhị nhìn thấy hai người như kim đồng ngọc nữ tiến tới. Hai mắt tỏa sáng, giọng nói tràn đầy nịnh nọt:

– Hai vị khách quan, mời vào.

– Ừm. Cho vợ chồng chúng ta một gian phòng thượng hạng cùng với một ít đồ ăn ngon.

Lâm Thiên gật đầu lên tiếng.

– Vâng, mời hai vị đi theo nô tài.

Tiểu nhị khuôn mặt niềm nở, nhiệt tình dẫn hai người lên tầng hai, tiến vào một căn phòng cực kì xa hoa.

Ở trong phòng ôm nhau tâm tình một lúc, tiểu nhị liền mang thức ăn lên. Hai người hoan ái suốt một ngày một đêm, lúc này vô cùng đói bụng. Vì thế ăn như một tên bị bỏ đói mấy ngày. Chỉ trong chốc lát, một bàn tiệc lớn liền không cánh mà bay.

Trên giường, Tuyết Ngọc Linh cả người nằm trong ngực Lâm Thiên, khuôn mặt nàng tràn đầy hạnh phúc cùng ngọt ngào. Đúng lúc này, nàng biến sắc, chỉ trong chốc lát trở lên trắng bệch. Toàn thân run rẩy, vội vàng ngồi dậy.

Phát hiện Tuyết Ngọc Linh dị dạng, Lâm Thiên có chút lo lắng hỏi:

– Ngọc Nhi có chuyện gì?

– Tướng công tông môn em bị người khác tấn công!

Tuyết Ngọc Linh khóc òa lên, nhìn thấy rất thương tâm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Bểng nguyệt cung nguy cơ!

UuNhìn thấy nàng khóc thương tâm như thế, hần cảm thấy rất đau lòng, vì thế nhanh chóng ôm nàng vào lòng, lấy tay vỗ vỗ lưng ngọc.

Phải đến một hồi lâu thì Tuyết Ngọc Linh mới nín khóc, nhưng nàng hình như không có ý định rời khỏi ngực Lâm Thiên. Bởi vì trong ngực hần cho nàng cảm giác an toàn mà nàng chưa bao giờ cảm nhận được.

– Linh nhi!

Lâm Thiên thấy ôm mình như thế cũng không đẩy ra. Nhưng hần phải gọi nàng để biết có chuyện gì mà khiến nàng khóc thương tâm như thế.

– A...

Tuyết Ngọc Linh kêu lên một tiếng, sau đó nàng vội vàng ra khỏi ngực Lâm Thiên, khiến khuôn mặt nàng đỏ như quả táo vô cùng khả ái.

– Ngọc Nhi mau nói ta biết chuyện gì xảy ra, sao nàng lại khóc như thế!

Lâm Thiên không có thời gian để thưởng thức bộ dáng khả ái của nàng mà vội vàng nói. Hần muốn biết chuyện gì xảy ra.

– A, không xong rồi, mẫu thân gặp nguy hiểm!

Nói xong nàng lại chảy nước mắt.

– Nào đừng khóc, mau nói chuyện gì xảy ra.

Lâm Thiên vội nói.

Sau đó nghe Tuyết Ngọc Linh kể lại, hần cũng hiểu đại khái chuyện gì xảy ra. Nguyên cớ là thế này. Tuyết Ngọc Linh là con của Tuyết Nguyệt Tông Chủ của Băng Nguyệt Cung, Băng Nguyệt Cung này là một môn phái cấp 2, cung luôn thu nữ không bao giờ thu nam, bên trong cung ngoài Cung Chủ Tuyết Nguyệt có tu vị Trúc Cơ Tầng 6, còn lại những trưởng lão có 9 người theo thứ tự là hai Trúc cơ tầng 5, hai Trúc cơ tầng 4, ba Trúc Cơ tầng 3 và hai trúc cơ tầng một. Thực lực như thế này là đứng chót trong những thế lực cấp hai, luôn bị các tông môn phụ cận chèn ép.

Băng Nguyệt Cung nằm ở phía bắc khá xa Lan Thành, nó nằm ở bìa ngoài của Thiên Lâm Sơn Mạch, nơi này linh khí không được nồng đậm như những chỗ khác, khiến cho việc tăng tu vị của cung gặp khó khăn, thế mà còn bị các môn phái khác chèn ép, khiến cho khó khăn chồng chất khó khăn. Bởi vì thế mọi đệ tử phải tự mình ra ngoài lịch lãm, thuận tiện kiếm một số linh dược, dược liệu để bổ xung cho Băng Nguyệt Cung, bởi vì thế cũng là lý do tại sao Tuyết Ngọc Linh phải đuổi theo tên dị tộc để lấy lại Thanh Lam Quả. Thanh Lam Quả cũng là một thiên tài địa bảo quý hiếm, nó là dược liệu để luyện chế ra trúc cơ đan, loại đan dược có thể tăng lên thêm ba thành cho người muốn đột phá trúc cơ.

Trong một lần vô tình, một đệ tử Băng Nguyệt Cung đã lạc vào một khu dược viên cỡ nhỏ, mặt dù nói cỡ nhỏ nhưng mà bên trong có khá nhiều dược liệu từ 100 năm đến năm trăm năm, còn có một vài cây đặt đến ngàn năm. Vị đệ tử kia rất vui mừng vì sự phát hiện này nên đã chạy nhanh về thông báo cho tông chủ. Khi cung chủ và các trưởng lão đi tới đó để hái để mang về tông. Nhưng không ngờ tin tức này lại bị rò rỉ, khiến cho hai tông môn ở vùng

phụ cận là Ninh Thiên Tông và Tử Lôi Phái biết được, vì thế hai tông này lập tức hành động, hợp sức với nhau đi đến đó cướp giật được viên. Bởi vì không đề phòng hai tông môn này, nên Tuyết Nguyệt Cung Chủ và các trưởng lão đã bị đánh trọng thương, dù có trốn được nhưng bị thương rất nặng. Nhưng hai môn phái kia vẫn không buồn tha ý đồ bởi vì 7/10 phần dược liệu đã bị Tuyết Nguyệt và các trưởng lão lấy được, bọn chúng sao có thể buồn tha được, bấy nhiêu dược liệu đó cũng có thể giúp môn phái đào tạo ra một đồng cường giả. Hai tông môn triệu tập cường giả với ý đồ tiêu diệt Băng Nguyệt Cung.

Nhưng khi bọn chúng tấn công Băng Nguyệt Cung lại vấp phải sự ngăn cản của Tu Di Cửu Cung Đại Trận. Đây là Đại Trận của Cung Chủ đòi thứ nhất sáng tạo ra, đây là Trận Tông Đại Trận của Băng Nguyệt Cung. Nhưng mà Đại Trận này không thể chống đỡ được quá lâu với sự tấn công cuồng bạo của hai môn phái. Khi Đại Trận bị phá chắc chắn Băng Nguyệt Cung sẽ lâm vào đại kiếp diệt môn. Cũng bởi vì thế Cung Chủ Tuyết Nguyệt đã dùng truyền tin phù cho Tuyết Ngọc Linh nói rõ tình hình cho nàng biết và bảo nàng phải trốn xa nơi này để tìm đường sống, chứ quay về cũng chỉ có con đường chết.

– Huhuhu, phu quân, phải làm sao bây giờ, mẫu thân gặp phải nguy hiểm rồi.

Tuyết Ngọc Linh khóc òa lên, nàng từ nhỏ đã không có phụ thân, nàng chỉ có mẫu thân, mẫu thân rất yêu nàng và nàng cũng rất yêu mẫu thân. Hiện giờ mẫu thân lâm vào nguy hiểm mà nàng không giúp được gì, khiến nàng cảm thấy lực. Cái thế giới này không có sức mạnh thì không làm gì cả.

– Không sao, không sao, có phu quân đây, phu quân sẽ cứu mẫu thân Linh Nhi.

Lâm Thiên ôn nhu nói. Theo lời kể của Tuyết Ngọc Linh thì hẳn cũng biết được thực lực của hai tông môn này, hai tông môn này cũng không mạnh hơn Băng Nguyệt Cung bao nhiêu. Ninh Trần Tông chủ Ninh Thiên Tông và Lôi Phá Thiên của Tử Lôi Phái tu vị chỉ có Trúc Cơ Tầng 6 đỉnh phong mà thôi. Nếu chỉ có một trong hai tông môn thì không đến mức thua thảm như vậy. Đáng này hai tông môn lại liên hợp khiến cho Băng Nguyệt Cung trở tay không kịp và bị thương nặng như thế này. Nếu không có cứu viện chắc chắn Băng Nguyệt Cung sẽ bị diệt môn.

Mặt dù Lâm Thiên không muốn đề cao mình lắm, nhưng mà nói thật nếu hắn đi cứu viện thì Băng Nguyệt Cung sẽ được cứu. Bởi vì trong tay hắn có rất nhiều ác chủ bài.

Trong không gian giới chỉ ngoài linh thạch chỉ còn một ít thì vũ khí có rất nhiều từ linh khí đến thần khí (phân cấp vũ khí: binh khí, linh khí, huyền khí, bảo khí, đế khí, thánh khí, thần khí), linh khí có nhiều nhất từ hạ phẩm đến tuyệt phẩm có khoảng 30 kiện, huyền khí có khoảng 20 kiện, bảo khí 15 kiện, đế khí 10 kiện, thánh khí 5 kiện, thần khí 1 kiện. Những thứ này nếu để cho bên ngoài biết thì Lâm Thiên sẽ bị tất cả thế lực trên đại lục truy sát, không nơi dung thân, bởi vì những thứ này quá mức quý giá, nếu không phải hắn có sự phụ trâu bò, thì tìm một binh khí tốt cũng là một vấn đề. Mặc dù có nhiều như thế vũ khí nhưng hiện tại Lâm Thiên chỉ dùng được linh khí trở xuống mà thôi, kể cả nếu hắn lấy Tuyết Phẩm Linh Khí để sử dụng cũng rất miễn cưỡng, thích hợp hẳn dùng nhất bây giờ là Trung Phẩm Linh khí. Chỉ cần một thanh linh khí này thôi, nhưng nó có thể tăng thêm ba phần sức mạnh cho người người sử dụng, bao nhiêu đây cũng đủ để đánh giết hai tên tông chủ kia rồi.

– Thật sao?

Tuyết Ngọc Nhi dùng ánh mắt long lanh ngập nước nhìn Lâm Thiên. Nàng bây giờ mới chú ý, nàng không thể nhìn ra tu vị của vị phu quân của nàng này. Bây giờ thì nàng giật mình, phu quân nàng chắc chắn là một tên trúc cơ, còn là một trúc cơ rất cường đại nữa.

– Thật, ta làm sao có thể lừa nàng, mẫu đứng dậy dẫn đường đi!.

Lâm Thiên trầm giọng nói.

– Được!

Nói xong hai người cùng nhau đi ra ngoài thành, sau đó Lâm Thiên lấy ra một thanh linh khí, ngự kiếm phi hành đưa hắn và nàng đi Băng Nguyệt Cung.

(Nhấn "Thích" Cuối chương dùng tác).

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Pháp chế!

Băng Nguyệt Cung.

Hiện tại đang có vô số đệ tử đứng trong cung nhìn thấy tràng cảnh ngồi pháp trận, mà cảm thấy khiếp sợ. Bây giờ bên ngoài pháp trận có rất nhiều tu sĩ. Trong đó có hai mươi mấy người có tu vị cường đại và khoảng mấy trăm luyện khí đang tấn công dồn dập vào pháp trận.

– Vân Mộng trưởng lão, bây giờ chúng ta phải làm sao đây?

Một cô gái xinh đẹp đang đứng ở giữa cung điện, bên cạnh là một mỹ phụ với khuôn mặt trứng ngỗng xinh đẹp, mái tóc xõa xuống hai bả vai, cơ thể lồi

lờ mờ ràng, có thể nói đây là một tuyệt sắc mỹ nữ. Nhưng hiện tại trên khuôn mặt nàng đang ra vẻ lo lắng. Nàng chính là một trong mười vị trưởng lão trong Băng Nguyệt Cung Tô Vân Mộng.

Nàng là người bị thương nhẹ nhất trong mười vị trưởng lão khi bị hai môn phái Ninh Thiên Tông và Tử Lôi Phái tập kích. Nàng cũng là một trong hai người mạnh nhất sau trưởng môn Tuyết Nguyệt.

Bây giờ tất cả mọi người đều bị thương nặng, chỉ còn một mình nàng, nàng bây giờ cũng không biết phải làm sao cho phải. Nếu không có Tu Di Cửu Cung Trận, Băng Nguyệt Cung đã sớm bị diệt rồi. Nhưng tình cảnh bây giờ cũng không khá hơn chút nào, cái pháp trận này cũng không chống đỡ được bao lâu sẽ bị phá. Đến lúc đó, những đệ tử bên trong cung sẽ bị giết hại. Chẳng lẽ Băng Nguyệt Cung lại kết thúc tại đây sao? Tô Vân Mộng thờ dài nhìn tròng cánh ngói cung.

– Vù! Vù! Vù!

Một vài tiếng xé gió bay nhanh đến chỗ Tô Vân Mộng.

Khi Tô Vân Mộng quay đầu nhìn lại thì phát hiện các trưởng lão và Cung chủ đang đến bên cạnh nàng.

– Cung chủ, và các người nữa, không dưỡng thương ra đây làm gì.

Tô Vân Mộng sốt sắn nói.

– Đến bây giờ còn dưỡng thương gì nữa, Trong Cung đang đến thời điểm tồn vong, ta sao có tâm trí mà dưỡng thương chứ.

Tuyết Nguyệt giọng nói êm tai thờ dài nói.

– Vậy thì...

Tô Vân Mộng chần chờ nói, thôi nếu trời muốn diệt Băng Nguyệt Cung thì các nàng cũng không ngăn được. Cứ thuận theo tự nhiên đi.

– Cung chủ, người có thể dùng mấy phần tu vị?

Tô Vân Mộng nhìn Tuyết Nguyệt nói.

– Sau một thời gian dưỡng thương, ta chắc cũng dùng được 6 thành lực lượng.

Tuyết Nguyệt nói.

– Chỉ có 6 thành thôi sao?

Tô Vân Mộng thờ dài nói. Tuyết Nguyệt là người mạnh nhất trong cung mà chỉ có thể chiến đấu với 6 thành lực lượng. Làm thế nào có thể đánh thắng được đây. Trong nội tâm nàng bắt đầu sinh ra một tia tâm tình tuyệt vọng rồi.

– Dù chết ta cũng kéo hai tên kia theo.

Trên người Tuyết Nguyệt sát khí nổi. Nếu không phải hai tên đó thì Băng Nguyệt Cung của nàng đâu phải lâm vào cảnh diệt vong thế này. Lần này dù biết phải chết nàng cũng phải kéo hai tên đó theo.

– Oành!

Ngay sau đó, đôi chân khẽ động, bay lên trời sau đó đáp xuống bậc thang ở phía dưới.

– Lần này, Ninh Thiên Tông và Tử Lôi Phái liên thủ, tiến về Băng Nguyệt Cung ta, kẻ đến này thì không phải là thiện chí. Cho nên lần này Băng Nguyệt Cung chúng ta là sinh tử tồn vong trước mắt.

Tuyết Nguyệt âm thanh êm tai lớn giọng nói, trên mặt đồng lộ vết mặt ngưng trọng, trận chiến này phần thắng bên phải nàng cơ hồ là bằng không.

Ninh Thiên Tông và Tử Lôi Phái, bất kỳ một cái tông môn nào đều mạnh mẽ bằng Băng Nguyệt Cung, bây giờ các nàng đang bị thương nặng, có thể tưởng tượng được kết quả của các nàng, nếu pháp trận phòng ngự bị phá.

– Cái gì, Ninh Thiên Tông và Tử Lôi Phái tấn công chúng ta.

– Làm sao bây giờ?.

– Hiện tại Tông chủ và các trưởng lão đang bị thương!

– Chẳng lẽ trời muốn diệt Băng Nguyệt Cung sao?.

“...”

Phía dưới một mảnh ồn ào bốc lên, hai tông phái liên thủ tiến đánh chiếm Băng Nguyệt Cung, Băng Nguyệt Cung làm sao có thể chống lại được chứ.

– Thân làm đệ tử Băng Nguyệt Cung, coi như bỏ mình, cũng phải đem toàn đem toàn bộ diệt sát.

– Từ giờ trở đi, đệ tử Băng Nguyệt Cung không được rời khỏi đây nữa bước, đại chiến bắt đầu, luyện khí trở xuống không cần tham gia chiến đấu, mau đi về phía sau cung đi.

Tuyệt Nguyệt lớn tiếng nói, luyện thể đệ tử đệ tử, căn bản cũng không có sức hoàn thủ, chỉ có luyện khí trở lên mới có sức chiến đấu thôi.

– Oanh.

Tiếng nổ lớn quang lên ngoài tông môn, chấn động khiến bên trong cung run rẩy dữ dội.

Tất cả đệ tử luyện khí gương mặt đều ngưng trọng, mọi người biết đây là một lần hạo kiếp hủy diệt, nhưng thân là đệ tử Băng Nguyệt Cung, coi như chết cũng không thể đào tẩu.

Không trung một trận run rẩy, từng đợt xé gió vang lên, hai mươi thân ảnh phát ra uy áp xuất hiện bên trên không trung.

.....

Lâm Thiên đứng trên ngọn núi gần đó ngưng trọng nhìn cảnh này, hắn đã đến đây rồi nhưng vẫn không vào, hắn muốn xem tình hình trước đã, hắn thấy thanh thế của hai môn phái này khá mạnh.

Hai tên Trúc Cơ tầng 6 đỉnh phong, bốn Trúc Cơ tầng 6 sơ kỳ, ba Trúc Cơ Tầng 5 hậu kỳ, năm Trúc Cơ tầng 5 trung kỳ, sáu Trúc Cơ tầng 4 đỉnh phong.

Cái đội hình này mạnh hơn Băng Nguyệt Cung, nếu không có viện quân thì Băng Nguyệt cung bị hủy diệt đã định rồi.

Nhưng mà với sự xuất hiện của Lâm Thiên. Băng Nguyệt Cung sẽ không bị hủy diệt. Hắn không phải tự cao, mà là sự thật. Với kinh nghiệm của một vị tiên quân, nếu không đánh thắng được những tên này, thì hắn có thể đập đầu vào tường chết cho rồi.

Đội hình cường đại như vậy, để cho các đệ tử Băng Nguyệt Cung kinh hãi gần chết.

– Hai tên Trúc Cơ tầng 6 đỉnh phong, bốn Trúc Cơ tầng 6 sơ kỳ, ba Trúc Cơ Tầng 5 hậu kỳ, năm Trúc Cơ tầng 5 trung kỳ, sáu Trúc Cơ tầng 4 đỉnh phong, còn lại đều là luyện khí đỉnh phong.

– Trận thế cường đại như thế này. Thật sự muốn xóa sổ chúng ta sao?.

“Còn đại trận của chúng ta, cũng không thể ngăn cản được bao lâu a.

“...”

Mấy trăm đệ tử, trên mặt đều biểu lộ kinh hãi, trên bầu trời các trưởng lão cũng một mặt ngưng trọng, đối phương thế mà đến nhiều cường giả như vậy, chẳng lẽ Băng Nguyệt Cung thật sự muốn diệt rồi sao.

– Tuyệt Nguyệt, mở trận pháp ra đi, chỉ cần Băng Nguyệt Cung thần phục, giao ra Tất cả dược liệu mà các người lấy được, ta có thể buông tha đệ tử Băng Nguyệt Cung, không đồng ý, thì diệt hết tất cả đệ tử Băng Nguyệt Cung. Không trừ một ai.

Ninh Trần lớn tiếng hét lên, lập tức tất cả mọi người triển khai, hình thành một cái cường đại uy áp bao vây đại trận.

Uy áp kinh thiên động địa không ngừng tràn ngập không gian, nhưng có Tu Di Cửu Cung Đại Trận, bọn họ trong lúc nhất thời cũng vô pháp tiến vào Băng Nguyệt Cung.

– Các Người thật to gan, dám tấn công Băng Nguyệt Cung chúng ta.

– Chẳng lẽ các người không sợ Pháp Chế của Thánh Môn và Tiên Cung sao.

Tuyệt Nguyệt mặc đầy tro tàn nói, mặc dù biết cái thứ Pháp Chế này không có tác dụng gì trong tình huống này. Nàng không có tin tưởng hù được bọn này.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Nhất kiếm kinh thiên!

Trong hai tên Trúc Cơ Tầng 6 kia, nàng không e ngại một ai, nhưng bây giờ đây nàng bị thương, sức mạnh không thể phát huy 10 phần, nàng lấy cái gì để đánh bọn hắn đây.

Mà đại chiến vừa đến, Băng Nguyệt Cung mấy nghìn đệ tử đều sẽ gặp phải đả kích hủy diệt.

Chỉ cần một tên trong đó hai Trúc Cơ tầng 6 đỉnh phong, đem chính mình kiểm chế lại, Băng Nguyệt Cung liền xong đời, nàng hiện tại cũng chỉ có thể cầm Pháp Chế ra để kìm chế mà thôi.

Nếu đối phương ngay cả Pháp Chế của Thánh Tông và Tiên Cung mà bọn chúng cũng không sợ, thế thì lúc này chính là thời khắc Băng Nguyệt Cung diệt vong.

— Ha ha, Tuyết Nguyệt, Thánh Môn và Tiên Cung ở xa tít Trung Thổ (Vùng trung tâm), người nghĩ rằng sự tình nhỏ nhỏ của những môn phái nhỏ nhỏ của bắc vực chúng ta, họ sẽ quan tâm sao, thế giới này là cường giả vi tôn, coi như ta diệt Băng Nguyệt Cung các người, bọn họ cũng chẳng quan tâm đâu.

Lôi Phá Thiếp lớn tiếng nở nụ cười, sau lưng Vũ giả cũng nở nụ cười, lúc này còn nghĩ đến dùng Pháp Chế để làm khó dễ bọn họ, đây không phải chê cười sao?.

Bọn chúng đã làm đến thế này, sao bọn họ có thể sợ một cái Pháp Chế nằm ở phía xa xôi chứ. Cho dù bọn họ có làm sao đi nữa cũng chẳng sợ cái Pháp Chế này. Thế giới này là cường giả vi tôn mà.

— Nguyên lai ngay cả Pháp Chế đều không để trong mắt.

— Đã thế thì không còn gì để nói.

Tuyết Nguyệt Ưu Thương nói, đối phương ngay cả Pháp Chế của Thánh Môn và Tiên Cung đều không để ở trong mắt, Băng Nguyệt Cung của nàng xem ra đã đến giây phút cuối rồi.

— Đã như vậy, vậy thì chờ chúng ta đem trận pháp này bài trừ, đem giết hết bọn người Băng Nguyệt Cung từ đến cuối.

Ninh Trần âm trầm nói, một tay phát lên, lập tức tất cả Luyện Khí, Trúc Cơ, thi triển binh khí tấn công, từng đạo từng đạo công kích cường đại đánh vào phía trên Tu Di Cửu Cung Đại Trận.

— Âm! âm!.

— Âm! âm!.

Từng đợt tiếng nổ kinh thiên động địa, mỗi lần nổ, mỗi một đệ tử Băng Nguyệt Cung đều cảm thấy từng đợt trùng kích mãnh liệt.

Mặc dù có trận pháp ngăn cản, nhưng dưới công kích của hai mươi trúc cơ, uy lực đều kinh thiên động địa.

Một ít đệ tử tinh thần yếu ớt, trực tiếp bị oanh kích đến hôn mê bất tỉnh, đám người Tuyết Nguyệt nhìn thấy tất cả cường giả đang tấn công đại trận, trên mặt thần sắc đều ngưng trọng vô cùng.

— Oanh!

Tu Di Cửu Cung Đại Trận bị phá, hộ tông đại trận biến mất không thấy gì nữa.

Tất cả đệ tử Băng Nguyệt Cung bại lộ ra trước mắt của hai tông phái, giống như là một đám cừ non đối mặt với một đàn sói hung dữ.

— Giết!.

Ninh Trần một tay phát lên, lập tức tất cả cường giả Hai môn phái đều hướng đệ tử Băng Nguyệt Tông oanh sát mà tới.

— A, a, a.

— Âm! âm!.

Từng đạo từng đạo công kích mãnh liệt đánh vào đệ tử Băng Nguyệt Cung, khiến một số ít không kịp trở tay bị oanh sát.

— Ha ha, ha ha.

— Ha ha, ha ha.

— Băng Nguyệt Cung, từ giờ trở đi liền trở thành lịch sử, tất cả của cải của đều là của chúng ta.

– Ha ha, ha ha.

– Azzz, cái thế giới này, thời nào cũng có một ít sâu một thể nhĩ.

Một cái thanh âm mờ mờ vang lên, thanh âm bình thản, đang trong lúc chiến đấu, còn có vô số tiếng kêu thảm cùng trong tiếng cười, đạo thanh âm này cũng rất dễ thấy.

Thanh âm như long ngâm, thanh âm thông dong để tất cả cường giả đều ngây ngẩn cả người.

Bọn người ở nơi này tất cả đều sùng sốt, trên bầu trời xuất hiện một đạo kiếm mang hủy thiên diệt địa, kiếm mang kéo theo vô tận kiếm ý đè xuống.

Đạo kiếm mang này xuất hiện, giữa thiên địa bạo phát ra một đạo uy áp hủy diệt, uy áp trực tiếp đem tất cả trúc cơ cường giả trấn áp xuống.

– Âm âm

Đạo kiếm mang, hướng thẳng về phái Ninh Trần mà chém xuống.

Giữa thiên địa một mảnh yên tĩnh, đạo kiếm mang này giống như thiên ngoại Phi Tiên, vạch phá thời gian cùng không gian, trở thành Vĩnh Hằng trong nháy mắt.

– Phốc phốc.

– A!

Thanh âm phún máu phát ra, Ninh Trần một miệng tiên huyết phun ra ngoài, dưới uy áp hủy diệt của kiếm mang, đã đem tâm thần của hắn chấn vỡ.

Tại lúc tiên huyết phun ra ngoài, đồng thời cái kia đạo kiếm mang hủy diệt cũng đi tới trước mặt, tất cả cường giả đều bị một kiếm này trấn trụ.

Kiểm mang không nhìn phòng ngự của trúc cơ, trực tiếp đem Ninh Trần chém thành hai nửa, một tiếng hét thảm, đó là tiếng rên si cuối cùng của Ninh Trần.

Kiểm mang tới nhanh đi lại càng nhanh hơn, giữa thiên địa, kiếm khí biến mất, kiếm mang cũng không ở lại.

Toàn bộ quá trình chỉ là trong nháy mắt, cái trong nháy mắt này, một đạo kiếm mang đã cải biến một đời Trúc Cơ.

Và cũng trong nháy mắt này, nó cũng cải biến vận mệnh của tất cả đệ tử Băng Nguyệt Cung.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Đế thiên kiếm quyết!

– Là ai?

– Là ai to gan dám tấn công chúng ta?.

– Mau lộ mặt đi!.

– Dù là ai chúng ta cũng không tha cho ngươi!.

.....

Bọn đệ tử và trưởng lão của hai môn phái tức giận mắng chửi, bọn chúng không ngờ rằng vào lúc này mà có người cả gan dám ám toán bọn họ. Còn đáng sợ hơn là đạo kiếm khí kia, trực tiếp miểu sát Ninh Trần, có thể nói người đến này rất mạnh. Bọn họ không thể chủ quan được.

– Các Ngươi tìm ta sao.

Sau khi những tiếng mắng kết thúc, trên không trung âm thanh lại phát ra một lần nữa.

Bây giờ tất cả mọi người kể cả hai tông môn và Băng Nguyệt Cung đều hướng đến nơi âm thanh phát ra mà nhìn, bọn họ muốn biết, vị cường giả nào lại mạnh như vậy, chỉ một đạo kiếm ý có thể miểu sát Ninh Trần.

Khi bọn họ nhìn lên không trung thì thấy, trên không trung xuất một thanh niên, thanh niên này có khuôn mặt tuấn tú, khí chất phi phàm, hắn có một đôi mắt rất tà mị, khiến cho những nữ đệ tử Băng Nguyệt Cung trầm mê bên trong ánh mắt đó, ánh mắt có một lực hút vô cùng mạnh mẽ khiến bọn họ trầm mê. Bên cánh tay trái của hắn đang ôm một vị mỹ nữ tuyệt sắc.

– Ân!

Tuyệt Nguyệt là người đầu tiên thoát khỏi mê hoặc và hoàn hồn kêu lên khiến cho những người còn lại cũng thoát khỏi. Các nàng thật sự sợ hãi, hoảng, không ngờ các nàng chỉ nhìn vào ánh mắt hắn thôi mà khiến các nàng mất đi khống chế và trầm mê trong đó. Không có lực phản kháng, nếu là kẻ địch. Chắc các nàng đã chết không biết bao nhiêu lần.

– Ngươi...ngươi là ai?

Lôi Phá Thiên hoảng sợ, run giọng nói. Bởi vì hắn không nhìn thấy được tu vị của tên thanh niên đứng trước mắt này. Một là thanh niên này không có tu vị, một khả năng khác là thanh niên này có tu vị cao hơn bọn hắn. Tất nhiên điều thứ nhất là không thể nào, bởi vì thanh niên này có thể ngự kiếm phi hành.

– Ta là ai sao? Các ngươi muốn biết.

Lâm Thiên mỉm cười nhìn hắn nói.

– Tất nhiên rồi, mau nói, ngươi là ai, sao lại xen vào việc của chúng ta.

Lôi Phá Thiên cố gắng bình tĩnh lại mà hỏi, tên thanh niên này mình không nhìn ra sau cạm, nếu lỡ mất nói không chừng mình sẽ có kết quả như Ninh Trần.

– Linh Nhi, là con sao.

Còn chưa nghe được câu trả lời của Lâm Thiên, thì bên phía Băng Nguyệt Cung Tuyệt Nguyệt la lên khi nhìn thấy trên tay thiếu niên kia, không ngờ là con gái nàng Tuyệt Ngọc Linh. Nàng không ngờ trên tay vị thanh niên thần bí là con gái mình, chuyện này là sao.

– Mẫu Thân!

Tuyệt Ngọc Linh thấy Tuyệt Nguyệt gọi, nàng cũng kêu lên vui mừng, nếu không có Lâm Thiên ôm và đang trên không trung thì nàng đã lao ra, chạy đến bên Tuyệt Nguyệt. Từ khi biết mẫu thân bị thương và có khả năng bị giết nàng đã vô cùng khủng hoảng nếu không có Lâm Thiên bên cạnh an ủi sẽ cứu mẫu thân nàng, thì không biết nàng có chống đỡ được không mà ngất xỉu.

– Cái gì?

– Thiếu nữ trên tay hắn là con gái Tuyệt Nguyệt.

– Chuyện này....

Một đám người bên kia thì kinh hô khi thấy Tuyệt Nguyệt hai người nhận nhau, cái này cho bọn họ một cảm giác bất an, có một chuyện mà bọn hắn không dám nghĩ đến. Nhưng mà ông trời không chịu lòng người, câu tiếp theo Lâm Thiên nói đã đánh vỡ suy nghĩ mà bọn hắn không dám nghĩ đến.

– À, nếu các ngươi muốn biết thì, ta sẽ nói cho các ngươi.

– Ta tên là Lâm Thiên, còn việc vì sao lại xen vào việc của các ngươi thì...

Lâm Thiên nói chưa hết câu thì dừng lại.

– Thì cái gì.

Lâm Thiên ngắt câu giữa chừng khiến Lôi Phá Thiên tức điên.

– Thì cái gì, thì là lão tử chính là con rể của nàng ta, thế cho nào lại để cho bọn sâu mọt các ngươi tấn công mẹ vợ ta chứ.

Lâm Thiên chỉ chỉ Tuyệt Nguyệt mà lớn tiếng mắng, nếu không phải bọn khốn này thì Linh nhi của hắn đã không thương tâm suốt dọc đường, khiến hắn đau lòng không thôi. Nếu hắn đến chậm, Tuyệt Nguyệt bị giết thì hắn không biết đối mặt với Tuyệt Ngọc Linh như thế nào nữa. Cho nên bọn này phải chết.

– Cái gì, người là con rể của Tuyệt nguyệt.

– Chuyện này, sao chúng ta không biết.

Lôi Phá Thiên hoảng sợ nói, nếu cái tên này thật sự là con rể của Tuyệt Nguyệt thì nguy rồi, tên này có thể một kiếm diệt sát Ninh Trần, cũng có thể một kiếm giết hắn. Uy hiếp từ vòng này sao có thể khiến hắn không hoảng sợ chứ.

– Chuyện này, ta cần nói cho ngươi sao, ngươi là thứ gì.

Lâm Thiên thường nhìn Lôi Phá Thiên nói.

– Chuyện này...

Đúng vậy, hần là ai chứ, hần cũng không phải phụ mẫu của hần, hần có là con rể của ai, có liên quan gì tới hần đâu. Tại sao hần lại có thể hỏi một câu hỏi ngu ngốc thế chứ.

– Bởi vì hôm nay ngươi dám to gan tấn công Băng Nguyệt Cung của mẹ vợ ta. Ta cho các ngươi hai lựa chọn.

– Một, các ngươi giao ra trăm vạn linh thạch.

– Hai, ta sẽ trực tiếp giết các ngươi.

Lâm Thiên giọng nói rất bình thản, nhưng Lôi Phá Thiên nghe xong thì biến sắc, Trăm vạn linh thạch, đây là tích góp của cả tông môn bọn hần, một khi giao ra, bọn họ lấy gì mà tu luyện chứ.

– Ngươi đây là đoạt.

Lôi Phá Thiên tức giận nhìn Lâm Thiên mắng, tên này không ngờ miệng rộng như vậy, mở miệng là trăm vạn, cái này làm sao hần chấp nhận được.

– Ta đoạt đấy, ngươi có thể làm gì ta, cần ta à.

Lâm Thiên khuôn mặt đều tức nhìn hần nói.

– Ta dù chết cũng không đưa ngươi, tất cả mọi người tấn công, hần chỉ có một người, mọi người hợp lực giết hần.

Lôi Phá Thiên gầm lên, vận dụng tất cả chân khí trong cơ thể bay lên tung ra một đoàn " Lôi Minh Quyền " tấn công về phía Lâm Thiên.

– Hừ, không tự lượng sức.

– Đế Thiên Kiếm Quyết – Kiếm Diệt Nhân Gian.

Lời Lâm Thiên vừa dứt, kiếm khí mạnh mẽ hội tụ trên kiếm của Lâm Thiên, kiếm khí mang khí thế hủy thiên diệt địa, làm cho không gian nơi này bị uy áp của Kiếm Khí lấp lư.

– Trảm!

Kiếm khí bay tới chạm vào Lôi minh quyền, lôi minh quyền làm sao có thể cản hời đạo kiếm khí hủy diệt này chứ, bởi thế lập tức bị đánh tan. Kiếm khí không dừng lại ở đó mà mạnh mẽ xuyên qua trực tiếp ập tới trên đầu Lôi Phá Thiên.

– Âm!

Kiếm khí mang theo sức mạnh hủy diệt, trực tiếp chém Lôi Phá Thiên thành hai mảnh, huyết dịch văng tứ tung khắp nơi.

– A.

– Tông chủ bị giết rồi.

– Chạy mau.

– Chạy mau, nếu không thì không kịp.

– Đáng chết, chờ ta với.

.....

Một đám đệ tử của hai phái thấy Lôi Phá Thiên bị giết thì vô cùng sợ hãi, bắt đầu chạy trốn, giờ không tròn còn chờ đến khi nào, tên này quá kinh khủng.

– Muốn chạy sao, đừng hừng, ở lại hết đi.

– Vạn Kiếm Quy Tông.

– Giết.

Lâm Thiên hét lên, sau đó bên cạnh hần xuất hiện hàng trăm hư ảnh kiếm khí mang theo uy áp đáng sợ tấn công về phía bọn người đang chạy trốn.

– A.a.a.

– Không, tay của ta.

– A.a.a, tha mạng, xin tha mạng.

Vô số tiếng hét thảm và cầu xin vang lên trong không trung, nhưng Lâm Thiên không nhìn. Đây là cái giá phải trả khi làm người phụ nữ của hán thương tâm.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Giết sạch!

Sau một hoài chém giết, thì tất cả đệ tử của hai môn phái cũng bị giết hết không để lại một ai.

Lâm Thiên lúc giết bọn chúng cũng tiện tay lấy túi trữ vật của bọn họ. Nếu để cho bọn họ biết được tích góp cả đời của mình lại tiện nghi cho tên này chắc chết mất.

Làm xong tất cả, Lâm Thiên quay sang bên phải của Băng Nguyệt Cung. Bây giờ Băng Nguyệt Cung, đệ tử chết trận cũng không bao nhiêu, nếu Lâm Thiên đến trễ thì sự sẽ bị diệt môn rồi.

Bên Nguyệt Cung, ngoài những đệ tử ra và Vân Mộng Trường lão thì Cung Chủ và các Trường lão khác bị thương rất nặng, nhưng họ vẫn đang áp chế thương thế của mình mà thôi.

Lâm Thiên đi qua bên Băng Nguyệt Cung, đi đến trước mặt Tuyết Băng.

– Mẫu Thân đại nhân xin chào người.

Lâm Thiên tươi cười nịnh nọt nhìn Tuyết Nguyên nói.

– Người...Người ai là mẫu thân đại nhân của người.

Mặc dù đã biết sơ sơ tình hình, nhưng Tuyết Nguyệt vẫn không chịu được tên này trước mặt mọi người gọi nàng mẫu thân đại nhân.

– Người là mẫu thân của Linh nhi thì cũng là mẫu thân của ta, không phải sao.

Lâm Thiên vẫn cười một cách tùm tùm nói.

– Người, Phụt!

Nàng định chửi hán một trận, nhưng lời chưa nói hết câu thì trong cơ thể thương thế đã bạo phát khiến nàng phun máu.

– A!.

Mọi người kinh hô, Lâm Thiên là người nhanh nhất, lập tức lấy hai tay ôm lấy nàng vào ngực. Người ngọc trong ngực khiến hán thỏa mái. Đôi ngọc nữ phong to lớn ép chặt lồng ngực hán thật dễ chịu và mùi hương hoa lan tự nhiên trên cơ thể nàng toát ra trong không khí bay thẳng vào mũi hán, khiến hán sáng khoái run người.

– Người...người mẫu thân ta ra.

Tuyết Nguyệt đỏ mặt nhỏ giọng nói. Nàng không ngờ lại có lúc nàng nằm trong ngực nam nhân mà không phải phu quân của nàng. Từ khi phu quân nàng mất cách đây 12 năm, kể từ đó nàng đã quên đi cảm giác có nam nhân bên cạnh. Nhưng không ngờ lần này nàng lại lần nữa có lại cảm giác mà đã mất từ rất lâu rồi. Khí tức dương cương trên người hán khiến nàng say mê. Nhưng mà nàng lập tức nghĩ đến tên nam nhân này là phu quân của con gái nàng, nàng không được như vậy, nàng lập tức giãy dụa, nhưng mà không được, một phần là tên này ôm quá chắc, một phần là thương thế nàng quá nặng, cơ thể quá suy yếu, không còn tí khí lực nào mà động đậy nữa.

– Nằm yên, thương thế của người bây giờ đang rất nặng. Nếu không chữa trị kịp thời sẽ khiến cho kinh mạch đứt đoạn, đan điền vỡ nát, đến lúc đó, không chỉ tu vi của người mất hết, có khi còn nguy hiểm đến tính mạng.

Lâm Thiên nghiêm nghị nói. Những lời hán nói là thật. Hán dùng chân khí của mình để kiểm tra cơ thể của nàng thì phát hiện kinh mạch của nàng đã có dấu hiệu đứt đoạn, đan điền có một vết nứt nhỏ. Nếu không chữa trị kịp thì sẽ bị phế cả đời, nặng hơn nữa sẽ bị mất mạng.

– Phu...phu quân, bây giờ phải làm sao, chàng mầu cứu mầu thân thiếp đi, huhuhu.

Tuyết Ngọc Linh nghe Lâm Thiên nói thế thì khóc òa lên. Từ nhỏ nàng đã không có cha, nếu bây giờ mầu thân nàng nếu chết, nàng không biết mình sẽ sống làm sao nữa.

– Linh nhi yên tâm, có phu quân ở đây, mầu thân đại nhân không chết được.

Lâm Thiên cao giọng nói. Thật ra nếu dễ cho người khác trị chắc chắn sẽ trị không được. Kinh mạch bị đứt đoạn? Đan điền bị vỡ? Làm sao có thể nói trị là trị. Ít nhất cũng phải có đan dược lục phẩm trở lên. Nhưng mà đan dược lục phẩm làm sao có thể nói có là có. Đan dược lục phẩm do Đan Sư lục phẩm luyện chế, là đang được vô cùng trân quý. Đan dược lục phẩm là đan dược do được mà Nguyên Anh tu sĩ mới có, làm sao có thể xuất hiện ở nơi này, mà nếu xuất hiện cũng chưa chắc tới tay Tuyết Nguyệt.

Nếu muốn kêu Tuyết Nguyệt ngoài việc tìm kiếm đan dược lục phẩm, vẫn còn một cách đó là song tu với Lâm Thiên. Bộ Ngự Nữ Thiên Thần Quyết ngoài việc Song tu tăng cao tu vị, nó còn một công dụng đó là có thể chữa mọi thương thế cho dù thương thế đó có nặng như thế nào đi chăng nữa, chỉ cần người đó không chết là được.

Chuyện phải chữa bằng cách nào Lâm Thiên sẽ không nói bây giờ, nếu không sẽ hỏng chuyện, nàng ta nhất định sẽ không đồng ý. Phải chờ vào phòng, phải dùng biện pháp mạnh. Đây cũng là vì nàng ấy mà thôi. Lúc đầu thấy nàng Lâm Thiên đã nhận định nàng sẽ là nữ nhân của hắn, nàng sẽ không thoát được. Hiện tại cơ hội đến ngu sao không làm. Cứ làm trước cái đã, còn việc tình cảm thì cứ bồi dưỡng từ từ.

– Mọi người giải tán đi, ta phải chữa thương cho Cung Chủ các người. Linh Nhi dẫn đường.

Lâm Thiên cao giọng nói với mọi người, sau đó bảo Linh nhi dẫn đường đến phòng Tuyết Nguyệt.

Các đệ tử và trưởng lão cũng giải tán để về chữa thương, mặc dù không thương nặng bằng Tuyết Nguyệt, nhưng mà cũng không nhẹ, nếu không chữa kịp thời thì sẽ lưu lại di chứng, sẽ gây khó khăn cho việc tiến cảnh sau này.

.....

Lâm Thiên đi theo Linh nhi đến phòng Tuyết Nguyệt. Phòng của nàng tọa lạc ở phía đông, nằm phía sau Băng Cung Điện. Trên đường đi đến, quanh hai bên đường có những loại hoa cỏ tính hàn, tỏa ra hàn khí lạnh băng. Bởi vì trong Băng Nguyệt Cung mọi người đều tu luyện Băng hệ Pháp Quyết cho nên trong Cung trồng nhiều loại hoa cỏ đặt tính hàn cũng bình thường, những cái này không gây khó khăn cho Lâm Thiên được.

Đi một hồi thì Lâm Thiên thấy phía trước mình xuất hiện một biệt viện xinh đẹp. Phía trước cửa phòng cũng có những loại hoa cỏ Hàn Băng, chúng nó mọc quanh căn phòng của Tuyết Nguyệt. Căn biệt viện có màu xanh lam tỏa ra ánh sáng long lanh rực rỡ, nhìn đẹp vô cùng.

Tuyết Ngọc Linh đi đến trước cửa phòng, lấy hai tay nhẹ nhàng đẩy cửa vào.

Lâm Thiên ôm Tuyết Nguyệt bước vào phòng, căn phòng được bố trí rất tinh xảo, có bàn, có ghế,... Trong này đầy đủ mọi vật dụng. Nhưng có một điều khá hay ở đây là hầu như mọi thứ trong phòng này đều là màu xanh lam. Nhìn thì biết chủ nhân căn phòng này là thích màu xanh lam rồi.

Sau đó Lâm Thiên ôm Tuyết Nguyệt đi tới Giường của nàng, sau đó đặt nàng xuống giường, rồi sau đó quay người đi đến cửa khóa cửa lại.

– Ngươi...Ngươi...ngươi tại sao lại khóa cửa.

Tuyết Nguyệt hoảng sợ yếu ớt nói, nàng không biết hắn định làm gì, nhưng thấy hắn khóa cửa phòng thì làm nàng có cảm giác bất an. Như là sắp có một chuyện gì có xảy ra với nàng.

(Ủng hộ tỷ mấu cho tác giả nào mọi người).

.....

Sáng Tác: Yêu_Hoàng_Tái_Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Khi Phụ Tuyết Nguyệt!

Lâm Thiên nghe Tuyết Nguyệt quát lớn như thế, khoe miệng lộ ra nét cười tà càng thêm nồng hậu, từng bước từng bước mà đi đến bên cạnh Tuyết Nguyệt, Tuyết Nguyệt bối rối và xấu hổ, cố sức lui vào trong giường, bộ mặt tức xấu hổ và tức giận trợn mắt nhìn hắn!

Lâm Thiên hiện tại giống như một con sói đang thèm khát nhìn chăm chăm chú thỏ ngọc yếu đuối, như bất cứ lúc nào cũng có thể ăn nó không còn manh

giáp.

Tuyết Nguyệt không biết sức ở đâu ra, mà ngồi dậy vừa xấu hổ, vừa kinh hoảng nhìn hán quát lớn nói:

– Đừng tới đây! Bằng không thì ta kêu lên đó!.

Lâm Thiên lập tức theo bản năng đáp lại:

– Ngươi gọi đi! Ngươi gọi đi thử xem nào! Ngươi gọi nát cổ họng đều không có người đến cứu ngươi!.

Lâm Thiên tuông ra một câu vô cùng kinh điển của các nhân vật phản diện hay làm khi muốn bắt nạt gái nhà lành.

Lâm Thiên sau khi nói xong, lập tức cảm thấy buồn cười, câu nói này quá kinh điển đi, bởi vì câu nói này thường xuất hiện trong mấy bộ truyện mà mấy tên nhân vật phản diện hay dùng. Hán không nhớ một ngày hán lại dùng câu này ấy chứ, Tuyết Nguyệt thất kinh nhìn Lâm Thiên đang nhẹ nhàng đi về phía nàng, hiện tại nàng không biết nên làm sao bây giờ. Chân của Lâm Thiên đang đo tới bên cạnh giường còn con mắt của hán đang nhìn chăm chăm vào thân thể mềm mại của Tuyết Nguyệt, thiếu chút nữa chảy nước miếng, quá mê người rồi!. Toàn thân Tuyết Nguyệt tan mát ra khi chất thành thực của thiếu phụ vô cùng mê người, nhất là hôm nay trên thân Tuyết Nguyệt mặc một thân y phục bó sát, càng đem thân thể mềm mại của Tuyết Nguyệt lộ ra ngoài không khí, có lỗi có lỗi, xinh đẹp đến cực điểm! Đi ra ngoài tuyết đối hấp dẫn ánh mắt của tất cả đàn ông!.

Lâm Thiên nhìn chăm chăm thân thể mềm mại của Tuyết Nguyệt, Tuyết Nguyệt cảm thấy thân thể mình đang dần dần nóng lên khi chứng kiến ánh mắt của Lâm Thiên. Trong mọi tâm bối rối và xấu hổ, phải làm sao bây giờ? Đánh lại đánh không lại, cho dù không bị thương cũng chưa chắc đánh lại, nói chi đến bây giờ đang bị thương nặng, hiện tại có sức đôi co với Lâm Thiên thì mừng lắm rồi. Nhìn ánh mắt của hán nàng cảm thấy vô lực. Hán là con rể của mình, sao hán có thể đối với mình như thế chứ. Phu quân của nàng, nàng cũng chẳng yêu thương gì hán. Đến khi hán chết, nàng cứ ở thế mà nuôi dưỡng Tuyết Ngọc Linh. Thật lâu rồi, nàng không cảm được mùi vị đàn ông gần như thế. Khiến khuôn mặt đỏ lên, không biết là vì ngượng ngùng hay là tức giận mà đỏ lên nữa.

Lâm Thiên đi đến trước người Tuyết Nguyệt, nhìn Tuyết Nguyệt đang bối rối cuối đầu, ngửi được khí tức thành thực mê người của Tuyết Nguyệt, khiến hán say mê vô cùng, Mùi vị thật thơm!.

Lâm Thiên nhìn không được đem đầu tới gần cổ Tuyết Nguyệt, hít một hơi thật sâu, sau đó khép hờ lấy mắt thì thào nói:

– Thơm quá ah! Trên người nàng thật thơm!.

Tuyết Nguyệt đang suy nghĩ không biết nên đối phó chuyện này như thế nào thì nghe được những lời tà ác của Lâm Thiên, thì ngẩng đầu lên, thì nhìn thấy gương mặt tà mị dâm dăng của Lâm Thiên đang nhìn chăm chăm nàng thì kinh hô, bàn tay như ngọc ngà của nàng muốn đẩy Lâm Thiên ra khỏi người của nàng. Lâm Thiên vừa vịn thò tay ra, kéo một phát trực tiếp đem Tuyết Nguyệt xa trong ngực hán, lập tức thân thể đầy đặn của nàng đè ép lồng ngực của hán, khiến hán thỏa mái, sít chút nữa rên lên, trước ngực hán bị hai con thỏ ngọc mạnh mẽ đè ép, lập tức làm cho Lâm Thiên hô hấp có chút khó khăn! Quá lớn! Quá đầy đặn rồi! Lâm Thiên hô hấp dồn dập! Hai mắt bắn ra lửa nóng vô tận, như muốn thiêu đốt nhìn mỹ nhân trong ngực!.

Tuyết Nguyệt bị Lâm Thiên kéo vào trong ngực, lập tức trái tim đập bình bịch muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, vô cùng đáng yêu. Nhưng lập tức nàng tỉnh mại một chút, làm sao bây giờ!

Tiểu huynh đệ của Lâm Thiên lập tức đứng thẳng lên trong quần hán, mạnh mẽ đâm vào trong bụng của Tuyết Nguyệt, lập tức khiến cho Tuyết Nguyệt duyên dáng gọi to một tiếng, trong mắt tràn đầy kinh hoảng, vron ngọc thủ muốn đẩy Lâm Thiên ra. Nhưng mà Lâm Thiên đang dục hòa đốt cháy, làm sao có thể buông tha miếng thịt mỡ đã dâng đến miệng chứ. Lâm Thiên lập tức ôm lấy thân thể mềm mại của Tuyết Nguyệt, cúi đầu xuống hôn lên đôi môi mềm mại của Tuyết Nguyệt, thân thể mềm mại của Tuyết Nguyệt run rẩy, ngo ngắc nhìn Lâm Thiên đang điên cuồng hôn môi chính mình, trong nội tâm nàng loạn như ma, không biết nên làm sao bây giờ. Chính mình thế nhưng là nhạc mẫu của hán! Hán sao có thể đối với chính mình làm như vậy, điều này trái với nhân thường đạo lý! Nhưng mà bị đôi môi nóng bỏng của Lâm Thiên hôn, Tuyết Nguyệt cảm thấy thân thể rõ ràng có phản ứng! Trong nội tâm Tuyết Nguyệt hận tại sao thân thể mình có thể như vậy chứ, tại sao có thể phản ứng đối với đôi môi của Lâm Thiên chứ!.

– Chẳng lẽ mình là một nữ nhân không biết xấu hổ? Chính mình là một nữ nhân dâm dăng? Tại sao lại phản ứng với tên đang xâm phạm mình thế này?.

Tuyết Nguyệt tâm loạn như ma thăm nghĩ, căn bản không biết đến cùng làm sao bây giờ!.

Lâm Thiên ngửi được khí tức thành thực trên người Tuyết Nguyệt, quá mê người rồi! Lâm Thiên càng ngày càng trầm mê, hô hấp dồn dập vô cùng, dần dần cảm thấy lý trí có chút mơ hồ, chỉ biết say mê hôn hít đôi môi mềm mại của Tuyết Nguyệt! Tuyết Nguyệt cứ suy nghĩ một cách miên man, đôi môi tùy ý cho Lâm Thiên khinh bạc mình, Tuyết Nguyệt chỉ cảm thấy hạ thể của mình chảy ra từng chút từng chút dâm thủy, làm cho Tuyết Nguyệt xấu hổ muốn chết! Tuyết Nguyệt trong lòng thầm mắng mình là một nữ nhân không biết xấu hổ, nữ nhân dâm dăng! Lâm Thiên hô hấp càng kịch liệt gấp rút hơn, con mắt dần dần đỏ lên, ánh mắt nhìn về phía người ngọc trong ngực, bởi vì động tác của Lâm Thiên mà đem áo của Tuyết Nguyệt gạt ra, để lộ ra một nửa đôi vú trong không khí, đôi vú của Tuyết Nguyệt quá lớn, áo ngực chặt chẽ bao lại một nửa bầu vú, còn có một nửa lộ ra trước mặt Lâm Thiên, Lâm Thiên lập tức trở nên điên, trực tiếp đánh mất lý trí, điên cuồng dùng lưỡi mút lấy đôi môi thơm của Tuyết Nguyệt.

Tuyết Nguyệt cũng cảm thấy sự khác thường của Lâm Thiên, lập tức kinh hoảng nhìn Lâm Thiên, phát hiện đôi mắt của Lâm Thiên đỏ rực lên, trong mắt tràn đầy dục vọng nhìn nàng, nhìn hán như một con dã thú muốn nuốt chửng nàng vậy, hơn nữa đầu lưỡi của nàng cũng bị Lâm Thiên mút lấy, Lâm Thiên điên cuồng mút lấy đầu lưỡi của nàng, đầu lưỡi của nàng đều cảm giác có chút tê rần, có chút đau đớn. Trong lòng Tuyết Nguyệt xấu hổ vạn phần, nàng cảm giác thật có lỗi với phu quân đã chết của mình. chính mình là nữ nhân dâm dăng!. Sự giãy dụa của nàng hoàn toàn không có chút hiệu quả nào. Lâm Thiên thấy nàng giãy dụa như thế thì cảm thấy có chút khó khăn, lập tức dùng Phong Ấn Thần Quyết, Phong Ấn tất cả chân khí trong người nàng. Đây là pháp quyết chi cao vô thượng của sư phụ hán, pháp quyết này có thể phong ấn sức mạnh của những người có tu vị thấp hơn hán, nhưng vẫn có thể

phong ấn được những người có tu vị cao hơn nếu họ không chú ý, vẫn có thể phong ấn được!.

Tuyết Nguyệt cảm thấy tuyệt vọng, cũng buông tha gãy dựa, biết rõ chính mình gãy dựa vô dụng rồi! Tuyết Nguyệt nhin không được chảy xuống thổng khổ tuyệt vọng nước mắt!.

– Khóc cái gì, ta chỉ muốn chữa thương cho nàng thôi mà.

Lâm Thiên thấy nàng khóc như thế thì có chút đau lòng dừng lại, lấy tay lau đi những giọt nước mắt trên khóe mắt của nàng.

– Ngươi...ngươi tên dân tộc này, ta không cần ngươi chữa, mau buông ta ra.

Tuyết Nguyệt chảy nước mắt tức giận nhìn hấn nói.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ăn Tuyết Nguyệt! Mẹ con song hợp

Lâm Thiên nghe nàng còn sức để chữa thì cười ta, cũng không để ý nữa, thời gian dần qua hấn thả đôi môi của Tuyết Nguyệt ra, hai tay thô bạo vạch áo quần của nàng mà tìm tòi bên trong, chỉ nghe thấy những tiếng sột sạt, quần áo của Tuyết Nguyệt lập tức bị xé nát, áo ngực cũng bị bàn tay thô lỗ của hấn giật ra ngoài, lập tức một đôi thỏ ngọc cực lớn nhẩy ra trong không khí, Lâm Thiên như một con dã thú trong cỏ hống phát ra một tiếng trầm thấp, sau đó bỏ nhào lên người Tuyết Nguyệt, đem cả người Tuyết Nguyệt nằm thẳng xuống giường.

Tuyết Nguyệt kinh hô một tiếng, cảm giác quần áo toàn thân của mình bị xé mở một cách thô bạo, trước ngực nàng bầu vú nàng còn nghịch ngợm nhẩy lên nhẩy xuống trong không khí, lập tức càng làm cho Tuyết Nguyệt mắc cỡ muốn chết, khuôn mặt nóng lên như quả táo chín mọng! Ánh mắt không dám nhìn Lâm Thiên!.

Lâm Thiên thô bạo ngậm lấy đầu vú của Tuyết Nguyệt, điên cuồng liếm láp đôi vú của nàng, sau đó ngậm lấy núm vú có chút cương lên vì bị kích thích của nàng vào miệng.

Khiến cho Tuyết Nguyệt đau đớn la lên một tiếng:

– Ah... A... A..... Hồn dân! Thả ta ra! A... A..... Đau quá ah... Không muốn... Không muốn cắn ah... Đau quá ah... Hồn dân... Thả ta ra, ta, ta nhạo mẩu của ngươi mà!.

Tuyết Nguyệt chảy nước mắt tuyệt vọng gãy dựa la lên!.

Lâm Thiên vẫn không để ý chút nào, vẫn liều mạng dùng miệng mút điên cuồng đầu vú của nàng, làm cho Tuyết Nguyệt đau đớn liên tục kêu lên, một đôi bàn tay như ngọc dùng chút sức đánh vào lòng ngực của Lâm Thiên. Núm vú của Tuyết Nguyệt bị Lâm Thiên mút đến mức đỏ ngằn lên, đầu vú đứng thẳng tắp trong không khí, vô cùng đẹp mắt! Tuyết Nguyệt núm vú phần nộn tươi đẹp, giống như là núm vú của dữ nữ vậy, vô cùng đẹp mắt! Hiện tại trong mắt Lâm Thiên chỉ có bầu ngực trắng bóng đang lắc lư trước mặt mà thôi, hơn nữa núm vú của Tuyết Nguyệt tỏa ra mùi thơm như lan, khiến hấn vô cùng dễ chịu. Lâm Thiên càng mút thì càng ngày càng kích động. Hấn cố hết sức lấy lại chút lý trí, quay lại phía cửa.

Tuyết Ngọc Linh bị Lâm Thiên dùng Định Thân Quyết, đứng ngay trước cửa trợn mắt há mồm nhìn cảnh trước mắt này. Nhưng mà nàng không thể cử động được chỉ có thể trơ mắt ra nhìn Lâm Thiên khi dễ mẩu thân mình.

– Ân!

Lâm Thiên dùng chân khí phá giải định thân quyết cho Tuyết Ngọc Linh. Không chờ nàng nói câu nàng, dùng tay xé bỏ tất cả quần áo của nàng.

Lâm Thiên không để ý tới Tuyết Ngọc Linh đang trợn mắt há hốc mồm nhìn hấn, ngược lại hấn cảm thấy vô cùng kích động! Tuyết Nguyệt bây giờ mới để ý đến nữ nho của mình còn đứng ở cửa, nhưng càng làm cho Tuyết Nguyệt xấu hổ đó là chuyện tình hoàĩ nảy đến giờ đều bị con gái xem hết, chính mình là mẩu thân của linh nhi, lại bị con rết của mình khinh bạc! Tuyết Nguyệt cố nén ý niệm muốn chết, đối với nữ nhi của mình cầu cứu nói:

– Con gái! Nhanh cứu ta! Kéo hấn ra! Hấn điên rồi! Ah...

Lời còn chưa nói hết, Tuyết Nguyệt lập tức đau đớn, duyên dáng gọi to một tiếng, nguyên lai là Lâm Thiên dùng hàm răng cắn thoảng một phát tại núm vú của Tuyết Nguyệt, đáng thương cho Tuyết Nguyệt, núm vú của nàng tràn đầy máu răng, trên ngọc nhũ cũng có đầy máu, đều bị Lâm Thiên bóp!.

Tuyết Ngọc Linh nghe mẩu thân hướng mình cầu cứu, nhưng trong lòng nàng không biết nên làm sao bây giờ, Tuyết Ngọc Linh rất yêu phu quân này của mình, không biết nếu mình giúp mẩu thân, có làm cho Lâm Thiên sinh khí hay không, nhưng nếu mà không lên giúp thì, đây là loạn luân, bị xâm phạm là mẩu thân của nàng, đây rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ! Phụ thân của nàng cho dù đã chết, nhưng mà chuyện này nếu truyền ra bên ngoài thì nảnh không biết úp mặt vào đâu! Cho nên Tuyết Ngọc Linh trong lòng xit xấn không biết có nên giúp mẩu thân hay không! Nhưng điều này làm cho Tuyết Nguyệt

khó chịu chết được, bị Lâm Thiên rút, đôi ngực của nàng ngửa vô cùng, làm nàng không nhịn được, trong miệng phát ra tiếng rên rỉ mê người:

– A..... Hồn dần... Ah... Không muốn cắn ah! Van cầu người... A..... Đau quá ah... Ah... Nắm vú đau quá... Linh nhi cứu ta ah... Nhanh lên... A.....

Tuyệt Nguyệt then thùng rên rỉ, bị Lâm Thiên rút như thế, làm cho nàng sợ hãi không thể tả, thân thể của nàng triệt để phản bội chính nàng!.

Tuyệt Ngọc Linh nhìn thấy mẫu thân của nàng, miệng thì hô cứu, nhưng tiếng nói lại rên rỉ, nhìn phu quân của mình, Tuyệt Ngọc Linh nhìn lại mẫu thân của mình, lập tức cắn răng, làm ra một hành động khiến cho Tuyệt Nguyệt sém chút nữa thổ huyết!

Chỉ thấy Tuyệt Ngọc Linh rõ ràng vũ mị mỉm cười, thoáng cái bỏ đi quần lót và áo ngực còn sót lại trên người nàng, toàn thân trần trụi xuất hiện trước mặt Tuyệt Nguyệt, Tuyệt Nguyệt một bên cố nén cảm giác muốn rên rỉ, một bên cắn chặt răng nhìn chăm chăm thân thể trần trụi của Tuyệt Ngọc Linh nên khí run rẩy nói:

– Linh Nhi... Người... người đến cùng đang làm gì đó? Nhanh cứu ta ah... A.....!.

Tuyệt Ngọc Linh nhìn mẫu thân của mình, cắn chặt bờ môi lắc đầu nói ra:

– Mẫu thân! Thực xin lỗi! Ta không thể cứu người! phu quân đã thích người, vậy hãy để cho phu quân làm như vậy a! Nếu ta ngăn trở, phu quân nhất định sẽ tức giận! Hơn nữa mẫu thân từ khi phu thân chết, mẫu thân đã ở như thế. Bây giờ hãy để phu quân chăm sóc người đi. Cho nên ta không thể ngăn trở. Từ nay về sau ta và mẫu thân sẽ là người phụ nữ của phu quân, giúp phu quân thì tâm

Nghe Tuyệt Ngọc Linh nói ra những từ ngữ kinh thiên động địa, lập tức khiến cho Tuyệt Nguyệt vô cùng khiếp sợ, giống như bị sét đánh!.

Tuyệt Ngọc Linh, sau đó ngồi xuống giường, dùng tay của mình ôm lấy lưng của Lâm Thiên, bầu ngực to lớn cọ cọ lên lưng Lâm Thiên, ngực lớn bị chèn ép khiến cho Tuyệt Ngọc Linh rên rỉ, sau đó nàng bỏ tay ra khỏi lưng Lâm Thiên, cúi đầu xuống hôn lên môi của mẫu thân mình. Hành động này làm cho Tuyệt Nguyệt không nói ra lời. Chuyện gì thế này? Thế giới này điên rồi sao? Trong lòng loạn như mà không biết nên làm sao.

Lâm Thiên cảm giác không nhìn được nữa rồi. Lấy bàn tay mạnh mẽ phá nát áo quần của mình, dương vật to lớn thoát ra, dựng thẳng hiện trước mặt Tuyệt Nguyệt. Dương vật vừa thô, vừa to, cứng rắn đứng trước mặt Tuyệt Nguyệt. Làm nàng vô cùng chấn kinh khi nhìn kích cỡ của nó. Trong nội tâm tràn đầy khiếp sợ: Cái này, cái này, như thế nào lớn như vậy? Quá lớn! Nếu cái dương vật này đi vào âm đạo của mình, không phải âm đạo của mình sẽ bị xé nát hay sao?.

Lâm Thiên giống như một dã thú gầm nhẹ một tiếng, sau đó đem dương vật to lớn mạnh mẽ cắm vào âm đạo, đầu dương vật lớn trực tiếp gạt mở mép âm đạo của Tuyệt Nguyệt, sau đó trực tiếp đâm vào hoa tâm, không có chút nào thương hương tiếc ngọc, trong đầu của hắn thậm chí chỉ muốn cắm vào. Sau đó Lâm Thiên cảm giác dương vật của mình bị ép rất chặt. Hắn không ngờ âm đạo của Tuyệt Nguyệt lại chặt chẽ như thế, làm hắn sợ hãi vô cùng. Hắn điên cuồng dùng dương vật dút vào sâu trong âm đạo của nàng, sau đó rút ra. Hắn cứ dút vào rồi rút ra bên trong âm đạo của Tuyệt Nguyệt. Theo một lúc bị dương vật của Lâm Thiên điên cuồng vào, thời gian dần trôi qua Tuyệt Nguyệt bắt đầu rên rỉ, móng lớn cũng bị Lâm Thiên mãnh liệt trùng kích đụng thẳng lắc lư, tạo nên một trận móng sóng! Rất là mê người đẹp mắt!.

Tuyệt Nguyệt chịu hết nổi, hét lên một tiếng, bên trong âm đạo, một dòng dâm thủy mạnh mẽ bắn thẳng vào dương vật Lâm Thiên.

Lâm Thiên cũng sắp đến giới hạn. Bị dâm thủy bắn trúng cũng không kiềm nén được nữa, dương vật mạnh mẽ đâm vào hoa tâm của nàng, sau đó một dòng tinh dịch từ trong dương vật bắn thật mạnh vào trong âm đạo của nàng. Khiến cho nàng sợ hãi quá hét lên.

– A!.

Sau đó cơ thể của nàng mềm nhũn trong ngực của Lâm Thiên.

Trong lúc hợp thể, Lâm Thiên cũng không quên vẫn chuyển Ngự Nữ Thiên Thần Quyết, trị thương cho Tuyệt Nguyệt, tu vị của hắn cũng tăng lên Trúc cơ tầng 9, mặt dù không bằng lần đầu tiên, nhưng mà như thế cũng quá tuyệt rồi.

Lâm Thiên nhẹ nhàng đem dương vật của mình rút ra khỏi âm đạo của Tuyệt Nguyệt, dương vật của hắn vẫn cứng rắn không có một chút rũ xuống chút nào. Dương vật của Lâm Thiên sau khi rút ra khỏi âm đạo Tuyệt Nguyệt, trong âm đạo một loạt những dòng nước đen sệt trắng tốt chảy ra khỏi âm đạo của Tuyệt Nguyệt, khung cảnh vô cùng dâm mỹ.

Lâm Thiên không quên Tuyệt Ngọc Linh, dùng tay kéo nàng vào lòng, dùng dương vật đã ướt đẫm cắm vào âm đạo đang chảy nước của Tuyệt Ngọc Linh, cắm thật sâu vào âm đạo của Tuyệt Ngọc Linh, dương vật cắm đến tận tử cung của nàng. Tuyệt Ngọc Linh lập tức hét lên một tiếng, sau đó mặt đối mặt ghé vào trên người mẫu thân của mình, hai đôi vú to của hai nữ cọ sát ép chặt vào nhau, nắm vú lẫn nhau ma sát, càng là kích thích vạn phần! Lâm Thiên cứ như vậy, tại trong mật huyết của Tuyệt Ngọc Linh, dương vật điên cuồng đâm vào âm đạo của nàng và sau đó rút ra xong lại đâm vào mật huyết của Tuyệt Nguyệt, cứ như thế mà đem hai cái nữ nhân dưới thân, liên tục rên rỉ, dâm thủy từ trong âm đạo của hai nàng điên cuồng chảy ra bên ngoài trong mỗi lần Lâm Thiên rút ra. Nhất là Tuyệt Nguyệt được Lâm Thiên đặt biệt chiếu cố, mỗi lần bắn tinh, hắn đều bắn vào trong miệng, trên mặt, trên ngực của nàng. Toàn thân trên dưới của nàng, đều dính tinh dịch của hắn. Khung cảnh bên trong phòng lúc này, vô cùng dâm mỹ, nhìn khắp nơi, chỗ nào cũng dính dâm thủy và tinh dịch của ba người.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Buổi sáng mập mờ! (19+)

Không biết đã ngủ bao lâu, Tuyết Nguyệt đang ngủ trong ngực Lâm Thiên cũng dần dần tỉnh lại, mở mắt ra thì nhìn thấy Lâm Thiên đang ghé vào người nàng ngủ, nhìn thấy bộ dạng của Lâm Thiên lúc ngủ thế mà ngậm lấy núm vú của chính mình, hơn nữa khoe miệng của Lâm Thiên còn chảy ra nước miếng, khoe miệng nở nụ cười tà ác dâm dăng, cái nụ cười xấu xa lại để cho trong nội tâm Tuyết Nguyệt vừa yêu, vừa hận! Hồi tưởng lại chuyện đêm qua thân thể của chính mình thế mà bị tên này chiếm đoạt, chính mình thế nhưng là nhạc mẫu của hắn, loại việc trái với luân thường đạo lý này khiến cho nàng vừa kích thích, vừa ngượng ngùng!

Tuyết Nguyệt không khỏi vươn tay ra sờ lên khuôn mặt anh tuấn của Lâm Thiên, hồi tưởng đêm qua chính mình sau khi bị Lâm Thiên làm thì phóng đảng không chịu nổi, sắc mặt lập tức hiện lên nét hồng nhuận phơn phớt, giống như là muốn nhỏ máu vậy, quá cảm thấy khó xử rồi! Sau đó Tuyết Nguyệt nhẹ nhàng cử động, lập tức cảm giác được phía dưới của chính mình giống như bị tê liệt vậy khá đau đớn, lập tức đôi mi thanh tú nhú lại, có chút đau đớn rên rỉ một tiếng, sau đó nhớ tới chính mình ngày hôm qua bị hắn giày vò thảm như vậy, nhìn nếp âm đạo của mình sưng đỏ không chịu nổi, nó sưng lên giống cái mần trâu vậy, nhúc nhích một cái là cảm giác đau đớn lại kéo đến.

Tuyết Nguyệt nhớ tới đêm qua Lâm Thiên thô bạo dâm tà, không khỏi khẽ gât một tiếng, sau đó sắc mặt chuyển sang trạng thái ôn nhu và hạnh phúc nhìn hắn, hai tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của hắn, hiện tại Tuyết Nguyệt giống như một vị mẫu thân vậy, yêu thương lấy con của mình, toàn thân hiện ra mẫu tính (bản năng của người mẹ) ánh sáng chói lọi! Lâm Thiên thời gian dần dần tỉnh lại.

Lâm Thiên sau khi tỉnh lại, cảm giác trên mặt có một đôi tay tròn mềm đang nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của hắn, lập tức biết rõ đây là tay của Tuyết Nguyệt vì tay của nàng có mùi hương riêng biệt. hồi tưởng lại đêm qua một đêm kích tình, hắn cảm thấy thật kích thích! Từ nay về sau Tuyết Nguyệt hoàn toàn thuộc về mình, vì sao hắn lại tự tin như vậy? Bởi vì chỉ cần phụ nữ bị hắn song tu qua, thì tâm tria của nàng chỉ chứa toàn hình bóng của hắn sẽ không bao giờ có thể chứa một hình bóng của tên nam nhân nào khác, bởi thế hắn rất tự tin. Lâm Thiên bỗng nhiên tà mị cười cười, thời gian dần qua, hắn mở hai mắt ra, cảm nhận được trong miệng của mình có một cái nhũ hoa mềm mại, lập tức kích động lên, vì vậy dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn lấy nhũ hoa của Tuyết Nguyệt, lập tức làm cho Tuyết Nguyệt thoải mái rên rỉ một tiếng, hai tay vô thức ôm chặt lấy đầu Lâm Thiên, giống như nàng muốn đè đầu của Lâm Thiên vào ngực của nàng vậy.

Tiểu huynh đệ của Lâm Thiên, lần nữa lại bị kích thích lên, lập tức cứng đờ mà đứng dậy..., lại để cho Tuyết Nguyệt có chút thống khổ rên rỉ đi ra: – Ah ~~~~ tiểu bại hoại! Sáng sớm muốn làm mấy chuyện xấu, A... A... A..... Không được, mật huyết đau quá, muốn nát rồi! A... A.....

Tuyết Nguyệt lập tức cảm thấy đau đớn, dù cho nàng là tu sĩ trúc cơ hơn hẳn thường nhân đi chăng nữa, cũng không chịu nổi trùng kích của Lâm Thiên thế này.

Lâm Thiên nghe Tuyết Nguyệt đau đớn nói như thế thì nhẹ nhàng nhả núm vú của nàng ra khỏi miệng hắn, sau đó hôn lên một mềm mại của Tuyết Nguyệt, đầu lưỡi phá không đi vào, đầu lưỡi của hắn bên trong miệng của Tuyết Nguyệt tàn sát bữa bãi, Tuyết Nguyệt cũng vô thức duỗi chiếc lưỡi thơm tho cùng mình ra để quán chặt cùng lưỡi của Lâm Thiên, hai người nước bọt trao đổi, người tới ta đi, rất khoái hoạt! Thật lâu sau, Lâm Thiên mới buông ra Tuyết Nguyệt đang cảm giác khó thở vì bị hắn hôn điên cuồng, nhìn thấy khoe miệng của Tuyết Nguyệt chảy ra nước miếng, hắn cười tà nói:

– Nhạc mẫu đại nhân! Ta còn khó chịu lắm! Làm sao bây giờ?.

Nghe Lâm Thiên tà mị nói như thế, Tuyết Nguyệt ngượng ngùng cúi đầu xuống, cảm nhận được thứ dương vật vừa thô vừa to của Lâm Thiên, nàng cảm giác có chút sợ hãi nhỏ giọng nói ra:

– Ah ~ không được! Ta không được! Mật huyết bị ngươi làm muốn nát rồi, bỏ qua cho ta đi! Bằng không thì ta dùng miệng, dùng miệng phụng vụ ngươi được không.

Tuyết Nguyệt sau khi nói xong, lập tức cảm giác mình quá dâm dăng liền cúi đầu ngượng ngùng không dám nhìn hắn.

Lâm Thiên cũng biết Tuyết Nguyệt đêm qua thật sự bị mình làm nhiều quá chắc không chịu nổi, nhìn âm đạo của nàng bị sưng lên giống như cái bánh mần trâu, nhìn nàng bị như vậy hắn cũng không nhẫn tâm làm nàng nữa, cho nên hắn cũng không muốn làm khó Tuyết Nguyệt, dù sao Lâm Thiên đối với nữ nhân của mình vô cùng thương các nàng, bất luận kẻ nào chỉ cần dám xúc phạm đến nữ nhân của Lâm Thiên hắn, tất cả đều phải chết. Lâm Thiên nghe được Tuyết Nguyệt nói muốn dùng miệng cho mình thì điễm, hắn cảm thấy kích động, âu đó hắn dùng tay của mình rút dương vật đang trong âm đạo của nàng ra, lúc nhổ ra khoái âm đạo của nàng những dòng tinh dịch của hai người đêm qua chưa khô, làm cho Tuyết Nguyệt ngượng ngùng vô cùng, sau đó nhìn thấy chất lỏng màu ngà sữa trong mật huyết chảy ra, trong đó hỗn hợp dâm thủy của nàng và tinh dịch của Lâm, tản ra mùi hương dâm mỹ, cảm giác thật dâm giật.

Sau đó hắn nằm xuống để dương vật ngổng lên trời, rồi hắn ra hiệu cho Tuyết Nguyệt tiến đến.

Tuyết Nguyệt nhìn thấy hắn ra hiệu, cho dù ngượng ngùng, nhưng mà nàng cũng há miệng nhỏ nhắn của mình ra, cố gắng ngậm dương vật to lớn của Lâm Thiên vào miệng.

Dương vật được Tuyết Nguyệt ngậm vào. Mặc dù không thoải mái như khi đi vào mật huyết, nhưng mà cũng khiến hắn thỏa mái rên lên.

Sau một hồi lâu ngậm dương vật của Lâm Thiên sục lên sục xuống, thì nàng cảm giác được dương vật trong miệng nàng giật giật vài cái, sau đó một luồng tinh dịch mạnh mẽ bắn vào trong miệng nàng, sém chút nữa bị sặc. Nàng muốn nhổ nó ra, nhưng mà không nhổ được. Vì Lâm Thiên đã dùng tay bịt miệng

nàng lại. Nàng không còn cách nào khác chỉ có thể dùng ánh mắt úy khuất nhìn hắn, rồi nuốt hết số tinh dịch đó vào miệng.

(Cầu KP, cầu tlt...mong mọi người ủng hộ tỷ động lực nhỏ nhoi cho mình nhé).

.....

Tác Giả: Yêu_Hoàng_Tái_Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Long Tiên Đảo!

Sau khi con khoái cảm qua đi, Lâm Thiên và Tuyết Nguyệt ôm nhau ấu yêu.

Rồi bất chợt Tuyết Nguyệt giống như nhớ ra chuyện gì đó, dùng tay đẩy Lâm Thiên ra khỏi môi của nàng.

– Phu quân, thiếp có chuyện quan trọng muốn nói với chàng.

Tuyết Nguyệt sau khi được hắn mửa múc thì kêu hắn là phu quân luôn, nàng không ngại cùng chồng với con gái, nàng chỉ muốn được ở bên cạnh hắn mà thôi, nàng không quan tâm người đời nói gì về nàng. Nàng chỉ cần hắn yêu nàng là được rồi.

– Chuyện gì quan trọng? Quan trọng hơn chuyện ta đang làm sao.

Lâm Thiên bị cắt ngang giữa chừng, cảm giác có chút khó chịu.

– Chuyện này rất quan trọng, bởi vì bị hai môn phái kia tấn công nên quên mất.

Tuyết Nguyệt thấy hắn khó chịu thì lập tức nói đến chủ đề chính.

– Chuyện gì nàng mau nói đi.

Lâm Thiên cũng ngồi nghiêm chỉnh lại nghe nàng nói.

– Trước đó không lâu, thiếp được một tấm danh ngạch đi vào Long Tiên Đảo.

Tuyết Nguyệt nhẹ nhàng nói.

– Long Tiên Đảo, đó là gì?.

Lâm Thiên nghi hoặc nói.

– Phu Quân không biết là gì sao?

Tuyết Nguyệt cảm thấy nghi hoặc, đáng lẽ hắn phải biết chứ. Nếu là người bác vực thì phải biết cái này mới đúng, mặc dù nghi hoặc nhưng nàng vẫn giải thích cho hắn nghe.

Qua lời kể của Tuyết Nguyệt, thì Lâm Thiên đã biết một số thông tin về Long Tiên là một khu vực thần bí tại Bắc Vực, bên trong có mật độ linh khí rất nồng đậm, bởi vì mật độ linh khí nồng đậm quá mức như thế, cho nên bên trong có vô số thiên tài địa bảo được sinh ra, những thiên tài địa bảo có tuổi đời vô cùng cao, nghe nói bên trong có vô số được liệu từ 500 trở lên, còn có người nói bên trong còn có các được liệu vạn năm nữa. Nhưng mà, trên đời này không có một thứ gì là từ trên trời rơi xuống cả. Có bảo vật thì không thể nào không có nguy hiểm. Bên trong đó có vô số Yêu Thú cực kỳ cường đại cư ngụ, nếu các tu sĩ không cẩn thận sẽ bị chúng xé xắt ra thành từng mảnh.

Long Tiên Đảo 100 năm mới mở ra một lần và có giới hạn số lượng và tu vị của người muốn vào nữa. Bởi thế số lượng danh ngạch hằng năm là 1 vạn danh ngạch. Nhưng đa số danh ngạch đều bị các đại môn phái chiếm giữ, còn số lẻ thì phân phát cho các tông môn cấp thấp, để các môn phái đó không dị nghị. Vì thế Băng Nguyệt Tông của Tuyết Nguyệt mới được một danh ngạch. 1 vạn danh ngạch mà chỉ được một danh ngạch, thì đã thấy sự phân chia giai cấp ở thế giới này rồi đây, người không có thực lực thì người không làm được gì cả. Và hạn chế tu vị của Long Tiên Đảo là chỉ có tu vị Trúc Cơ mới được vào và phải là người có tu vị Trúc Cơ dưới 30 tuổi, nếu quy phạm mà làm trái mà tự tiện xông vào, thì sẽ bị lực lượng thần bí của Long Tiên Đảo xóa sổ, cho dù người đó là ai. Lúc đầu phát hiện Long Tiên Đảo thì cũng có các tu sĩ vô tu vị cao cường ép mà xông vào, nhưng đều bị lực lượng thần bí xóa sổ một cách không thương tiếc, bởi thế về sau không ai dám tự tiện mà xông vào nữa.

Thời gian tổ mở ra Long Tiên Đảo còn một tháng nữa.

Trong thời gian này hẳn phải xử lý tất cả việc ở nơi đây đã.

– Nguyệt nhi, hiện giờ trong cung còn bao nhiêu đệ tử.

Lâm Thiên nhìn Tuyết Nguyệt nói.

– Phu quân, qua cuộc chiến này trong cung chỉ còn khoảng 500 đệ tử thôi.

Tuyết Nguyệt buồn bã nói. Trận chiến này tổn thất quá nghiêm trọng, từ hơn 100 đệ tử bây giờ chỉ còn không đến 500 đệ tử, bao sao nàng không buồn.

– Nguyệt nhi đừng buồn, sau này tướng công sẽ bảo vệ ngươi và cả tông môn của ngươi nữa.

Lâm Thiên ôm nàng vào lòng an ủi.

– Thật sao?

Tuyết Nguyệt vui mừng nói, mặt dù nàng nhìn Lâm Thiên thì biết hẳn cũng chỉ trúc cơ mà thôi, chắc khoản tầng 8 hoặc tầng 9, nhưng mà ở bên cạnh hẳn nàng cảm thấy an toàn. Có hẳn ở bên nàng cũng giảm được áp lực.

– Thật chứ sao không, Nguyệt Nhi nàng có tin tưởng ta không?.

Lâm Thiên Nghiêm túc nhìn nàng.

– Thiếp Tin.

Tuyết Nguyệt không do dự mà đồng ý ngay. Nếu đến Phu quân cũng không tin thì nàng còn có thể tin ai đây.

– Nếu tin ta thì ngày mai nàng hãy triệu tập tất cả mọi người đến nơi này, được không. Nàng phải bảo mọi người sắp xếp đồ đạc của mình, sau đó mới đến, ta sẽ đưa mọi người đến một nơi.

Lâm Thiên nhìn nàng nghiêm mặt nói.

– Ừ, thiếp nghe chàng.

Tuyết Nguyệt dịu dàng gật đầu nói, nàng bây giờ như một cô vợ hiền, phu quân nói gì thì nàng nghe cái đó. Không dám trái ý nữa lời.

Sau đó Lâm Thiên kêu nàng đứng dậy, mặt quần áo vào, sau đó bảo nàng đi xử lý mọi việc trong tông môn.

Khi nàng đi rồi, Lâm Thiên lại rơi vào trầm tư.

Thật ra hẳn muốn đưa các nàng Ma Long Giới của hẳn. Hẳn muốn người phụ nữ của mình phải luôn luôn ở bên cạnh mình. Và hẳn cũng biết Tuyết Nguyệt rất chấp nhất với Băng Nguyệt Cung, nên hẳn cũng muốn đưa tất cả các nàng vào, dưới cái nhìn của hẳn, những nữ đệ tử của Băng Nguyệt Cung, mặt dù không so được với Tuyết Nguyệt và Tuyết Ngọc Linh, nhưng cũng thuộc dạng nhất lưu mỹ nữ. Có mỹ nữ mà không chiếm, đó không phải là tác phong của hẳn. Hẳn cũng không sợ các nàng phản bội. Bởi vì chỉ cần vào bên trong Ma Long Giới thì không có một ai có thể thoát ra được. Trừ khi người đó có thực lực Tiên Đế, dùng lực lượng bản nguyên của mình để phá vỡ. Nếu không thì đừng hòng đi khỏi Ma Long Giới, trừ khi có sự cho phép của Lâm Thiên.

Nghĩ đến thế hẳn cũng không tiếp tục nghĩ nữa. Nghĩ thêm cho một người.

Sau đó hẳn quay đầu lại nhìn Tuyết Ngọc Linh, khuôn mặt của nàng bây giờ đang đỏ ửng một mảnh. Phía dưới chân nàng là từng dòng dâm thủy chảy ra tít tách.

Nàng thật ra đã tỉnh lâu rồi. Nhưng vẫn ngại ngùng nên không dám mở mắt, chỉ có thể nhắm mắt lại không dám mở. Nàng nhắm mắt nhưng tai nàng vẫn nghe được âm thanh giao hợp của mẫu thân và Lâm Thiên. Điều này làm thân thể nàng nóng lên, phái dưới mặt huyết cũng không chịu nổi mà chảy ra mặt dịch.

Điều này khiến nàng khó chịu nhưng không biết làm sao, chỉ có thể chịu đựng.

Lúc này Lâm Thiên nhìn nàng thì hẳn cười tủm tỉm, sau đó đến bên cạnh nàng dùng đôi môi của hẳn hôn lên bầu ngực căng mọng của nàng.

– Ừ.

Tuyết Nguyệt bị tập kích bất ngờ, thì ừ lên một tiếng, đó mở mắt ra, thì nhìn thấy Lâm Thiên đang cười xấu xa nhìn nàng.

– Chàng xấu lắm, bại hoại.

Nàng nũng nịu với hẳn, sau đó lao vào ngực hẳn.

Và cuối cùng một cuộc mây mưa nữa lại bắt đầu, những thanh âm rên rỉ mê người của Tuyết Ngọc Linh và sau một thời gian nó lại quan lên nhưng không còn rên rỉ bình thường nữa. Ma là vừa rên vừa cầu xin Lâm Thiên dừng lại. Hắn quá mạnh làm mấy tiếng đồng hồ rồi mà không có dấu hiệu ra. Khiến cho mật huyết của nàng không chịu nổi. Bởi vì thế nàng chỉ còn có nước xin hân tha cho nàng.

Nhìn nàng không chịu nổi như thế, Lâm Thiên cũng không giữ nữa và bắn mạnh tinh dịch của hắn vào trong mật huyết của nàng. Và hai người ôm nhau hôn hít một hồi rồi lại ôm nhau ngủ tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Vào Ma Long Giới!

Băng Nguyệt Cung.

Buổi sáng trên Băng Nguyệt Cung ánh nắng chói chang, bầu trời trong veo xanh thẳm, những dải mây trắng mỏng manh như tấm khăn vắt ngang qua bầu trời. Thỉnh thoảng những cơn gió lại nhẹ cuốn lên những chiếc lá vàng còn sót lại trên cành cây rụng rơi xuống mặt đất.

Bây giờ bên trong Băng Nguyệt Cung, nơi mà bây giờ Lâm Thiên đang ngủ đang có một đoàn người khoảng 500 người, đang đứng trước cửa. Đoàn người này không ai khác chính là đoàn người của Băng Nguyệt Cung, gồm 10 trưởng lão và những đệ tử còn sót lại của Băng Nguyệt Cung.

Bọn họ, ngày hôm qua được Cung Chủ triệu tập lại, bảo là sắp xếp đồ đạc, chuẩn bị chuyển đi nơi khác, mọi người rất hoang mang. Có những vị trưởng lão đi hỏi Tuyết Nguyệt nhưng không có kết quả. Nàng ấy chỉ nói một câu.

– Hôm nay các ngươi sẽ biết.

Nàng chỉ nói một câu như thế thôi. Không phải nàng không muốn nói, mà nàng cũng chẳng biết, lấy gì trả lời đây.

– Cung chủ, có thể cho chúng ta biết là phải đi nơi nào được chưa.

Một vị trưởng lão đứng bên cạnh nàng hỏi. Đây là vị trưởng lão yếu nhất trong 10 vị trưởng lão trong Băng Nguyệt Cung. Nàng tên là Mộc Linh Khê, Nàng có thân hình khó thanh mảnh, xinh xắn, mong không có to, mà nó vừa đủ, cân xứng với thân hình nàng, ngực thì chỉ như cái bánh bao lớn hơn một tý mà thôi, cộng với khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần thì nàng không thua một ai trong 10 vị trưởng lão cả, có khi còn nhìn hơn một tý ấy chứ.

Chuyện này vẫn canh cánh trong lòng nàng từ hôm qua tới giờ, tại sao lại đột ngột muốn chuyển đi, mà không nói lý do và nơi muốn đến. Mặc dù khó chịu nhưng nàng cũng không tỏ ra mặt. Bây giờ đến đây rồi, chắc Cung Chủ phải nói, cho nên nàng mở miệng hỏi.

– Được rồi.

– Rắc!

Tiếng của Tuyết Nguyệt vừa đưa thì cánh cửa phòng nàng bị mở ra. Đi ra khỏi phòng là một nam, một nữ. Nam thì đẹp trai, tà mị. Nữ thì xinh đẹp, duyên dáng. Hai người kết hợp lại đúng là một đôi kim đồng ngọc nữ. Hai người này không phải Lâm Thiên và Tuyết Ngọc Linh thì còn là ai?.

Khi bước ra khỏi phòng thì Lâm Thiên nhìn tất cả mọi người đứng ở nơi này. Ai nấy đều xinh đẹp như hoa. Nếu có thể để một người ở thế giới hiện đại. Chắc cũng là cấp bậc hoa hậu giáng đường. Nhưng ở đây thì cả đồng. Chắc bởi vì nơi đây có thiên địa linh khí dồi dào mới có thể sinh ra những con người đẹp như vậy. Còn ở địa cầu, nơi thiếu thốn thiên địa linh khí, sao có thể sánh bằng nơi đây. Nhìn đám người này Lâm Thiên nói thầm "Những người ở đây, tất cả đều là của ta" hân lập tức có ý nghĩ chiếm giữ những mỹ nữ này ngay. Đây cũng là tính ích kỷ của hắn. Nếu đã gặp được mỹ nữ, thì phải là của ta.

– Chắc mọi người cũng biết, hôm nay sẽ chuyển đi phải không, ta sẽ là người dẫn các ngươi đi.

Nhìn các nàng Lâm Thiên cao giọng nói.

– Cái gì, là ngươi đưa chúng ta đi.

Mộc Linh Khê kinh dị nói. Nàng biết tên này là con rể của Cung Chủ. Và nàng cũng biết hắn có tu vị cao hơn các nàng. Nhưng mà, tại sao mới gặp mặt mặc lại kêu bọn họ phải nghe lời hắn vậy chứ, nàng có chút không phục.

– Tại sao chúng ta phải nghe ngươi.

Mộc Linh Khê có chút không phục nói.

– Bởi vì ta mạnh hơn các ngươi.

Nói xong Lâm Thiên thả uy áp về phía nàng. Mặc dù không gây thương tổn lớn cho nàng. Nhưng cũng khiến nàng khó chịu.

– Bây giờ ai muốn theo thì đứng yên, còn người không muốn đi thì qua bên trái.

Lâm Thiên cao giọng nói.

Mọi người không ai có ý định đi qua bên trái cả. Bởi vì các nàng biết hấn không hại các nàng. Lâm Thiên mới có chừng tuổi này mà có tu vị trúc cơ chờ hấn trưởng thành thì không biết còn kinh khủng như thế nào nữa. Bởi vậy các nàng lựa chọn nghe theo. Kể cả Mộc Linh Khuê đang tỏ bộ mặt khó chịu bên kia.

– Được rồi, nếu không có ai thì. Bây giờ tất cả mọi người nhắm mắt lại, thả lỏng cơ thể ra, không được có một tia chống cự nào. Bây giờ ta dùng sức mạnh đưa các ngươi đi. Nhớ không được chống cự đấy.

Lâm Thiên nghiêm túc nhìn các nàng nói. Sau khi thấy các nàng làm xong thì hấn. Vận dụng chân khí của mình bao phủ các nàng, sau đó thấy không ai chống cự, thì hấn dùng thần thức mở ra Ma Long Giới, đưa các nàng vào.

– Vào!.

Gần 500 đệ tử lập tức biến mất, kể cả Tuyết Ngọc Linh, Tuyết Nguyệt và cả Lâm Thiên. Chỉ một tích tắc mà tất cả mọi người đã biến mất.

Còn Ma Long Giới, sau khi Lâm Thiên tiến nhập, thì nó tự động tàn hình đi. Đây là cũng là năng lực kỳ diệu của Ma Long Giới. Nó có thể cho phép chủ nhân ra vào bằng ý thức hoặc thân thể đều được. Không có gì nguy hiểm cả.

.....

Lâm Thiên khi vào đây. Hấn vốn tưởng rằng trong hấn là một căn phòng không gian hình tròn, nhưng sau khi vào mới biết được, bên trong dĩ nhiên lại là một phiến Thiên địa tồn tại độc lập, có núi có sông, có hoa có cỏ, diện tích rộng lớn, thổ nhưỡng dưới chân không khác gì với Đại Thế Giới bên ngoài cả.

– Dĩ nhiên là một tiểu Thiên Địa, phương viên trăm dặm, có thể dung nạp rất nhiều sinh linh sinh tồn.

Không biết vì sao, vừa đi vào chỗ này, Lâm Thiên liền cảm giác được rõ ràng, mình phát hiện như biến thành chủ nhân của phiến Thiên địa này, đối với tất cả ở chỗ này, núi sông, thậm chí là một bông hoa một cọng cỏ, đều có thể vừa xem là hiểu ngay.

Tựa hồ mình là chúa tể chí cao ở đây, tất cả đều bị hấn nắm giữ. Những sinh vật khác nếu tiến vào nơi này, đều phải vô điều kiện mà tiếp nhận sự khống chế của mình, bảo hấn sống liền sống, bảo hấn chết liền chết...

Loại cảm giác này vô cùng rõ ràng, sao lại như vậy, Lâm Thiên cũng không thể nói rõ nguyên do.

– Phu Quân, nơi này là nơi nào vậy, đẹp quá.

Tuyết Ngọc Linh, sau khi vào nơi này, thì kinh ngạc đến ngây người. Nàng không ngờ rằng nơi Phu Quân dẫn mình đến lại xinh đẹp đến như thế. Đẹp như tiên cảnh vậy. Mặc dù hiện tại không có sinh linh, nhưng nàng có thể cảm nhận được linh khí lưu chuyển ở nơi này không khác gì ngoại giới cả có khi còn nhiều hơn.

– Đây là thế giới của ta.

Lâm Thiên mỉm cười nhìn nàng nói.

– Thế giới của Phu Quân?.

Tuyết Ngọc Linh nghi hoặc nói.

Thấy nàng nghi hoặc thế, Lâm Thiên cũng kể tường tận cho nàng biết đây là trong hấn của hấn và nhiều điều khác.

– Cái gì, cái này là không gian chứa sự sống. Không phải chỉ có Tiên Nhân mới có thể chậm đến được sức mạnh không gian sao. Chẳng lẽ.

Mộc Linh Khuê nghĩ đến một khả năng đáng sợ, nàng không dám nghĩ tới.

– Đúng vậy, sư phụ của ta là Tiên Nhân.

Thấy nàng khiếp sợ như thế Lâm Thiên cũng nói ra luôn, có gì mà dấu diếm chứ. Đã vào nơi này thì đã thành người của hấn. Hấn cũng không dấu các nàng làm gì.

– Cái gì, sư phụ của ngươi là Tiên Nhân.

Lần này không chỉ Mộc Linh Khuê khiếp sợ. Mà cả mọi người đều khiếp sợ. Không nghĩ đến sư phụ hấn lại là Tiên Nhân. Các nàng trong nội tâm có chút vui mừng bởi vì không ai ra đi.

– Bây giờ mọi người ở lại hỏi đây tu luyện và sinh sống. Ta giao toàn quyền cho mọi người, nếu cần gì thì nói với Tuyết Nguyệt và Linh Nhi. Ta sẽ vào trợ giúp. Ta sẽ ra bên ngoài mua thật nhiều đồ dùng chuyển vào cho, nên mọi người không cần lo lắng. Lo mà cố gắng tu luyện đi.

Nói xong Lâm Thiên không chờ các nàng trả lời mà biến mất ngay tại chỗ. Đi ra bên ngoài, mọi việc giao cho các nàng, hắn không quan tâm.

.....

(Ủng hộ ít tít hoặc kp nào).

Tác Giả: Yêu_ Hoàng_ Tái_ Sinh.

Nguồn: .

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đến Vô Biên Hải!

Sau khi ra khỏi Ma Long Giới, Lâm Thiên dự định đi tới Long Tiên Đảo, tính toán thì cũng đến lúc nên đi rồi.

Lâm Thiên nhìn lại một chút Băng Nguyệt Cung, rồi sau đó dùng ý niệm điều động linh khí phi hành bay hướng Long Tiên Đảo.

.....

Trên đường đi của hắn, hắn thấy được rất nhiều phi thuyền bay qua đầu hắn, hắn bắt đầu tròn mắt, hắn đây mà phải phi hành. Mà những tên này lại phi hành, thật là tức chết.

Trong nội tâm hắn nghĩ có nên xin đi nhờ không, chứ bây giờ này biết chừng nào mới tới nơi.

– Âm!

Trên đầu của hắn lại có một chiếc phi thuyền nữa bay qua, nhưng chiếc phi thuyền này không có lớn như những chiếc phi thuyền khác, chiếc phi thuyền này khá nhỏ, chỉ có chứa được khoảng 50 người mà thôi.

Trên khi thuyền có khoảng 30 người, tất cả đều là nữ tử, ai nấy đều khá xinh đẹp, nhất là mười cô gái đứng đầu, và 5 mỹ phụ đứng trước các nàng. Trên đầu phi thuyền có gắn một ngọn cờ, trên đó viết " Phiêu Miêu Các ".

Lâm Thiên đoán rằng các nàng cũng là một trong các môn phái tham gia Long Tiên Đảo, vì vậy hắn hô to.

– Các vị xin dừng bước.

Lâm Thiên hét lớn.

– Ân!.

Mỹ phụ có mái tóc màu đỏ, đứng bên trái, nghe thấy tiếng của hắn thì quay lại, nghi hoặc nhìn hắn, không biết tên này tại sao gọi bọn họ.

– Ngươi có chuyện gì không.

Nàng lên tiếng hỏi hắn.

– À, ta...ta muốn đi nhờ phi thuyền các ngươi được không.

Lâm Thiên có chút xấu hổ nói.

– Ngươi muốn đi nhờ phi thuyền của chúng ta, người muốn tham gia Long Tiên Đảo.

Mỹ phụ tóc đỏ nhú mày nói, nàng cũng tỏ ra một chút cảnh giác, nhưng sau khi nhìn tu vị của hắn chỉ có Trúc Cơ tầng 9, nàng cũng buồn lẳng cảnh giác. Nhưng sau đó lại ngạc nhiên nhìn lại, nhìn hắn bắt đầu chỉ có 15 hoặc 16 tuổi, thế nhưng đã có tu vị cao hơn đồng lứa như thế, quả là thiên tài tuyệt thế. Nàng không hiểu sao tông môn của hắn lại để hắn đi một mình thế này.

– À, ta muốn tham gia Long Tiên Đảo.

Lâm Thiên thành thật trả lời.

– Trưởng bối của nguoi đầu, tại sao lại để nguoi đi một mình thế này.

Nàng nhũ mày nói.

– À, nói đến chuyện này là ta cảm thấy đau lòng. Tông môn của ta chỉ là một tông môn cấp hai, vào một tháng trước vì tìm được một dược liệu quý giá mà bị các tông môn khác diệt, chỉ có mình ta trốn thoát ra ngoài, trước khi lâm chung, tông chủ đã đưa ta tám danh ngạch này để tham gia di tích Long Tiên Đảo.

Lâm Thiên lộ một mặt đau buồn nói. Tất nhiên tất cả đều là giả rồi, hần nói thế để lừa các nàng mà thôi.

– Vậy à.

Mỹ phụ tóc đỏ, nhìn hần bộ mặt không có một tia dã dối nào, cũng tin được 8,9 phần rồi.

– Vậy các vị có thể cho ta đi nhờ được không.

Lâm Thiên khuôn mặt mong đợi nhìn nàng nói.

– Thôi được rồi.

Nàng nói xong, vận dụng chân khí mở ra tần kết giới bảo vệ phi thuyền cho hần vào.

Sau khi vào, Lâm Thiên nhất thời sáng lên, bên trong thuyền, thật nhiều mỹ nữ, nhất là 10 người đứng bên kia, ai cũng xinh đẹp, quyến rũ. Khiến khung cảnh quanh các nàng tỏa sáng. Tu vị của các nàng không như các nàng đều như thế, đều khác nhau, nhưng tất cả đều từ trúc cơ tầng 5 trở lên. Trong đó cao nhất là một mỹ nữ tóc đen, khuôn mặt lạnh băng, cản trở người ngán dạm, tu vị trúc cơ tầng 8 trung kỳ. Còn 5 vị mỹ phụ kia thì hần không nhìn ra tu vị thì là trên trúc cơ rồi, chắc là kết đan kỳ tu sĩ.

– Xin chào mọi người, ta là Lâm Thiên

Lâm Thiên lễ phép giới thiệu mình.

– Ta là Bạch Vân Lan.

– Ta là Hoa Thiên Thiên.

– Ta là Lý Tu Di.

– Ta là Đông Phương Thi Thi.

– Trịnh Ngọc Ngã.

– Lan Huyền Huyền.

– Huyền Yêu Mị.

– Tô Ngọc.

.....

– Liễu YY.

Mười vị mỹ nữ, tất cả đều lên tiếng báo tên của mình, các nàng rất tôn trọng cường giả, cái tên đứng trước mặt này của các nàng, tu vị cao hơn các nàng. Cho nên các nàng phải tôn trọng, có ý vào Long Tiên Đảo còn có thể xin trợ giúp.

Lâm Thiên âm thầm ghi nhớ tên của tất cả các nàng, nhìn các nàng đẹp như thế, hần sao có thể buồn tha được, nhưng mà hiện tại tu vị chưa cao, chưa thể làm gì được, phải đề cao tu vị rồi nói sau. Hần nghe Tuyết Nguyệt nói bên trong Long Tiên Đảo có rất nhiều dược liệu. Đây là thiên đảng đối với hần, chỉ cần đem tất cả dược liệu vào trong Ngọc Tĩnh Bình, thì hần sẽ có dược dịch để tăng tu vị và cường hóa thân thể. Thật là nhất cử lưỡng tiện.

Lâm Thiên hỏi các vị mỹ phụ về chuyện về Long Tiên Đảo một chút, sau đó hần tìm một góc tĩnh tọa để hồi phục chân khí. Ở chỗ này hần không tiện lấy ra đan dược phục hồi chân khí, chỉ có thể tự mình hấp thụ linh khí để phục hồi thôi.

– Âm! Âm!

– Âm! Âm!

Đi qua một ngày phi hành, phi thuyền tuốt cuộc cũng đến Vô Biên Hải. Tiến ầm ầm của các phi thuyền đình tại như ốc vang lên khắp không gian.

Lâm Thiên nhìn thấy vô số phi thuyền lớn nhỏ trên bầu trời, nghĩ đến lúc trước ở trên địa cầu, trong những phim viễn tưởng hẳn cũng thấy được tràng cảnh thật nhiều chiến cơ thế này.

Thời điểm đi vào Vô Biên Hải, trên bầu trời khắp nơi đều là phi thuyền, thậm chí còn có phi thuyền khổng lồ, trên bầu trời ở trên đầu Lâm Thiên có mười chiếc phi thuyền lớn nhỏ, tản mát ra uy lực cường đại vô cùng.

Mấy trăm chiếc phi thuyền trên không Vô Biên Hải uốn lượn vòng quanh, nhưng không có người nào đem phi thuyền hạ xuống.

Vô số khí tức cường đại kinh thiên phóng lên tận trời, đem không khí từng mảnh xé rách, tất cả những người trên Phiêu Miêu Các đều kinh hãi, kể cả năm vị mỹ phụ cũng vậy. Các nàng bắt quả chỉ có kết đan kỳ tu vị mà thôi, nhưng ở đây kết đan tu sĩ có một đồng, kim đan cũng có khoản 30 người. Còn có 4 vị tuyệt thế Nguyên Anh cường giả nữa chứ. Đội hình thế này không khiến các nàng kinh hãi mới lạ.

— Cmm, có một ngày lão tử sẽ đột phá đến cấp độ đó. Không cần hâm mộ bọn chúng.

Lâm Thiên âm thầm an ủi chính mình. Mình dù đi cũng là đệ tử của Tiên nhân, tội gì phải hâm mộ bọn này chứ.

Mấy trăm phi thuyền, hơn vạn cường giả, nhưng đã đến nơi này, đều không có người gây chuyện, mỗi người đều ở bên trên Phi Thuyền ngồi xuống tu luyện, chờ đến Long Tiên đảo mở ra.

— Sau khi Tiến vào Long Tiên đảo, hướng bắc tìm kiếm.

Trương Mỹ Nhân (mỹ phụ tóc đỏ) truyền âm cho mười đệ tử trên thuyền kể cả Lâm Thiên, trên mặt lộ ra vẻ nghiêm túc, đi vào Vô Biên Hải, Trương Mỹ Nhân nói ra sự tình của Long Tiên Đảo cho mọi người nghe.

Nàng mặc dù không có tiến vào Long Tiên đảo, nhưng Phiêu Miêu Các đã có người tiến vào, có mấy cường giả đi vào, trong các cũng lưu lại khá nhiều chuyện tình liên quan đến Long Tiên Đảo.

Bên Trong Long Tiên đảo, bảo vật tốt nhất đều ở hướng bắc, đến lúc truyền tống vào Long Tiên Đảo, đa số cường giả đều đi về hướng bắc.

Lâm Thiên một bên nghe, ghi nhớ tất cả lời của nàng vào lòng, không dám để sót câu nào.

Thời gian dần dần trôi qua, Vô Biên Hải âm thanh ngày càng lớn, trên bầu trời cũng biến thành màu u ám, sương mù bao trọn vô biên hải, tầm nhìn thấp đến đáng thương.

Tại lúc này, trên bầu trời bắn ra một đạo tử sắc hồ quang điện, hồ quang điện khoảng chừng một trượng, mang theo khí tức hủy diệt hung hăng rơi xuống.

— Ầm! Ầm!.

Một tiếng bạo nổ kinh thiên động địa, cả vùng biển run rẩy, vô số cường giả đều kinh hãi vô cùng, đây là thiên uy, ở trước mặt thiên uy, đừng nói kim đan kỳ, coi như Nguyên anh và Xuất khiếu kỳ cũng vô cùng sợ hãi.

Sau khi đạo sấm sét đánh xuống, tất cả phi thuyền đều tranh thủ thời gian lui lại, đứng xa xa nhìn đạo thiên uy trên bầu trời, vô số Kinh Lôi Thiểm điện bắn mạnh xuống.

Toàn bộ Thiên Địa như đến ngày tận thế vậy, tất cả cường giả đều cảm thấy khó thở, thần sắc rất khó coi vô cùng.

Trộn vện mười phút đồng hồ, sấm sét biến mất, trên bầu trời sương mù cũng dần dần tiêu tán, trở nên trong xanh như chưa hề có chuyện gì, ngay lúc này, trên bầu trời xuất hiện một đạo khe nứt to lớn, vết nứt trộn vện mười dặm.

Trong cái khe, một đạo bạch sắc quang mang hạ xuống, giống như Cửu thiên ngân hà.

Bạch sắc quang mang, phương viên khoản trăm mét lớn nhỏ, nhanh chóng hạ xuống bên trong Vô Biên Hải, Thiên Địa lập tức đung vào nhau.

— Động thủ.

Bốn vị Nguyên Anh cường giả nhanh chân bay lên không trung, trong tay huy động pháp quyết tạo nên một pháp trận bao quanh, khóa chặt bạch sắc quang mang.

— Mau nắm danh ngạch vào tay.

Trương Mỹ Nhân quát lớn với các đệ tử của mình. Danh ngạch này là chìa khóa để vào Long Tiên Đảo. Nếu không có danh ngạch thì sẽ bị sức mạnh thần bí bên trong tiêu diệt.

Danh ngạch này là do Tử Đại Tông Môn chế tạo. 1 vạn danh ngạch, không thừa cũng không thiếu, nếu không có danh ngạch thì không vào được.

Lâm Thiên đem Danh ngạch từ trong Ma Long Giới lấy ra, nắm trong tay, chờ đợi tiến vào trong trận pháp.

Lúc này, đã có không ít cường Giả hướng trận pháp bay đi, có Danh Ngạch, tự nhiên không có một tia ngăn cản liền có thể tiến vào, về sau tiến vào trong trận pháp, bạch sắc quang mang tựa như có một luồng hấp lực, cường Giả tiến vào trực tiếp bị bạch sắc quang mang kéo vào cái khe trên bầu trời, cuối cùng biến mất không còn tăm tích.

– Âm! Âm!

Thời gian trôi qua khoản năm phút đồng hồ, vết nứt chỗ xuất hiện một tiếng bạo toát, một tên cường giả trực tiếp bị đánh thành tro tàn.

– Tên đệ tử kia thật to gan, vượt qua 30 tuổi mà dám tiến vào, về sau tông môn bị giảm một danh ngạch.

Một kim đan tầng 7 cường giả nhìn thấy tình hình trên không trung, lớn tiếng quát, ánh mắt nhìn về phía tông môn cấp 4 bên kia, vị trưởng lão bên kia cuối đầu, tỏ vẻ nhận sai, tiếp nhận trừng phạt.

Trong Long Tiên Đảo, tu sĩ vượt qua ba mươi tuổi, căn bản vào không được, tại bên ngoài cổng sẽ bị trực tiếp miểu sát.

Lâm Thiên nhìn tình hình trên bầu trời, trong lòng cũng chấn động vô cùng, xem ra người ba mươi tuổi đi vào, sẽ trực tiếp bị đánh thành cặn bã, không người nào dám làm trái.

Hắn cũng không đợi nữa, thấy các đệ tử Phiêu Miêu Các cũng đi vào, hắn cũng lập tức vận chuyển chân khí, bay đến cửa vào của pháp trận.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Tiến vào long tiên đảo!

Trong trận pháp, trên mặt Lâm Thiên hiện lên vẻ hoảng sợ, cái bạch sắc quang mang này trực tiếp tiến vào trong thể nội của hắn, khiến cả người hắn như rơi vào trong ôn tuyền vậy.

Còn không để hắn kịp phản ứng, bên trong vết nứt, bạch quang run rẩy lên.

Lâm Thiên kinh hãi, chẳng lẽ tuổi tác của mình trên 30 tuổi?.

Sưu

Nhưng không đợi hắn suy nghĩ, quang mang nhanh chóng bình thường lại, một lực hút mãnh liệt, hút hắn vào khe nứt.

Chờ hắn kịp phản ứng, thân thể đã bị đưa đến một nơi có cỏ xanh khắp không gian.

Tất cả cường giả phía dưới cũng cảm nhận được sự run lên của trận pháp. Nhưng mà không có xuất hiện tình huống hủy diệt như lúc, cho nên cũng không đưa đến nhiều chú ý lắm.

– Ân! Là chàng sao phu quân, chàng đến đây tìm thiếp sao? Ta chờ chàng lâu quá, chàng mau đến đây, nếu không...Ú...

Cùng lúc đó, trong chỗ sâu Long Tiên đảo, một âm thanh êm dịu quang lên, âm thanh này chứa sự thương cảm và tình mạch và một chút ý đồ (chút ý nhĩ?). Âm thanh mặc dù êm dịu, nhưng bên trong Long Tiên Đảo không có yên bình chút nào, cái âm thanh này vang lên lại khiến cả không gian lung lắc dữ dội, cơ hồ như có một sức mạnh hủy diệt, muốn hủy diệt nơi này.

Mặc dù sự tình chỉ trong chốc lát, nhưng toàn bộ những cường giả tiến vào nơi này đều cảm nhận được sức mạnh hủy diệt, trước mặt nguồn sức mạnh này, bọn họ cảm thấy mình như con kiến hôi đang đứng dưới chân một con voi vậy.

– Chuyện gì xảy ra?

– Chẳng lẽ chúng ta sắp chết?

– Hơi thở này thật khủng khiếp.

– Đây là khí tức hủy diệt, khí tức tử vong.

Những cường giả tiến vào Long Tiên Đảo, nhìn lên bầu trời, bầu trời tựa như tận thế đến, khiến bọn họ cảm thấy bất an.

Nhưng trong nháy mắt, Long Tiên đảo lần nữa bình tĩnh trở lại, tựa như vừa mới hết thấy, giống như mộng ảo vậy, căn bản cũng không có xuất hiện qua.

– Nơi này chính là Long Tiên đảo a.

Lâm Thiên sau khi hạ xuống, dùng thần thức kiểm tra chung quanh, đem bốn phía xung quanh mình đánh giá, phương viên trong vòng mười dặm không có ai, cũng không có một yêu thú nào.

Bình thường thần thức của trúc cơ tầng 9 chỉ có năm dặm mà thôi, nhưng Lâm Thiên bỏ vì tu luyện Ngự Nữ Thiên Thần Quyết, nên thần thức hơn xa người thường.

– Chỗ này linh khí thật nồng đậm, trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi một chút, sau đó lại đi vào.

Cảm nhận được linh khí nồng đậm bên trong này, nội tâm Lâm Thiên chấn kinh, nơi này Linh khí quá nồng đậm đi, nếu là ở nơi này tu luyện, bên trong tu luyện 1 ngày, bằng bên ngoài tu luyện 10 ngày.

Coi như không tìm được bảo vật hay dược liệu, ở chỗ này tu luyện nửa năm, cũng đáng giá.

Bất quá nếu như linh khí nồng nặc như vậy, tự nhiên sinh trưởng vô số dược liệu trân quý, Trừ phi vận khí xui vãi cả Lìn ra, bằng không cũng sẽ tìm được một ít dược liệu.

Nói xong, thân hình nhanh chóng chớp động, hướng về phía một cái sơn môn bay đi, nơi này hẳn còn chưa biết gì, cứ nghỉ ngơi trước, sau đó rồi tính.

Bên trong một cái sơn động, Lâm Thiên ngồi trong đó khoản một canh giờ, sau đó mở hai mắt ra, mang trên mặt nụ cười tự tin, không nhanh không chậm đi ra sơn động.

Đi ra sơn động, thần thức vừa ra, lông mày nhẹ nhàng nhíu lại một cái, tại bên ngoài năm dặm, có hai tên cao thủ trúc cơ tầng 3 đang chém giết lẫn nhau.

– Ầm! Ầm!.

Bên trong Long Tiên đảo, hai tên cao thủ này căn bản cũng không có mấy may lưu thủ, bởi vì hai bên đều muốn giải quyết mau lẹ, nếu không đưa đến thêm cao thủ thì phiền toái.

– Suru.

Một tiếng xé gió nhỏ xiu, thân thể Lâm Thiên hạ xuống, đứng xa xa nhìn hai tên cường giả đánh nhau, ánh mắt di động, chỉ thấy trên mặt đất có một gốc trăm năm dược liệu đang tán nát ra linh khí nhẹ nhẹ.

– Trăm năm Lạc Nguyệt thảo, không sai, thu.

Trong nháy mắt, trăm năm Lạc Nguyệt thảo đã tiến vào trong tay Lý Lăng Thiên, hai tên cường giả còn đang liều mạng chém giết nhau, Lâm Thiên nhanh tay cắt kỹ Lạc Nguyệt thảo vào Ma Long Giới, mang trên mặt nụ cười thần nhiên, nhìn hai tên cường giả đánh nhau.

– Tạp chủng, mau đem Lạc Nguyệt thảo ra đây, nếu không lão tử xé xác ngươi.

Dương Bàn nhìn thấy Lạc Nguyệt thảo, thế mà bị một tên ngoại lai lấy đi, lập tức giận giữ hét lên, hai người bọn họ ở chỗ này liều mạng, nhưng lại tiện nghi cho tên mới đến này.

– Con Mẹ ngươi, lão tử hôm nay diệt ngươi.

Chu Thanh cũng ngừng lại, ánh mắt hung hăng nhìn Lâm Thiên, trung phẩm bình khí trong tay nhẹ nhàng tán nát ra một ít linh khí, sát cơ từ đáy lòng dâng lên.

– Hai tên rác rưởi, vì một gốc trăm năm Lạc Nguyệt Thảo, thế mà liều mạng với nhau, cut đi!.

Lâm Thiên lạnh lùng nói, hai tên rác rưởi này dám uy hiếp hắn, quả thật muốn chết.

– Thiên Viêm Kiếm.

– Bách Sát Quyền.

Hai tên trúc cơ ngẩn ra, không ngờ tên này to gan như vậy dám bảo bọn họ cut. Hai tay huy động quyền pháp và kiếm pháp tấn công Lâm Thiên.

Thân thể lóc lên, hai người nhanh chóng hướng về phía Lâm Thiên bắn tới, công kích cường đại hung hăng nghiền ép mà đến, trong mắt bọn họ, tên này chắc không chịu nổi một kích.

– Chết.

– Thanh Minh Tật Phong Trảm.

– Vạn Mộc Quyền.

Nhìn thấy công kích của hai tên trúc cơ tăng 3 tiến đến, trên khuôn mặt Lâm Thiên ý cười nồng đậm, tay phải chỉ ra lập tức Hạ Phẩm Linh Khí xuất hiện trong tay, nhẹ nhàng chém ra.

Trong không khí nhất thời leo lên kiếm khí màu bạc, cùng lúc đó, bên tay trái Vạn Mộc Quyền cũng được huy động, Thanh Minh Tắt Phong Trảm tốc độ vô cùng nhanh, Hòa Linh Quyền bá đạo vô song.

– Xùy.

– Đinh đương.

– Âm âm.

Trung Phẩm Bình Khí Kinh Vân Kiếm khá cường đại, nhưng mà đối mặt với Hạ Phẩm Linh Khí của Lâm Thiên, thì nó không chịu nổi một kích.

Thiên Viêm Kiếm bị chém đứt, một vết máu từ cổ chảy ra, cả người ánh mắt vô cùng hoảng sợ, cuối cùng biến thành tuyệt vọng.

Vạn Mộc Quyền, một quyền đánh ra, vô số ánh sáng màu xanh oánh kích trên người tên kia, khiến hắn bị đánh văng xuống đất, tạo thành một cái hố.

– Hai tên trúc cơ tăng ba sao, cũng không tệ, nhưng đứng trước mặt ta, thì không có cửa thắng đâu.

Lâm Thiên nhìn nhìn nắm đấm của mình cùng Hạ Phẩm Linh khí, nhàn nhạt phê bình hai tên trúc cơ cao thủ, bọn họ ngay cả tiếng hét thảm cũng chưa kịp phát ra mà đã chết, cái chết vô cùng uất ức.

– Không được lãng phí.

Lâm Thiên đi bên người hai tên này, thấy túi trữ vật, thì dùng tay dật, sau đó nhẹ giọng nói. Cái hình tượng này là hình tượng cướp người đoạt bảo trong truyền thuyết.

Sưu

Thu thập xong túi trữ vật, hắn nhanh chóng thi triển thân pháp bay đi, trong nháy mắt liền biến mất trong rừng, hai tên cao thủ liền chôn xát nơi đây.

Một bên phi hành, một bên dùng thần thức dò xét bốn phía, gặp được yêu thú cường đại liền đường vòng mà đi, nhìn thấy ánh nắng trên không trung, lựa chọn kĩ càng phương hướng rồi sau đó bay đi.

Thời gian cứ như vậy qua đi, ngoại trừ diệt sát đi hai tên Trúc Cơ bên ngoài, đi vào cũng giết được hai Yêu Thú Trúc Cơ tăng 1, nhưng hắn chỉ lấy nội đan, không lấy da lông hay tài liệu.

Vào bên trong này, hiện tại không biết có nguy hiểm không, không tìm một nơi an toàn mà xem tình hình, là đồ điên.

Đi qua một ngày chạy vào, đối với tình hình của Long Tiên Đảo này cũng có chút lý giải, bên trong Long Tiên đảo này, là một cái không gian riêng biệt, diện tích vô cùng rộng lớn.

10 ngàn tên cường giả vào đây, thời gian một ngày, hắn chỉ gặp được hai người trong số đó, như vậy có thể thấy diện tích Long Tiên Đảo rộng lớn như thế nào rồi đây.

Tiến vào Long Ân đảo, đều là ngẫu nhiên truyền tống, căn bản không khả năng cùng người quen truyền tống tại 1 nơi, trừ phi là trùng hợp.

– Rống.

Đêm khuya là Thiên đường Yêu thú, từng tiếng rống to bên trong Long Tiên đảo, Lâm Thiên tìm một cái động trong vách đá dựng đứng mà nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Hủy Diệt Kiếm Khí!

Ngồi xếp bằng trên đá, vận chuyển Ngự Nự Thiên Thần Quyết hấp thụ linh khí dồi dào bên ngoài vào cơ thể.

– Mẹ nó, thật sự là phiền phức.

Vừa mới nghỉ ngơi được không lâu, liền truyền đến tiếng xé gió, Lâm Thiên trên vách đá dựng đứng từ trên cao nhìn xuống, nhìn thấy ở phương xa có hai bóng người đang đuổi nhau.

Sau khi đi vào đến nay, gặp được hai người tranh đoạt được liệu, đến bây giờ cuối cùng hơn nửa ngày đều không có gặp được một bóng người.

Hiện tại phát hiện người, hơn nữa lại là hai người, nhìn bộ dáng hai người này là biết cũng đang tranh đoạt vật phẩm, chỉ một mình hắn cô đơn tu luyện.

— Đem Thanh Huyền quả thả xuống, có thể cho người chết toàn thây.

Một âm thanh vang dội vang lên, thanh âm này hạ xuống, một bóng người cao to hùng hổ nhảy dựng lên, nhanh chóng đi về phía người trước mắt.

— Là nàng, thật sự là xảo diệu nha.

Hai cái trúc cơ đi vào nơi tuyệt bích không xa, Lâm Thiên cũng nhìn rõ chân diện mục của hai người, nam nhân là một tên thanh niên cao lớn, đáng vẻ cỡ hai lăm hai sáu tuổi, tu vị trúc cơ tầng 8 đỉnh phong, trong tay nắm một kiện Hạ Phẩm Linh Khí.

Mà ở đối diện chỗ hắn khoảng năm mét, là một nữ tử xinh xắn lạnh lùng, nữ tử này khoảng hai mươi hai một tuổi, đúng là một tuyệt sắc giai nhân, bất quá lúc này trên khuôn mặt như bạch ngọc của nàng, khóe miệng mang theo từng tia từng tia vết máu, bộ dáng thê thảm vô cùng.

Phiêu Miêu Các Lý Tu Di!

Không nghĩ tới, nữ tử này lại là Phiêu Miêu Các Lý Tu Di, một trong mười đệ tử vào Long Tiên Đảo.

— Hừ, người muốn đoạt Thanh Huyền quả ư, nằm mơ đi.

Thanh âm ngọt ngào dễ nghe, mang theo nhẹ phiêu miêu cảm giác, đôi mắt đẹp nhìn từ phía, muốn nghĩ biện pháp rời đi nơi này, tên Trúc Cơ tầng 8 đỉnh phong này không phải nàng có thể đối phó.

— Đã như vậy, Thanh Huyền quả cùng người, ta đều muốn lấy hết.

— Đại Phong Vân Kiếm Quyết.

Tô Thiên trên mặt lộ ra vẻ mặt âm hiểm, đối mặt với mỹ nhân tuyệt thế này, không có người nào không động tâm, nơi này không có người, nếu đạt được Thanh Huyền quả, thuận tiện đem mỹ nhân này chinh phục, đó mới là thoải mái sự tình.

Thanh âm rơi xuống, trong tay Hạ phẩm Linh khí Phong Vân kiếm thi triển ra, lập tức đếm ánh kiếm tại bốn phía lượn vòng lấy, trong nháy mắt tạo thành sáu chuỗi quang ảnh chi kiếm.

— Âm.

Thế kiếm không đòi mạnh mẽ tấn công về phía Lý Tu Di.

— Dừng hòng, Phiêu Miêu Kiếm Pháp.

Âm thanh vừa dứt, kiếm trong tay nàng đã chém ra, ánh kiếm phiêu diu trong không khí, như anh đào rơi rụng tấn công về phía Đại Phong Vân Kiếm Quyết.

— Âm!

Nhưng mà không được, chênh lệch cảnh giới không thể làm gì được, nàng chỉ có tu vị Trúc cơ tầng 6 sơ kỳ, sao có thể chống lại Trúc Cơ tầng 8 đỉnh phong chứ.

Đúng như vậy, hai nguồn kiếm khí vừa chạm vào nhau, kiếm khí của Lý Tu Di lập tức bị phá, kiếm khí của Tô Thiên thanh thế không giảm tiến về phía Lý Tu Di.

— Diệt Thế Ma Thần Trảm!

Một âm thanh uy nghiêm phát ra từ phía xa, sau đó một đạo kiếm khí cuồng bạo như ma thần hàng lâm, phá không mà đến.

— Âm!

Hai đạo kiếm khí đụng mạnh vào nhau, lập tức đạo kiếm khí của Tô Thiên bị đánh tan, luồng kiếm khí màu đen như ma thần của Lâm Thiên vẫn không giảm đi chút nào, mạnh mẽ bay về phía Tô Thiên.

— Âm!

— Phụt!

Kiểm khí mạnh mẽ chém lên ngực Tô Thiên, khiến hắn bị đánh bay ra sau, đụng phải cái cây sau lưng, miệng phun tiên huyết, sau khó ngã xuống, trọng thương.

– Ail.

Tô Thiên bị đánh bất ngờ bị trọng thương, gương mặt trên mặt đất hết lớn. Hắn vô cũng tức giận, không ngờ đồ tới miệng rồi mà lại bị mất, cái này không khiến hắn tức sao chứ.

– Là Ta.

Lâm Thiên nhẹ nhàng bay xuống từ trên cây, sau đó đáp xuống bên người Lý Tu Di.

– Tỷ không sao chứ?.

Lâm Thiên nhẹ nhàng ngồi xuống, lấy tay đỡ vai thom của nàng, sau đó nâng nàng lên.

– Ta...ta không sao?.

Lý Tu Di nhất thời đỏ mặt, nàng có bao giờ bị nam nhân gần gũi như vậy đâu chứ, nhất là bị tên này chạm vào người, điều này khiến nàng ngượng đỏ mặt.

– Cái ý mà không sao, bị thương đến thế này, rồi mà còn nói không sao, đề ta xem nào.

Nói xong Lâm Thiên không quan tâm nàng ngượng ngừng dùng tay đặt lên người nàng, sau đó truyền chân khí vào người nàng, chân khí lượn quanh cơ thể nàng, xem xét thương thế trong thân thể nàng.

– Hò, cũng không thương nặng lắm.

– Đan dược này, mau há miệng ăn vào.

Lâm Thiên sau khi rút chân khí ra cơ thể nàng hồ một tiếng, lấy đan dược trong Ma Long Giới nhét vào miệng nàng.

– Ân! Ân!

Lý Tu Di tròn mắt, cái tên này thật bá đạo, không xin phép nàng mà tự tiện nhét đan dược vào thân thể nàng.

Khi đan dược vào miệng, không chờ nàng tức giận thì, một luồng dược hiệu cháy khắp thân thể nàng, nơi nơi nó đi qua, những thương thế của nàng lập tức khép lại.

Nàng cực kỳ khiếp sợ, đan dược này thật kỳ diệu, hiệu lực quả thật đáng sợ, đan dược này chắc cũng là tứ phẩm hoặc ngũ phẩm đan dược đấy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Thanh Long Tông!

– Sư tỷ sao rồi.

Lâm Thiên nhìn Lý Tu Di ôn nhu nói.

Hắn đối với nữ nhân mà mình chú ý lúc nào cũng ôn nhu như thế.

– Ta...ta không sao rồi.

Lý Tu Di đỏ mặt nói, sau đó ra khỏi người Lâm Thiên. Nàng không biết làm sao, mà khi ở gần bên cạnh hắn, tim của nàng lại đập mạnh như vậy, cái cảm giác này từ trước đến giờ chưa bao giờ xuất hiện, chẳng lẽ đây là yêu mà mọi người hay đồn đại hay sao? Nhưng mình chỉ mới gặp hắn một hai lần thôi mà?.

– Sư tỷ, ngươi không sao thật chứ, sao lại đỏ mặt thế.

Lâm Thiên nhìn nàng đỏ mặt như thế thì tượng nàng còn chưa khỏe, cho nên lập tức hỏi.

– Ta không sao, chúng ta qua xem tên kia đi.

Lý Tu Di lại đỏ mặt, nhưng sau đó cố gắng nói sang chuyện khác.

– Ủ, chúng ta qua xem.

Hắn thấy nàng không muốn trả lời, hắn cũng không quan tâm, cùng nàng đi qua bên Tô Thiên đang nằm ở dưới gốc cây, nhìn thì biết hắn trọng thương nặng rồi, nhưng còn chưa chết.

– Các Ngươi muốn làm gì, nếu các ngươi muốn làm gì ta sư phụ ta sẽ không tha cho ngươi đâu.

Tô Thiên cố gắng từ mặt đất gượng dậy, gương mặt giận giữ nhìn hai người Lâm Thiên đang đi đến bên người hắn uy hiếp nói.

– Sự phụ ngươi là ai, ta sao ta phải sợ sư phụ ngươi.

Lâm Thiên hài hước nhìn hắn nói.

– Hừ Hừ, sư phụ Ta là Hàn trưởng lão Hàn Mộc của Thanh Long Tông, nếu ngươi động vào ta, sư phụ ta sẽ không tha cho ngươi.

Tô Thiên nghe Lâm Thiên hỏi, tưởng rằng Lâm Thiên sợ hắn, cho nên dặt ý hùng hồn nói.

– Cái gì? Ngươi là người Thanh Long Cung.

Lý Tu Di kinh hãi nhìn Tô Thiên, nàng không ngờ tên Tô Thiên này lại là đệ tử Thanh Long Môn.

– Thanh Long Môn, cái Tông môn này lại hãi lắm hả?.

Lâm Thiên nhìn Lý Tu Di kinh hãi như thế, hắn cũng hiếu kỳ hỏi.

– Đâu chỉ lợi hại.

Nghe Lâm Thiên hỏi, nàng cũng kể những gì mà nàng biết về Thanh Long Môn. Thanh Long Môn là một trong những Tông Môn Bá chủ của Đông Vực, cũng là một Tông Môn cấp bảy cường đại, cường đại không biết bao nhiêu lần những Tông Môn cấp sau ở Bắc Vực này. Nếu Tông Môn cấp sau ở Bắc Vực chỉ có một Xuất Khiếu Kỳ thì Tông Môn cấp bảy Thanh Long Môn có hơn 10 vị Xuất Khiếu Kỳ, đáng sợ nhất là trong Tông Môn còn có một vị Hợp Thể Kỳ, nhưng mà những cái này chỉ là thực lực ngoài sáng thôi, còn bên trong tối thì không ai biết. Chỉ bao nhiêu đây cũng làm Lý Tu Di kinh hãi rồi.

– Nếu Thanh Long Môn là môn phái Đông Vực, tại sao lại đi đến bắc vực chúng ta tham gia Long Tiên Đảo, mà danh ngạch ở đâu họ có.

Lâm Thiên nhàu mày nói, bây giờ hắn chưa đủ thực lực để đối đầu với một tên kết đan ấy chứ, nơi chỉ đến cả Tông môn thể này, mặc dù hắn biết tên này cũng chẳng gây được sóng gió gì.

– Ai nói, người Đông Vực không được tham gia chứ, ngoại trừ Đông Vực, còn có Tây Vực, Nam Vực và cả Trung Châu cũng tham gia, chỉ cần họ dùng chút sức mạnh thì có thể đưa đệ tử của họ vào rồi.

Lý Tu Di nhìn Lâm Thiên như một tên ngốc, chuyện thế này mà hắn cũng không biết, hắn có phải người thế giới này không thể. Nhưng Lý Tu Di không biết thật ra Lâm Thiên cũng chẳng phải người thế giới này, làm sao biết được.

– Hahaha, nếu các ngươi đã biết, thì còn không mau dập đầu ta tội, còn ngươi tiện nhân để gia gia vui vẻ một đêm, thì sẽ tha cho ngươi tội chết.

Tô Thiên cười âm hiểm, hắn tưởng hai người Lâm Thiên khi nghe được uy danh của môn phái mình thì kinh sợ, cho nên dặt ý nói.

– Nếu thế, thì ngươi chết thì cũng chẳng ai biết phải không.

Lâm Thiên nhìn tên này tự đại, dám đánh chủ ý đến nữ nhân mà hắn chọn, lập tức trong lòng phán định tên này từ hình. Ngươi chết rồi, ai mà biết chúng ta làm.

– Ạc.

Tô Thiên đang cười vui vẻ thì nghe xong câu nói của Lâm Thiên thì ghen hòng lại, sau đó sợ hãi nhìn Lâm Thiên lắp bắp nói.

– Ngươi muốn làm gì, ngươi mà dám giết ta thì sư phụ ta sẽ không tha cho ngươi.

Tô Thiên sợ hãi nhìn Lâm Thiên, bởi vì hắn cảm nhận được trong lời nói của Lâm Thiên chứa sát khí, điều này làm hắn run sợ.

– Đừng nói nhiều, chết đi.

– Đế Thiên Kiếm Quyết – Kiếm Diệt Nhân Gian.

Lâm Thiên nổ xong, nắm chắc Hạ Phẩm Linh Khí, vận chuyển chân khí rồi chém ra một luồng kiếm khí đáng sợ, kiếm khí mang theo sát khí lạnh băng

chém vào người Tô Thiên.

– Khôngggggg.

Tô Thiên sợ hãi, tuyệt vọng nhìn đạo kiếm khia hủy diệt mang theo sát khí chém vào thân thể mình, hắn còn chưa nói xong, thì thân thể hắn bị kiếm khí chém làm hai nửa, tiên huyết bắn tung tóe nhuộm một mảng máu đầy không gian, khung cảnh máu me vô cùng.

Lý Tu Di đứng bên cạnh Lâm Thiên cũng cảm giác có chút sợ hãi, mặt dù nàng biết nếu không giết Tô Thiên thì người chết sẽ là nàng, nhưng nàng cũng có chút không chịu nổi. Bởi vì hoài giờ nàng đâu có chứng kiến khung cảnh huyết tinh như thế này đâu. Nhất thời khiến nàng có chút chưa tiếp nhận được.

– Không tốt rồi, có người hướng về bên này chạy tới.

Thần thức tán ra, có một khí tức cường đại ngoài năm dặm, hướng bên này chạy đến, tốc độ nhanh vô cùng, so với hắn hiện tại cũng không kém chút nào.

Nói xong, Lâm Thiên nhanh chóng đem Tô Thiên túi trữ vật cùng Phong Vân kiếm thu hồi, lấy tay ôm lấy Lý Tu Di còn đang ngăn người ra, sau đó vận dụng tốc độ nhanh nhất chạy vào trong rừng.

Trong nháy mắt thân ảnh của hai người biến mất trong đêm đen như mực tiến vào trong rừng.

– Kiếm khí thật khủng khiếp.

– Đây là đệ tử của Tứ Trưởng lão Hàn Mộc, Tô Thiên, không ngờ hắn lại chết ở chỗ này, không biết về Hàn Mộc sẽ tức giận như thế nào. Nhưng mà cũng không thể tha cho tên dám giết Tô Thiên được. Nếu để ta gặp được người, chắc chắn sẽ băm người thành ngàn mảnh, không ngờ cả gan dám giết đệ tử Thanh Long Môn.

Lúc Lý Lăng Thiên hai người rời đi không đến hai phút đồng hồ, một thân ảnh phá không mà đến, đáp xuống hiện trường, nhìn một chút mặt đất hố to, cùng từng đạo từng đạo kiếm khí còn lượng quanh ở dưới hố, thanh niên tức giận và hơi kinh ngạc nói.

Kết Đan cường giả!

(mọi người có một điều mà ta chưa nói trong phần nội dung chính, đó là nếu như tiến vào bên trong Long Tiên Đảo, mà từ Trúc Cơ đột phá lên Kết Đan hoặc cao hơn sẽ không bị sao cả nhé).

.....

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Hồi phục!

Bên trong rừng, hiện tại đang có một thân ảnh chạy với tốc độ cao. Người này không ai khác chính là Lâm Thiên của chúng ta?.

Chạy được một hồi thì thấy không có ai đuổi theo nữa thì Lâm Thiên dừng lại thở hổn hển.

– Thật nguy hiểm, may mà mình phát hiện sớm.

Lâm Thiên vừa thở vừa nói. Lúc đó thật nguy hiểm, không ngờ lại có một tên Kết Đan chạy tới.

Mặc dù Lâm Thiên có thể nói là vô địch cùng cảnh giới và có thể vượt cấp chiến đấu. Nhưng mà cũng không biến thái đến mức vượt đại cảnh giới chiến đấu, trừ khi hắn đạt đến Luyện Khí đỉnh phong và sử dụng Linh Khí Thượng Phẩm mới có thể đánh một trận với Kết Đan cấp thấp. Đây là chỉ có sức đánh trả thôi, còn muốn thắng thì không thể nào. Trừ khi hắn đạt được Vạn Mộc Thánh Thể tầng thứ nhất mới thể có sức đánh thắng Kết Đan được.

– Sư tỷ, người có sao không.

Nói xong thì hắn bỏ Lý Tu Di xuống đất. Thấy mặc nàng hơi tái nhợt thì hắn quan tâm hỏi.

– Ta không sao, cảm ơn đệ.

Lý Tu Di gượng người dậy, nhìn Lâm Thiên dịu dàng nói. Mặc dù nàng không thích cách giết người máu me của Lâm Thiên. Nhưng nàng cũng biết, nếu không giết Tô Thiên, có thể sau này người bị giết có thể là Nàng và Lâm Thiên, có khi là Phiêu Miêu Các của nàng nữa ấy chứ.

– Không sao là tốt rồi, sư tỷ chúng ta tìm một sơn động nào đó nghỉ ngơi đi.

Lâm Thiên thấy nàng không sao, liền đề nghị tìm một sơn động nghỉ ngơi, mặc dù hần không mệt, nhưng mà Lý Tu Di mới trải qua trận chiến, nàng cần phải nghỉ ngơi để phục hồi thể lực.

– Ừm.

Lý Tu Di nhẹ giọng ừ một tiếng.

.....

Bên trong rừng, trên một núi, một chỗ bên trong sơn động. Lâm Thiên nhắm mắt xếp bằng, vận công hồi phục. Đang được mặc dù hiệu quả, nhưng không thể lúc nào cũng dùng. Nhưng thể không tốt, cái gì cũng phải tự mình làm, vận dụng ngoại lực sẽ không tốt lắm. Tự mình vận công hồi phục thể này, có thể khiến chân khí càng thêm tinh thuần.

Còn Lý Tu Di, ngồi bên cạnh hần nghỉ ngơi, vốn Lâm Thiên định để nàng hồi phục trước để hần hộ pháp cho. Nhưng Lý Tu Di muốn hộ pháp cho hần hồi phục, hần không còn cách nào, chỉ có thể đáp ứng.

Có mỹ nữ đẹp như vậy bên người, vốn là sự tình rất đẹp mắt, nhưng ở địa phương nguy hiểm này lại là không phải một chuyện tốt lắm.

Lâm Thiên vận chuyển Ngự Nữ Thiên Thần Quyết, linh khí nồng đậm bên ngoài, bằng một tốc độ nhanh chóng bị hấp thụ vào trong cơ thể Lâm Thiên, rồi sau đó luyện hóa. Sau một canh giờ, chân khí của hần cũng hồi phục lại đỉnh phong.

– Linh khí ở đây thật nồng đậm, mới ngoài một canh giờ đã hồi phục rồi.

Lâm Thiên sau khi kết thúc tu luyện, thì nhìn bên ngoài cảm thán nói.

– Sư tỷ người mau vận công hồi phục đi, ta hộ pháp cho người.

Cảm thán xong, Lâm Thiên quay lại nhìn Lý Tu Di còn đang ngoài bên người mình ôn nhu nói.

– Ừm.

Lý Tu Di thấy hần hồi phục xong rồi, thì nàng cũng muốn mau chóng hồi phục, thể là nàng ngồi xuống vận công, hấp thụ linh khí, khoảng chừng ba canh giờ thì nàng mới miễn cưỡng hồi phục.

– Sư tỷ người thấy thế nào rồi.

Lâm Thiên thấy nàng mở mắt thì lập tức hỏi.

– Cũng hồi phục khoảng 8-9 phần rồi.

Lý Tu Di thấy hần hỏi thì trả lời. Nàng hiện tại rất có hảo cảm với Lâm Thiên, nàng không biết sao mà ở bên cạnh hần, nàng có một cảm giác rất dễ chịu, tìm còn đáp nhanh, cái cảm giác này thật khiến người ta ngượng ngùng. Về sau phải về hỏi các sư muội, sư tỷ mới được.

– Đúng rồi, sư tỷ, ngày mai ta muốn đi ra tìm kiếm bảo vật, người có tính toán gì?.

Mặc dù Lâm Thiên rất muốn để nàng đi bên cạnh mình, nhưng mà hiện giờ tu vị hần quá yếu, không thể bảo vệ mình trước những tên kết đan, mang nàng bên người rất không tiện. Hần phải tìm kiếm Linh Quả, thảo dược để vào Ngọc Tịnh Bình để nâng cao tu vị. Cái bảo vật này không thể để người khác biết được, hiện tại hần quá yếu, cẩn thận vẫn hơn.

– Ừm, ngày mai ta định đi tìm các tỷ muội của ta.

Mặc dù có chút mất mặt, nhưng nàng cũng biết đi vào đây ai cũng muốn tìm bảo vật, nàng đi bên cạnh hần, chỉ làm vướn chân mà thôi. Nàng quyết định về sau phải cố gắng tăng cảnh giới và thực chiến nhiều hơn, để không làm vướn chân người khác.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, hai người đều ngồi một chỗ tu luyện đến sáng.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Thiên Vô Cực!

Ngày thứ hai, Lâm Thiên rời đi son động, nhìn về phía Lý Tu Di thấy nàng vẫn còn ngồi tu luyện, cũng không muốn quấy rầy nàng, sau đó liền rời đi.

Thân hình chớp động, nhanh chóng phi hành về hướng bắc, hiện tại là hấn đối với tu vị của mình rất tự tin, nếu không gặp được mấy tên biến thái Kết Đan, thì không ai là đối thủ của hấn cả.

.....

Bên trên một hồ nước khổng lồ, trên trăm tên cường giả đang không ngừng tấn công, oanh kích về phía một yêu thú cường đại.

– Rống! Rống!

Tiếng rống run trời lở đất, cùng với vô số tiếng xé gió và nổ mạnh, toàn bộ hồ nước sóng ngầm dữ dội, thanh thế vô cùng kinh người.

– Mau, tất cả không được hạ thủ lưu tình, nếu diệt sát con yêu thú này, vật liệu sẽ tại chỗ phân đều cho mọi người. Bên trong hồ được liệu cũng chia đều.

Một tên Trúc Cơ đỉnh phong đối với các cao thủ phía dưới hồ lớn, trong tay nắm Trung Phẩm Linh Khí không ngừng huy động, công kích sát bén như mưa sao băng hướng về phía Cực Đại Yêu Thú oanh kích.

Yêu Thú cao khoảng chừng hai mươi mét, thân thể khổng lồ như một tòa núi, trên trăm tên tu vị trúc cơ. Diên cuồng oanh kích, mỗi một kích đều kinh thiên, nhưng mà tất cả không gây ra vết thương trí mạng nào cho yêu thú này cả.

– Tứ Giai Yêu Thú – Ngụy Long Địa Thú.

Tại bên ngoài hồ nước khoảng mười dặm, Lâm Thiên không ngừng dùng thần thức liếc nhìn.

Trong thần thức, hình ảnh một Yêu Thú cao to khoảng chừng hai mươi mét, như một tòa tiểu sơn di động.

Yêu thú này hấn rất quen thuộc. Giống y chàng Giao Long ở kiếp trước của hấn. Nhưng mà hai cái có khác biệt rõ ràng, Giao Long là chân chính Long Tộc, còn Ngụy Long chỉ có một tia huyết mạch của rồng mà thôi. Không phải chân chính là Long Tộc.

– Cảnh giới con yêu thú này, ít nhất cũng bằng Kết Đan Tầng 4. Những tên này thật sự muốn chết mà.

Lâm Thiên dùng thần thức khóa chặt những tên cao thủ và Ngụy Long Địa Thú lại, sau đó tìm một địa phương ẩn núp, ngồi xuống nghỉ ngơi. Chờ những tên cường giả này đánh xong, hấn có thể động thủ.

– Mẹ nó, muốn làm thợ săn, quả là không ít.

Khoanh chân tĩnh tọa trên một mỏm đá, dùng thần thức quét qua bốn phía một vòng, phát hiện mấy cái chê dấu khí tức, tu vị không yếu. Toàn là trúc cơ tầng 7 trở lên.

– Âm! Âm.

– Âm! Âm.

– Rống! Rống.

Từng tiếng nổ mạnh, từng tiếng bạo rống. Ngụy Linh Địa Thú dùng chiếc đuôi cực đại của mình ra quét một cái, lập tức đập bay vô số cao thủ. Máu tươi nhuộm đỏ bầu trời.

– Phế vật, đúng là phế vật. Một đám rất rười.

Một thanh âm lạnh lùng quan lên, sau đó có một thân ảnh nhảy ra, trong nháy mắt, thân ảnh này tiêu sái phi thân bay đến trên không trung Ngụy Long Địa Thú.

Xuất hiện là một thanh niên mặc áo màu xanh lam, toàn thân tản ra khí thế cường đại. Lấy một tư thế như bề trên nhìn xuống nơi các cao thủ không ngừng oanh kích Ngụy Long Địa Thú.

– Thiên Hoàng Tông, Thiên Vô Cực.

– Kết Đan Tầng 2.

– Thiên Hoàng Tông, Thiếu chủ Thiên Vô Cực.

Vô số người nhận biết thanh niên đang đứng trên không trung này. Đều vô cùng kinh ngạc, tên này là một trong những nhân vật mạnh nhất trong lần tụ hội này.

– Nghe lệnh của ta, giúp ta hàng phục Ngụy Long Địa Thú, bản thiếu chủ sẽ có thưởng.

Thiên Vô Cực nhìn Ngụy Long Địa Thú khổng lồ bên dưới, trên mặt lộ vẻ tham lam, đây chính là Tứ Giai yêu thú, lực lượng công kích cường đại, phòng ngự kinh người, nếu dùng trong chiến đấu quy mô lớn. Tuyệt đối là một đại sát khí.

- Hừ, Thiên Hoàng Tông cùng Cường Thanh Tông ta có quan hệ sao.
- Nghĩ hay lắm, con Ngụy Long Địa Thu này không phải là của Thiên Hoàng Tông nhà ngươi nuôi.
- Muốn thu phục thì ngươi đi mà thu phục, lão tử chỉ muốn giết thôi.
- Chúng ta động thủ, diệt sát Ngụy Long Địa Thú, Tứ Giai vật liệu trân quý vô cùng.
- Nghe hán cái rầm!
- Chúng tôi giết nó.

"...."

Trong lúc nhất thời, vô số cường giả lớn tiếng mắng to. Nhưng vũ khí trong tay vẫn không ngừng huy động chưa bao giờ dừng lại, toàn lực vây cộng Ngụy Long Địa Thú.

Ở phía xa, lông mày của Lâm Thiên giãn lại, trên mặt phát ra một tia thống khổ, ánh mắt trở nên ngây dại, dường như hắn đang nhận phải tinh thần công kích nặng nề.

- Suốt cuộc ai đang kêu gọi linh hồn ta.

Lâm Thiên lầm bầm nói nhỏ, trên mặt thống khổ càng tăng lên. Thân thể lập tức ngồi dậy, nhanh chóng bay về phía bắc bằng tốc độ rất nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Dị Giới Truy Mỹ Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.